

மத்தியதீபம்

★ ஆண்டு மலர் 1960 ★

MADHYA DEEPAM

* ANNUAL, 1960 *

50

சதம்

பார்த்து மகிழவேண்டிய பைந்தமிழ் காவியம்
இப்பொழுது காண்பிக்கப்படுகிறது

கிங்ஸிலி   பிளாஸா   நவா   வெலிங்டன்
(கொழும்பு)   (வெள்ளவத்தை)   (கும்பனித்தெரு)   (யாழ்ப்பாணம்)

விஜயா   ஸ்ரீகிருஷ்ண   மொடர்ன்
(மட்டக்களப்பு)   (திருகோணமலை)   (பதுளை)

ஜெமினி கணேசன், சாவித்திரி, - டி. எஸ். பாஸ்யா - கே. ஏ. தங்கவேலு.
டி. பி. முத்துலட்சுமி - வி. நாகையா - தனம் - கே. என். கமலம்,
பேரி ராஜகுமாரி - ஏழுமலை
ஆகியோர் நடித்த

அதிசயத் திருடன்

பின்னணி:- டி. எம். சவுந்தரராஜன், சீர்காழி கோவிந்தராஜன், எஸ். சி. கிருஷ்ணன்,
ஸ்ரீ பொன்னுசாமி, சுசீலா - ஜிக்கி - ஜமுராணி - ஜானகி.

டைரக்டர் : பி. புல்லையா

PALM COURT

Jaffna's Modern and Luxurious Hotel

Centrally situated

Comfortable rooms

Excellent eastern and
western cuisine

Contact us for all your catering needs

PALM COURT

43, 3rd Cross Street
JAFFNA

Associated with
Palmbeach

VALALAI
ATCHUVELY

K. ARUMUGAMPILLI & SON,

ESTD: 1900

JEWELLERS & GEM MERCHANTS.

64, KANNATHIDY ROAD,

JAFFNA.

JEWELS MADE TO ORDER
PROMPT DELIVERY & EFFICIENT SERVICE

For Jewellery of Latest Design
Quality, Workman Ship.

Remember

“YAPPAN”

**The Most Reliable & Well Established
Old Firm of its Kind in the North**

“SATISFACTION GUARANTEED”

Tele } Grams: **‘YAPPAN’**
      } Phone No. 518

K. A. Kanagasabai
Proprietor

இலங்கையில்

வடமாகாணம் முழுவதிலும்

கொண்டாட்டங்களையும், விசேஷங்களையும் சிறப்பிப்பது

“சீதா ஸ்பெஷல்” சோடா பானங்களே

சுத்தமாகவும் ருசிகரமாகவும் தயார்செய்வதில்

சுகாதார அதிகாரிகளால் பதக்கங்களும் நற்சாஷிப் பத்திரங்களும் பெற்று

யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்து விளங்குவது.

சீதா ஸ்பெஷல் குளிர் பானங்களே!

உங்கள் இடங்களில் டிலிவரி இலவசம்.

தயாரிப்பாளரும் விநியோகஸ்தர்களும் :

சீதா சோடா கம்பெனி,

291, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி : “சீத்தா”

போன் : 576

த நோத் சிலோன் றேடிங் கம்பெனி லிமிட்டெட்,

நிர். 5, மணிக்கூட்டு வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விநியோகஸ்தர்கள் :-

போட் கார், வான், றக்குகள்

மோட்டார் உறுப்புக்கள்

நோட்-மென்டே, மேர்பி றேடியோக்கள்

கைம்சன் தண்ணீர் பம்புகள்

சிகி ஜேர்மன் மின்சார மோட்டர்கள்

குட் இயர் ரையர்களும்,

போட் சேர்விஸ், றிப்பயர் முதலியனவும்

எங்களிடம்

சிறந்த முறையில் செய்து கொடுக்கப்படும்.

போன் : 587

தந்தி : யாழ்றேட்ஸ்

FOR PLEASING RESULT
INSIST ON

COLOMBO STUDIO

FOR

BLOCKS & PHOTOGRAPHS

OUR ABILITY IS

Brilliance and Durability

பட்பிடிப்பில் முக்கியமானவை

- ★ சிக்கனம்
- ★ திறமை
- ★ விரைவு

இவற்றிற்கு ஒருமுறை பரீட்சியுங்கள்

கொழும்பு ஸ்டூடியோ

யாழ்ப்பாணம்

N. B.—Purchase your Film - rolls at Colombo Studio.

An Enlargement to Post-Card size will done FREE
for one shot out of the snaps taken by you.

பிறந்த தினங்களையும்

திருமண வைபவங்களையும்

அழியாது நிலைநிறுத்தி வைக்கக்கூடியது

புகைப் படங்கள்

அழகிய படப் பிடிப்புக்கு

பாரத்ஸ்ரூடியோ

கஸ்தூரியார்வீதி,

போன்: 252

யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: பாரத் போட்டோ

உங்களுக்குத் தேவையான

உணவு வகைகளை

(கேக், பிஸ்கற் பலகார வகைகள் எல்லாவற்றையும்)

சுகாதார முறையில் சுவைமிகச் செய்து

குறித்த நேரத்திற்குக் கொடுப்பவர்கள்

சிற்பி பேக்கரி

வாடிக்கையாளர்களின்

நம்பிக்கையையும் ஆதரவையும் பெற்ற பேச்சறி இது ஒன்றே.

நீங்களும் உங்கள் ஓடர்களை நம்பிக்கையுடன் எங்களிடம் செய்யுங்கள்

For all your needs in Cakes, Biscuits etc, entrust your orders to

CITY BAKERY

Prop: V. G. Podiappuhamy

220, Hospital Road,

JAFFNA.

பாடசாலைவின் பழைய மாணயன் V திரைக்களால் அளிப்பரியுட
 செய்ப்பட்டது. V திரைக்கள், ஆசிரியர் மத்தியதீபம்

மத்திய தீபம் ஆண்டு மலர் 1960. பணிப்பாளர், புதுவை

ஆசிரியர்: வை. இரங்கன்
 துணை ஆசிரியர்: அ. நரேந்திரன்

— வெளியீடு: இளம் எழுத்தாளர் சங்கம்
 யாழ்-மத்திய கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்.

உள்ளே :

கவிதைகள் :
 இ முருகையன்: புதிய இலக்கியம்
 வுண்முக குமரேசன்: மாலைவேளையிலே
 "ஜீவா" பங்கயமும் செங்கதிரும்
கட்டுரைகள் :
 தரும சிவராஜம்: சலைக்கிழவர் பிச்சமுர்த்தி
 பண்டிதர் பொன். கிருஷ்ணபிள்ளை:
 நம்மவரைக் குரங்காக்கு சிரங்கரே
 வே. க. ந. : வையாபுரிப்பிள்ளையும்
 தமிழிலக்கிய வரலாறும்
 கா. மாணிக்கவாசகர்: வை. இராமசாமிசர்மா
சிறுகதைகள் :
 ந. பிச்சமுர்த்தி: 'கபோதி'
 ஆர். சந்திரராஜா: பசித்த வயிறுகள்

இன்னும்,
 பரிசு பெற்ற சிறுகதைகள், கட்டுரைகள்
 அறி(ந்த)முகம் அறிவு வீருந்து
 College Commentary
 * * *
 அட்டை: 'காலம் எனும் மலரில்—ஆண்டுகள்
 கணக்கில் இதழ்விரிக்கும்'
 படம்: A. பாலசிங்கம்
 சித்திரம்: செ. பரமநாதன்
 த. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா

For Quality Durable
 and Suitable Spectacle ware

Visit
ABDULLA & CO.

OPTICIANS
 K. K. S. Road, JAFFNA.

EYE TESTING FREE by QUALIFIED OPTICIAN

Agents For:

The Raleigh Industries Rudge Bicycles
 The World Renowned Siemens Radios & Spares.
 PROSPERA ROBERTA & SEMOS WATCHES Etc.

If

Expert Tailoring is Your Problem

Visit

MEERALEBBAI & SONS

who have a reputation
for

RELIABILITY & SPECIALITY

Remember

“Quality is what matters”

MEERALEBBAI & SONS

32, MAIN STREET, JAFFNA.

NOW AVAILABLE

A HANDBOOK OF EXERCISES

A combined use of the MODEL ENGLISH COURSE READERS and the HANDBOOK OF EXERCISES will be one of the best means of teaching the pupils how to speak, read and write English correctly.

A MODEL ENGLISH COURSE

FOR

CEYLON SCHOOLS

BY

N. MIRANDA, M. A.

(Diploma in Education)

BOOK I Rs. 1-25.

BOOK II Rs. 1-40.

BOOK III Rs. 1-50.

KALAIVANI BOOK CENTRE

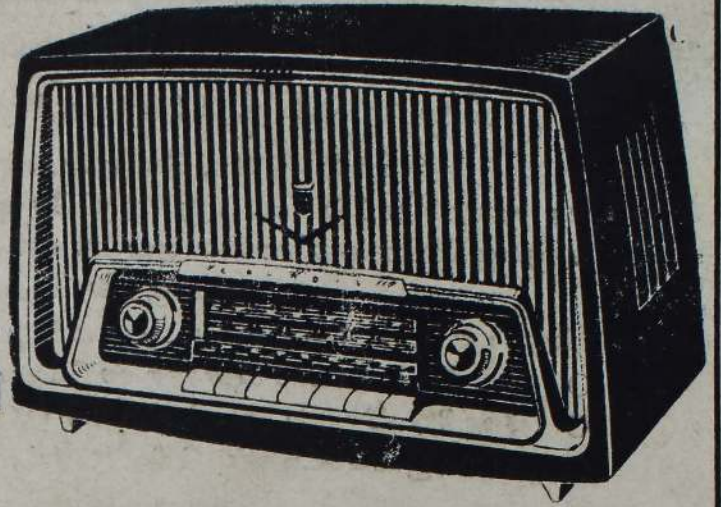
10, MAIN STREET, JAFFNA.

Branch: 130, TRINCOMALEE STREET, KANDY.

Own a
GRUNDIG

and the work is Yours

Visit

F
o
r
Y
o
u
r

GENERAL ELECTRIC RADIO CO.

34, Manipay Road,

JAFFNA.

Radio, Cinema, Electronic and Electric Repairs

Also Dealers in PRAFF MACHINE
PARK BATTERY &
PILCO REFRIGERATOR

கேள் விப்பட்டீர்களா?

டச் விஞ்ஞானிகளின் ஆராய்ச்சியை!

அந்த ஆராய்ச்சியின் வெற்றியே

எறஸ் நேடியோக்கள்

இதன் ஒவ்வொரு உறுப்பும் இலங்கையின் சீதோஷ்ண நிலைமைக்கு ஏற்றதோ என்று பலதடவைகள் நன்கு பரிசீலிக்கப்பட்டுச் சிறந்தவைகளென முடிவுசெய்யப்பட்டு இந்த அனுப்பப்படுகின்றன. ஆதலால் எறஸ் நேடியோக்கள் எல்லாவிதத்திலும் சிறந்தவை. நீங்களும் இவற்றை வாங்கித் திருப்தி அடையுங்கள்.

எங்கள் சேவையே கூடுதல் விற்பனைக்கும், வெற்றிக்கும் ஆதாரம். ஒவ்வொரு எறஸ் நேடியோவும் எங்களால் நன்கு பரிசீலனை செய்து ஒரு வருட உத்தரவாதத்துடன் விற்கப்படுகின்றது.

நேடியோத்துறையில் வடமாகாணத்தில் எங்கும் இல்லாத சேவைகள் நாங்கள் செய்கின்றோம். எங்கள் நேடியோக்காட்சிச் சாலையையும் சேவைஇலாகாவையும் ஒருமுறைவந்து பார்வையிடுமாறு உங்களை அன்புடன் அழைக்கின்றோம்

விற்பனையாளரும் பழுது பார்ப்பவர்களும்:

எஸ். ஜே. மனுவல்பிள்ளை,

23/4, ஸ்ரான்லிவிதி, யாழ்ப்பாணம்.

சீடில்ஸ் [யாழ்ப்பாணம்] லிமிடெட்

126, கே. கே. எஸ். வீதிக்கு விஜயம் செய்யுங்கள்

ரொக்கப் பணம் கட்டுபவர்களுக்கு விசேஷ கழிவு. ரொக்கப்பணம் கட்டமுடியாதவர் களுக்கு மிகச் சலபமான தவணைகளில் மாதம் மாதம் பணம் கட்டக்கூடிய

ஒழுங்குகள் ஏற்படுத்தியுள்ளோம்.

எங்கள் ஸ்தாபனத்தில் கிடைக்கக்கூடிய மற்றும் பொருட்களில் சில:

- மோபி-றிச்சேட்ஸ் மின்சார ஸ்திரிக்கைப் பெட்டிகள் (Morphy-Richards)
- மோபிறிச்சேட்ஸ் ஐஸ்பெட்டிகள் (Morphy Refrigerators)
- காலா ஐஸ்பெட்டிகள் (Gala Refrigerators)
- காலா துணிதோய்க்கும் யந்திரம் (Gala Washing Machine)
- காலா மின்சாரக் கேத்தில்கள் (Gala Electric Kettles)
- வின்செஸ்டர் ரோச் லயிற்றும்-பற்றறியும் (Winchester Torch lights & Batteries)
- ரிவியர் ரேப் நெக்கோடேர்ஸ் (Reverr Tape Recorders)
- கரூட் நெக்கோட் சேஞ்சேர்ஸ் (Garrard Record Changers)
- ரான்சிஸ்ரர் நேடியோஸ் (Transister Radios)
- ரேடியோகிராம்ஸ் (Radiograms)
- நாங்கள் விற்பனைசெய்யும் ஒவ்வொரு பொருட்களுக்கும் நாங்களே ஏகவிநியோகஸ்தர்கள்
- எவ்வித நேடியோக்களும் விசேஷ பயிற்சிபெற்ற நிபுணர்களால் மிகக் குறைந்த சலாரில் திறம்படப் பழுதுபார்த்து அன்றே கொடுக்கப்படும்.

For Radios of Quality Please Visit

SIEDLES (JAFFNA) Ltd, 122, K. K. S. Road, Jaffna.

For absolute PURITY
For finest QUALITY

DRINK MACHADOS
MINERAL

WATERS

Joseph Machado & Sons,

JAFFNA.

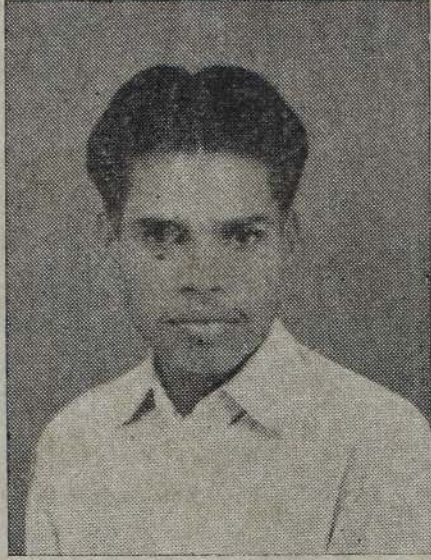
Phone: 339

ஆசிரியர் கூறுவது:

ம ல ரு ம் ம ண மு ம்

உங்கள் கரங்களில் பொலிவுடன் திகழ்கின்ற இம் மலரின் மூலம் உங்களுக்கு நாம் அளிக்கும் விருந்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டும். எல்லோருக்குமே திருப்தி தரும் வகையிலிதைத் தயாரிக்க முயன்றுள்ளோம்; குறுகிய காலத்தில் தயாரித்து முடிக்க வேண்டியிருந்ததால், முழு வெற்றி கிட்டிவிட்டது என்று கூறி

விடத் துணிவு எமக்கு இல்லை. கருத்தம்சம் ஒங்கி நிற்கும் முறையில், மலர் தயாராகியுள்ளது என்பதையாவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

இம் மலருக்கே சிறப்புத்தரும் அம்சமாக விளங்குவது மணிவிழா கொண்டாடும் பிரபல படைப்பாளி ந. பிச்சமூர்த்தி பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையே. இம் மலருக்கென இதை எழுதிய தரும். சிவராஜ அவர்கள் விமர்சனநோக்கும், இலக்கிய ரஸனையும் மிக்கவர். இவற்றைக் கட்டுரை பிரதிபலிப்பதோடு, கலையழகுடன் அது மிளிர்கின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்ற தென ந. பிச்சமூர்த்தியின் “கபோதி”யையும் சேர்த்துள்ளோம். இக்காலத்துப் படைப்பாளிகளுள் முதன்மை பெற்று விளங்கும் ஒருவரை வாசகர்கள் அறியவும், அவர் பெருமையை உணரவும் இவை பயன்படும்.

புதிய துறைகளில் தமிழ் இலக்கியம் வளர்ந்து, இலக்கியம் செழிக்க வேண்டும் என விரும்புகிறார் கவிஞர் முருகையன் “புதிய இலக்கியம்” எனும் கவிதையில். தேன் மலர்ச் சோலையுட்புகுந்த எமது கவிஞர் ஷண்முக. குமரேசன் பல அனுபவ உண்மைகளைக் கூறி வைக்கிறார் தமது கவிதையில்.

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஊறித்திளைத்தவர் பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள். தாம் அனுபவித்ததோடு நில்லாது, தாம் பெற்ற இலக்கிய இன்பத்தை நாமும் பெற வைக்கிறார் தமது அழகிய கட்டுரையில். தமிழரிடத்து இலக்கிய வரலாற்றுணர்வில்லாதது பற்றிக் குறிப்பிட்டு, வையாபுரிப்பிள்ளையின் ஆராய்ச்சிகள் பற்றிய தமது மதிப்பீட்டை வழங்கியுள்ளார் வே. க. நடராசா அவர்கள். கா. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் வழக்கம்போல கல்லூரியின் எழுத்துலகுத் தொடர்பை சர்மாவின் பணியை விளக்குவதன் மூலம் தெரிய வைக்கிறார். கட்டுரைகளிலும் பல வகைகள் உள; அவற்றின் ஒவ்வொரு சிறந்த உதாரணம் போல் விளங்கும் இவற்றையும் படித்து நிச்சயம் இன்பம் பெறுவார்கள் வாசகர்கள்.

ந. பிச்சமூர்த்தியின் “கபோதி”யை விட, ஆர். சந்திரராஜாவின் “பசித்த வயிறுக”ளும், பரிசு பெற்ற சிறுகதையும் சிறுகதைப் பிரியர்களுக்கு ஏற்றவை. மூன்றுமே வாசகர்களது உள்ளத்தைத் தொடும் பண்பு மிக்கவை.

இவை தவிர, பரிசு பெற்ற பிற கட்டுரைகள் யாவும் எமது கல்லூரியின் இளம் எழுத்தாளர்களின் திறமையை எடுத்துக் காட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இவற்றை எழுதியவர்கள் எல்லோருமே சிறந்த ஆற்றல் படைத்தவர்கள் என்பது மட்டுமின்றி, இவர்கள் எழுத்துலகில் நன்கு பிரகாசிக்கவிருக்கிறார்கள் என்பதும் நன்கு புலனாகின்றது.

மலரின் அட்டையில் காணப்படும் எழிலுக்கு எமது இளம் கலைஞர்களே பொறுப்பாகவிருந்தார்கள். அவர்கள் தயாரிப்பான இவ்வட்டை, எழுத்துத்துறையில் மட்டுமன்றி, இதர கலைகளிலும் அவர்களது ஆற்றலை எடுத்தியம்புகின்றது. இனியும் உங்களைத் தடுத்து வைக்க விரும்பவில்லை. உங்கள் ஆவல் மேலீட்டை நங்கள் உணருகிறோம். சோலையினுள் புகுந்து மலரின் மணத்தை நுகருங்கள். அனுபவம் ருசிகரமாக விருக்கும்.

இளம் எழுத்தாளர் உலகில்...

எமது மத்தியில் "எழுத்தாளர்" கூட்ட மொன்று இருப்பது சிலருக்குக் கேலியாகப் படலாம்; இன்னும் சிலருக்கு இவர்கள் "பயங்கரப் பேர்வழிக்"ளாகவும் படலாம். ஆனால், பொதுவாக "இளம் எழுத்தாளர் சங்கம்" மத்திய தீபம் வாயிலாகவும், பிற வழிகளிலும் சில ஆக்க பூர்வமான செயல்கள் புரிந்து வந்துள்ளது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். எழுத்துத் துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் அளித்து, எழுதும் திறன் படைத்தவர்களைச் சோர்வடையாதபடி ஊக்கப்படுத்தி எழுதச் செய்வது; முதிர்ந்த எழுத்தாளர்களை 'மத்திய தீப'த்தின் இதழ்கள் வாயிலாகவும் நேரடியாகவும் இவர்களோடு தொடர்பு கொள்ளச் செய்து, அவர்களது படைப்புகள் அனுபவங்கள் கருத்துக்கள் முதலியவற்றை இளம் எழுத்தாளர்கள் அறியும் வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்துவது; பொதுவாக புதிய இலக்கியத் துறைகளில் ஈடுபாட்டை யுண்டாக்குவது போன்ற வேலைகளை இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் செய்வதில் வெற்றிகண்டுள்ளது என்பதே என் எண்ணம். இன்னும் சில பயன் தரக்கூடிய முயற்சிகளில் இச்சங்கம் தொடர்ந்து பணியாற்றி வர வேண்டும் என்பதும் என் விருப்பம்.

எழுத்தாளர்களை உருவாக்குவது என்பது எவ்வளவோ சிரமமான காரியம் என்பதுயாரும் அறிந்ததே. முன்னரே ஓரளவு திறமை

படைத்தவர்களாகவும், முன்னேற வேண்டும் என்ற ஆசை நிறைய உள்ளவர்களாகவும் இருந்தால் மட்டுமே, எமது முயற்சிகள் பலனளிக்கலாம். இருந்தும், சமீபகாலத்தில் எழுத்தாளர்களாகப்பரிணமித்துள்ள

சிலரைக் குறிப்பிடுவதில், மத்திய தீபம் பெருமை கொள்ள இடமுண்டு. மத்திய தீபத்தின் ஆசிரியராகச் சென்ற ஆண்டு கடமை யாற்றிவிட்டு, இப்பொழுது ஓர் அரசாங்க உத்தியோகத்தில் அமர்ந்துள்ள திரு. ஆர். சந்திரராஜாவை முக்கியமாகக் குறிப்பிட்டே முதலிரும்புகிறேன், இவர் மிக இளம் பிராயத்திலேயே எழுதத் தொடங்கி விட்டார். நிறைய வாசித்துப் பக்குவமும் அடைந்தவர். எனினும், மத்திய தீபமே இவரை ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராக்கியுள்ளது என்பது தீபத்துக்குப் பெருமை தருவதாகும். இவர் இதுவரையில் எழுதிய சிறுகதைகளில், சிலவேனும் உயர்ந்த தரத்தை யடைந்துள்ளனவென்பது என் அபிப்பிராயம். ஒரு மொழி பெயர்ப்புக் கதை தவிர, வெளியிலுள்ள பத்திரிகைகளில் இவரது சிறுகதைகள் இடம் பெறாமலிருப்பது, இவரது கதைகளின் தரக் குறைவு அல்ல என்பது நிச்சயம். விரைவில் இவரது திறமையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள இப்பத்திரிகைகள் முன் வரவேண்டும். திரு. ஆர். சந்திரராஜா ஓர் எழுத்தாளராக மட்டுமல்லாது, பத்திரிகையாசிரியர்ப் பதவியையும் திறமையாக நிர்வகிக்கக் கூடியவர் என்பதை, தாம் மத்திய தீபத்தின் ஆசிரியராக விளங்கிய காலத்தில் நிரூபித்துள்ளார். விமர்சனம் போன்ற துறைகளிலும் அவரது திறமை (சில புனைபெயர்களுடாக) புலனாகியது. அவர் காலத்தில் மத்திய தீபம், தான் முன்னர் எய்தியிருந்த இலக்கிய மதிப்பையும் தரத்தையும் பேணி வந்துள்ளது; இதில் அவருக்கு எவ்வளவோ பங்கு உண்டு. ஆர். சந்திரராஜாவைப் போலவே, வே. தனபாலசிங்கம் என்ற இன்னொரு இளம் எழுத்தாளர் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வளர்ச்சி பெற்று வருகிறார். முதலில் 'பிரசாரக்' கதைகள் எழுதப்பயன்பட்ட இவரது பேனா, இப்பொழுது தரமான சிறுகதைகளை எழுத முன்வந்துள்ளது. இவர்கள் இருவருக்கும் எழுத்துத் துறையில் நல்ல எதிர்காலம் இருப்பதாக நான் என்னுகிறேன்.

கவிதைத் துறையிலும் ஈடுபாடுள்ளவர்கள் இளம் எழுத்தாளர் மத்தியில் இல்லாமல் இல்லை. யாப்பிலக்கணம் பயிலக் கூடிய ஒரு

புதிய இலக்கியம்

— முருகையன் —

புதிய இலக்கியம் வேண்டும்
புலனை இழுத்திடுமாறும்
அதிக எழுச்சியினோடும்
அமைய இயற்றிடல் வேண்டும்
எதிலும் உயர்ச்சியை எய்தி
எமது தமிழ்க்குலம் உய்ய
இதய நெகிழ்ச்சிகள் சொல்லும்
இனிய தமிழ்க்கவி வேண்டும்.

அயர்வை உதைத்தினி மேலே
அகல விரட்டிட வேண்டும்
உயர்வை நிமிர்த்திடுமாறும்
உணர்வு மிகுத்திடுமாறும்
செயலில் மிடுக்கினை நல்கும்
திறமுற நற்கதை சொல்லிப்
பயனை விளைத்திட நல்ல
பல பல கற்பனை வேண்டும்.

அறிவிய லைத்தமிழாக
அமைய இயற்றிடல் வேண்டும்
பிறமொழி விற்பனர் தங்கள்
பெருகும் உயர்ச்சிகொள் எண்ணம்

திறமுற நற்றமிழ் செய்யும்
செயல்கள் மிகுத்திட வேண்டும்
சிறுமை தொலைத்திட வேண்டும்
தெளிவு பிறப்புறல் வேண்டும்.

நாடக நூல்பல செய்யும்
நாவலர் எண்ணிலர் வேண்டும்
—ஈடினை எங்குள, தென்றே
யாவரும் எண்ணிடுமாறு
பீடுடனே நிமிர் கின்ற
பேரொளி யோடெழில் அன்பு
கூடிய செஞ்சொல் மிகுந்த
கொள்கை விளங்குதல் வேண்டும்.

சொந்த முயற்சியினாலே
தொண்டுகள் செய்திடுவாரின்
புந்தி கனிந்தமையாலே
புன்மை அகன்றிடல் வேண்டும்
சிந்தனை யாளர்கள் தங்கள்
செல்வ மிகுந்த கருத்தைத்
தந்து மகிழ்ந்திடல் வேண்டும்
தண்டமிழ் வாழ்ந்திடல் வேண்டும்.

(முற்பக்கத் தொடர்ச்சி)

சந்தர்ப்பத்தை இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் ஏற்படுத்த முன்வந்தது. திரு. ஷண்முக. குமரேசன் தமது ஓய்வு நேரத்தில் இளங்கவிஞர்களுக்கு யாப்பிலக்கணம் பயிற்றுவதில் ஈடுபட்டு வருகிறார். இவரது பெருந்தன்மைக்கு இளங்கவிஞர்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருப்பார்கள்.

மத்திய தீபத்தின் நிர்வாகத்தில் பங்கு கொண்டு, அது சம்பந்தமான பல சிரமமான காரியங்களை எளிதாக்கி நடத்தி வெற்றிகண்ட சிலர் கல்லூரியை விட்டு மேற்படிப்புக்காகவும் வேறு காரணங்களாலும் விட்டுச்சென்றுள்ளார்கள். ம. தியாகராஜாவை இவர்களுள் விசேட

மாகக்குறிப்பிட்டாக வேண்டும். இவர்களது சேவையையும் பண்பையும் மத்திய தீபம் மறந்து விடமாட்டாது.

பொதுவாக, இளம் எழுத்தாளர்கள் பல சிறப்பான அம்சங்கள் படைத்தவர்கள்; சகோதர பாசமும், நல்லுறவும், சுமுகமனப்பான்மையும் உள்ளவர்கள். பொறுப்புக்களை ஏற்று ஆர்வத்துடன் அவற்றைச் செய்து முடிப்பவர்கள்; இவர்கள் ஆர்வம் வளர வேண்டும்; இவர்கள் எல்லோருமே எதிர்காலத்தில் சிறப்பு பெற்று விளங்க வேண்டும்; இதைவிட, எனக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கவல்லது எது?

— மேற்பார்வையாளர்.

மாலை வேளையிலே .....

— ஷண்முக. குமரேசன் —

மாலையாம் வேளை தன்னில் மங்கியே நானாஞ் செல்லச்
சோலையுட் சென்று நானும் சுகம்பெற எண்ணி ஆங்கே
வேலையை விட்டு நீங்கி விரைந்துமே போக லுற்றேன்
மாலையும் உலகுக் கீந்த வனப்பினை உணர்ந்து கொண்டு.

வாழ்வினில் ஊறும் இன்பம், மனத்தினை மாற்றுந் துன்பம்,
தாழ்வினில் உறுதி காட்டித் தளர்ச்சியை நீக்கும் வன்மை,
ஆழ்கடல் அன்ன அல்லல் அமிழ்த்திடத் தோன்றும் சோர்வு
வாழ்வெலாம் இவைகள் மாறி மனத்திலே ஏறும் என்றே.

சோலையுள் நுழைந்தேன் அங்குத் தோன்றிய மலர்கள் கண்டேன்
காலையில் விரிந்த பூக்கள் காலையில் உதிர்ந்த பூக்கள்
மாலையில் எனக்கு முன்னே வந்தவை காட்சி தந்து
'காலமும் உண்டே' என்னுங் கதையினைச் சொல்லி நிற்க.

அழகினை மலரிற் கண்டே அமைதியும் பெற்று விட்டேன்
எழில்தரு மலர்கள் எந்தன் கண்ணினுக் கின்ப மூட்டப்
பொழில்மலர் மணத்தி னாலும் புதுமகிழ் வெய்தி மெல்ல
அழகிய இதழ்கள் தீண்டி அவைதருஞ் சுவையும் பெற்றேன்.

முன்னரங் கிருந்த பூக்கள் முதிர்ந்துமே நிலத்தில் வீழ்ந்து
வன்னமு மின்றி வாடி மயங்கிடும் நிலைமை என்ன?
இன்றொரு நாளும் ஏகி எண்ணினேன் வாழ்க்கை தந்த
பன்னரும் உண்மை யெல்லாம் படித்துநான் பாட லுற்றேன்.

“நேற்றிருந் தாரை நாமும் நினைவினில் எண்ணி இன்றும்
போற்றிடுந் தன்மை யெல்லாம் பூக்களுங் காட்டு மன்றோ?
தேற்றமும் உள்ளத் துள்ளே சென்றுல கியற்கை கூறி
'மாற்றமும் உண்டே' என்னும் வாய்மையை விளக்கு மன்றோ?”

எண்ணிநான் இவ்வா ருக இருந்திடும் வேளை தன்னிற்
பண்மொழி கேட்டேன் அங்குப் பாவையும் ஒருத்தி வந்தாள்
தண்மதி காணா தங்குத் தவித்திடும் போதி லன்னாள்
தண்மதி முகத்தா லன்று தைரியம் ஊட்டி நின்றாள்.

மலரதன் அழகை அங்கு மங்கையின் முகத்திற் கண்டேன்
மலரதன் மணமும் அங்கு மங்கையின் குணத்தி லென்பேன்
மலரதன் மென்மை தானும் மங்கையில் அறிந்து கொண்டே
மலரென உள்ளம் பூத்து மகிழ்ந்துநான் எழுச்சி யுற்றேன்.

நம்மவரை குரங்காக்கும் சிரங்கரே.

— பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை —

மனிதனுக்கும் குரங்கிற்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டென்று விஞ்ஞானிகள் கூறுவது நாமறிந்ததே. குரங்கினமே மனிதஇனமாகத் திரிந்தது என்பதனைப் பேர்பெற்ற அறிஞர் டார்வின் நிலை நாட்டும் முயற்சியிற் பெரிதும் ஈடுபட்டார். இதனை மறுத்துரைக்கும் வர்க்கத்தாருமுளர். திடீரெனப் பயம் வந்தக்கால் மனிதன் தன்னிருகைகளையும் மேலுயர்த்தி அந்தரத்தில் எழும்புவது போன்ற நிலை எய்துவதை அவதானிப்போர் திடுமெனப் பயங்கொட்ட குரங்கு கொம்பரிலேதாவி மேலெழும் இயல்பினை இவனும் தன் மூதாதையராகிய குரங்கரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்டானென்றும் இவன் உயர் நாகரிகப்படியேறியும் இவ்வியல்பு இவனைவிட்டு நீங்கிற்றில்லை என்றும் கூறுகின்றார்கள். இது ஒன்றே டார்வின் கொள்கையை உறுதிப்படுத்துவதாகவும் இதன் மேற்சான்று தேவை இல்லை எனவும் ஒரு சாரார் முழக்கிடுகிறார்கள், இந்த வாத, விவாத, பிடிவாதங்களிலெல்லாம் நாமும் தலையிட்டு எங்கள்மண்டையை உடைக்கத் தேவையில்லை. உயர்ந்த நரனுக்குச் சிரங்கு வந்தால் அவனே மிருகமாகிவிடுகின்றான். அதிலும் பற்கடித்து உடலைச் சொறியும் குரங்கே ஆகிவிடுகின்றான் என்பது விஞ்ஞானம் தெரியாத நம்மனோருக்கும் தெளிவாகின்றதல்லவா?

மட்டுவிலின்கண் பேர்பெற்ற உரையாசிரியராய் இலங்கிய வேற்பிள்ளை உபாத்தியாயருடைய அருமை மைந்தனார் படிக்காமலே கவிநயம் கைவந்த பேராசிரியர் மகாலிங்கசிவனார் துள்ளிவிளையாடும் சின்னப்பையனாக இருந்த காலத்தில் ஒரு மரத்தின் கீழிருந்து உலகையே மறந்து சொறியுந் தொழிலில் ஈடுபட்ட ஒரு மனிதனை அறிவுச் சுடரொளி வீசும் தம் கண்களாற் பார்த்தார். அத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்த அவன் வருவார் போவாரையோ, ஆண் பெண் இனத்தையோ, மான் மரியாதையையோ பொருட்படுத்தாதவனாக இருந்ததைப்பார்த்ததும் ஒருகட்டளைக்கலித்துறைப்பாட்டொன்று அவர் வாயிலிருந்து தானாகவே வெளிவந்தது. பாடல் முதலீரடியும் எங்கு

போயிற்றோ, அது கடவுளுக்கே வெளிச்சம். ஆயினும் நாம் பெற்ற பயனால் இறுதி ஈரடியும் கிடைத்துள்ளமைபற்றி மகிழுவோமாக, கிட்டாததை மறந்து கிட்டியதை வைத்துக் கொண்டாவது இக்குழந்தைப் புலவரின் கவிச்சிறப்பையும் நகைச் சுவையையும் பாடி ஆனந்திப்போம்.

“ குரங்கே உனக்கென் னமரத்
தடிதானூர்க் குத்தகையே
சிரங்கே உனக்கென் னவன்தொடை
தானூறு சீதனமோ ”

குத்தகை, முதுசொம், சீதனம் என்ற சொற்களமைய இலகுவாகவே வந்த பாடலை சிரங்கால் வருந்தும் மனிதனைக் கண்டு கருவிலே கல்வித் திரு அமைத்தவர் பாடினார்.

இப்பொழுது சிரங்கை அனுபவித்துக் கொண்டே பெரியவருத்தத்திடையே நகைச் சுவையையும் கலந்துபாடிய தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை தந்த சிரங்குப்பாடலைப் பார்ப்போம். நோய்க்குடைந்து அதன்கொடுமை தாங்கமுடியாமல் தம்சித்தத்திடை வீற்றிருக்கும் முருகப்பிரானை விளித்து அவர் பாடியபாடலை நோக்குவோம்.

“செந்தில் குமரா! திருமால் மருகா என் சிந்தை குடிகொண்ட தேசிகா!—நொந்த இம்மெய்யிற் சிரங்கை விடியுமட் டுஞ்சொறியக் கையிரண்டு போதாது காண்.”

சொறியச் சொறியச்சுவை தந்து ஈற்றிலே உடம்பையெல்லாம் புண்ணுக்கும் சிரங்கின் கொடுமையை எப்படி வருணிக்கலாம். பின்னி கழும் பெருந்துன்பத்தை நோக்காது சிரங்கு வந்தவன் சொறிதலிலே இன்பங்காண்பது இயல்பே. இரண்டு கை போதாதென்று புலவர் வேறெந்தத் தெய்வத்திற்கும் விண்ணப்பிக்காது முருகனுக்கு எடுத்தியம்புவதிலே கருத்துப் பொருத்தம் உண்டு. பலதிருக்கர

முடையானுக்குகே இரு கரம் போதாத நோயாளி தன் இன்னலைக் கூறவேண்டும். 'காண்' என்ற ஈற்றுச்சொல்லையும் புலவர் இரண்டுமூன்று நயனமுடையானுக்கே தன் கொடுத்துன்பத்தை பார்த்தருளுமாறு பரிந்துரைத்தல் திருத்தமானது. அருள் பொழியும் பன்னிரு விழியானே இந்தநோயைப்பார்த்துத் தீர்க்கக்கூடியவன்.

அடுத்துவரும் பாடலில் முன் குறிப்பாகக் கேட்டதைத்தம் இன்னல் மிகுதியால் "தாநீ வரம்" என்று வெளிப்படையாகவே கேட்டு விடுகிறார். உள்ளமருந்தெல்லாம் சாப்பிட்டும் சீவசத்துக்குளிகைகள் உட்கொண்டும் தீராத நோய்க்கு வைத்தியரே அன்றித் தாமாகவே கண்ட பரிகரிப்பு முறைகளையும்

“வாரம் முடங்காமல் வைப்பெண்ணெய்
தேய்த்திட்டேன்

சார மருந்தெல்லாம் சாப்பிட்டேன்—வீரம்
குறைந்திடக் காணேன்; குமரா சிரங்கு
மறைந்திடத் தாநீ வரம்”

என்று புலவர் கூறத்தவறவில்லை. சூரர்தம் பெருவீரத்தையெல்லாம் சாய்த்திட்ட பெருவீரப்பெருமானுக்கு தாம் மேற்கொண்ட பரிகரிப்பு முறைகளை இயம்புவதிலே சிறிது ஆறுதல்பெற்ற புலவர் திடுமென மனத்தாங்கலடைகின்றார்.

தெய்வத்திற்கு முறையிட்டும் பலன்காணப் புலவர் நேரே நோயை விளித்து தம்மீது இரக்கம் காட்டவேண்டுமென்று மன்றாடுகின்றார். வெறுப்புத்தரும் பெருநோயாயினும் நேரே அதனை விளிக்கும் பொழுது மரியாதையாக உரைத்தால் அது தம்மீது இரங்கக்கூடுமென்ற பேராவலால் தம்மை இடைவிடாது வருத்தும் சிரங்கு நோயை அரசன் என உயர்த்திக் கூறும் முறையிலே “மண்டு சிரங்கப்ப ராயா” என விளித்துக் கூறுகிறார்.

“உண்டமருந்தாலும் உடல்முழுவதும் பூசிக்
கொண்ட மருந்தாலும் குணமில்லையே—மண்டு
சிரங்கப்ப ராய சினமாறிக் கொஞ்சம்
இரங்கப்பா ஏழை எனக்கு.”

கொஞ்சம் இரங்கப்பா என்றபுலவர் வேண்டுதலில் சிரங்கின் பெருங்குரூரம் தோற்றம் தருகிறது. ஏழைமீதில் உலகோர் இரங்குவதீயல் பாயிருக்க அரசன் இரங்காமல் விடுவது நீதியன்றென்று சிரங்கப்பா இரங்கப்பா ஏழை எனக்கு என்று நீதியும் புகட்டத்துணிந்துவிட்டார். புறப்பூச்சுமருந்தும், உள்மருந்தும் தமக்குப் பயன்தராமே கண்டபுலவர் வேறெவருக்குமின்றி அரசர் பெருமான் தமக்கு மாத்திரம் வரிசையாயளித்த பரிசுப்பொருள்களையெல்லாம் வாய்விட்டுக் கூறுவார் போன்று சிரங்கின் தொடக்க நிலைமுதல் அதன்கடின் ஈற்றுநிலைவரையில் தவறாது கூறுகின்றார். ஏழைக்கு வேண்டுவது தனமேயொன்றாகையால் முந்திய பாடலில் ஏழை என்று தம்மைக் குறிப்பிட்டவர் சிரங்கப்பன் தந்த அரச வரிசைப் பெரும் பொருளையெல்லாம் ஒன்றாகத் தொகுத்து எடுத்தியம்பித் தம் திறத்தையும் நயம் படவெளியிடுமாறு இஃதாகும்.

“முத்துப் பவழம்முழுவயிரம் மாணிக்கம்
பத்தியொளி வீசு பதக்கமெலாம்—சித்தன்
சிரங்கப்ப ராயன் சிறியேன் எனக்குத்
தரங்கண்டு தந்த தனம்”

சின்னஞ்சிறு குழந்தைகளே! எந்நிலையிலும் பெரியோர்கள் நமக்கு நன்மையையே தருவர் என்பதற்கு இத்துணை வருத்தத்திடையிலும் இப்புலவர் பெருமான் நயச்சுவையும், நகைச்சுவையும் ததும்ப நமக்குத் தந்துபோந்த இச்சுலப சிறுபாடல்களே சான்றாகும். இவற்றையும, இன்னோரன்னவற்றையும் படித்து செந்தமிழ்த் தாய்க்கு கவிமணிதேசிகவிநாயகம் பிள்ளைதரும் மலரும் மாலையும் நமக்குப் புலராத மாலையாயிருத்தலை அறிந்து இன்புறுவோமாக.

என்றும் வாழிய எங்கள் இளம்தாய்.

இம்மலரில் வெளிவராத பரிசுக்கதை—கட்டுரைகள் அடுத்து வரும் இதழ்களில் வெளியாகும். — ஆசிரியர்.

அறி (ந த) மு க ம்

எஸ். சீவராசா: இவ்வாண்டுப் பரிசளிப்பு விழாவின் போது சபையினர் எல்லோரினதும் கவனத்தைப் பெற்றவரான இவர் ஒரு முன் மாதிரியான மாணவராக விளங்கி இப்பொழுது சர்வகலாசாலையில் பயிலச் சென்றுள்ளார். 1959-ல் சிறந்த 'ஆல்ரவுண்டர்'க்கான வெற்றிக்கிண்ணத்தை இவருக்கு வழங்குமுன், கல்வித்துறையிலும் இதர துறைகளிலும் இவரது சாதனைகளின் பட்டியலை உப அதிபர் வாசித்தபோது யாவருமே பிரமிக்க வேண்டி இருந்தது. முக்கிய பரீட்சைகளில் திறமையாகவும் துரிதமாகவும் சித்தியெய்தியதோடு இவ்வாண்டு மருத்துவப்பகுதிக்கு சர்வகலாசாலையால் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளார். இவரது இந்த இளம்வயதில் படிப்பின் உச்சநிலையை எய்தியதோடு நில்லாது விளையாட்டு (கிரிக்கட் B பிரிவு, குத்துச்சண்டை) துறையிலும் தமது திறமையைக் காட்டத் தவறவில்லை. கடந்த இரண்டு வருடங்களிலும் இரண்டாவது கிரிக்கட் முன்னணி வீரராக திகழ்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. சாரணராகவும் இவர் திறமையோடு விளங்கியதால் 'குயீன்ஸ் ஸ்கௌட்' 'Queens Scout' என்ற உயர்ந்த பட்டத்தையும் பெற்றார். இவரை அறிமுகம் செய்வதில் பெருமையடைகிறோம். கல்லூரியில் காட்டிய சிறப்புடன் திறமையை மேலும் காட்டி விளங்குவாரென எதிர்பார்க்கிறோம்.

எஸ். அழகரத்தர்: சமீபத்தில் மாணவர் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு மாணவர் மதிப்பைப்பெற்ற இவர் விளையாட்டுக்களில் விசேஷ ஊக்கமும் திறமையும் காட்டி முன்னுக்கு வந்துள்ளார். கல்லூரியின் முதலாவது கிரிக்கட் கோஷ்டியில் அங்கத்துவம் வகித்து மாணவர்களிடையே இவர்செல்வாக்குப் பெற்றாலும் கல்லூரியில் சமீபத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாஸ்கட் பந்தாட்டத்தில்தான் இவரது திறமை கூடுதலாக மிளிர்ந்தது. நடப்பு வருடத்தில் இவர் பாஸ்கட் பந்தாட்டக் கோஷ்டியின் தலைவராக விளங்கி இவ்விளையாட்டில் எமது கல்லூரி முதன்மை பெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்தார். சென்ற வருடத்து

இரண்டாவது உதைபந்தாட்டக் கோஷ்டியிலும் பாதுகாப்பில் திறம்பட விளையாடினார். இவைமட்டுமன்றி விடுதிச்சாலையில் டேபிள் டென்னிஸ் சாம்பியனாகவும் திகழ்ந்துள்ளார். அங்கே சென்ற வருடம் உதவிக் காரியதரிசி (விளையாட்டுக்கள்)யாகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். மேலும் கல்லூரிக்கு எல்லா விளையாட்டுக்களிலும் தமது சேவையைத் திறம்பட ஆற்றுவாரென எதிர்பார்க்கிறோம்.

பொ. சத்தியமூர்த்தி: அண்மையில் மாணவர் தலைவராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர்களில் இவரும் ஒருவர். இன்டர்மீடியற் பிரிவில் சென்றவருடமும் இவ்வருடமும் விளையாட்டுப்போட்டிகளில் புதிய சாதனைகளை பரிதிவட்டம் (Discus) வீசுதலில் ஏற்படுத்திய இவர் 'ரெமெய்ன் இல்ல'த்தின் விளையாட்டுத் தலைவராகவும் இவ்வருடம் விளங்கினார். இவரதுபிரிவில் சிறந்த சாதனைக்கான வெள்ளிக்கிண்ணத்தையும் சுவீகரித்துக் கொண்டார். படிப்பிலும் திறமைமிக்கவர். சிரேஷ்ட மாணவர் கழகத்தினதும், பாடசாலைப் பூந்தோட்டச் சங்கத்தினதும் காரியதரிசியாக விளங்கியதோடு பேச்சு, எழுத்துத்துறைகளிலும் தனது வன்மையைக் காட்டிவருகிறார். சர்வகலாசாலைப் பிரவேச முதல்வகுப்பில் இப்பொழுது கல்வி பயின்றுவருகிறார்.

யோகேந்திரன் அரசரத்தினம்: கல்லூரியின் இளம்வட்டாரத்தில் 'ஆல்ரவுண்டராகப் பரிணமித்துவரும் இவர் சென்றவருடத்து வடமாகாண ஆசிரியர் சங்க J. S. C. பரீட்சையில் 7 பாடங்களில் விசேஷ சித்தியெய்தி வடமாகாணத்திலேயே மூன்றாவதாக இடம் பெற்றார். கல்லூரிப் பரிசளிப்புவிழாவிலும் கூடுதலான பரிசுகளைச் சுவீகரித்தார். சென்ற வருடம் நடைபெற்ற

அறிவு விருந்து

1. ஆழ்ந்து தூங்கும்போதா விழிப்பாக இருக்கும் போதா எமது இருதயம் வேகமாகத் துடிக்கிறது?
2. இந்தியாவில் சென்ற ஆண்டுக்கான சிறந்த படமென உபராஷ்டிரபதியின் தங்கப்பதக்கம் பெற்ற "அப்புர் அன்சார்" என்னும் படம் எந்த மொழியில் வெளிவந்தது?
3. சூரியனைவிடப் பெரிய நட்சத்திரங்கள் இருக்கின்றனவா?
4. துருவப் பிரதேசங்களில் கடல் உறைந்து கட்டியாகும் போது அங்கு வசிக்கும் மீன்போன்ற ஜந்துக்கள் என்ன செய்கின்றன?
5. இரத்தமின்மையால் இறக்கவிருக்கும் ஒரு மனிதனுக்குக் குரங்கின் இரத்தத்தைக் கொடுத்துப் பிழைக்கவைக்க முடியுமா?
6. ஒரு ஆகாய விமானம் ஒலியைவிட வேகமாகப் பறந்தால் கீழே இருக்கும் ஒருமனிதனுக்கு எத்தகைய ஒலிகேட்கும்?
7. சமுத்திரத்துக்கடியில் மனிதன் சென்றுள்ள ஆகக்கூடிய ஆழம் எவ்வளவு?
8. காலம் சென்ற இங்கிலாந்தின் தொழிற் கட்சி உபதலைவரான அன்னாரின் பெவன் ஆரம்பத்தில் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்?
9. கடலைத் தவிர வேறு இடங்களில் இரைதேடும் மீன்கள் இருக்கின்றனவா?
10. நோபல் பரிசுக்குத் தகுந்தவரெனத் தெரிவு செய்யப்பட்ட எழுத்தாளர் அண்மையில் காலமானார் இவர்தார்?

(விடைகள் வேறுபக்கத்தில்)

வருங்கிரேம்

* இளம் எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முன்னாள் தலைவரும், கல்லூரி சிரேஷ்ட மாணவர் தலைவருமான பொ. சி. தவலிங்கம், மாணவர் தலைவர் பொ. சி. சுந்தரலிங்கம் ஆகியோர் சமீபத்தில் தமது தந்தையாரான திரு. பொ. சிவசம்பு (ஓய்வு பெற்ற ஏ. எஸ். பி.) அவர்களை இழந்தார்கள். கவலையில் மூழ்கியுள்ள இவ்விருவர்க்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

* மந்தியகல்லூரியின் பழைய மாணவரும், மத்திய தீபத்தின் நிர்வாகிகளுள் ஒருவராக விளங்கிவந்த ரா. குணராஜாவின் சகோதரருமான செல்வன் யோகராஜா சமீபத்தில் காலமாகியதையிட்டு வருந்தும் அவர் சகோதரர்க்கு எமது அனுதாபத்தைத் தெரிவிக்கிறோம்.

விளையாட்டுப் போட்டியில் கனிஷ்ட பிரிவு சாம்பியனாக இவர் தெரியப்பட்டது இவரது திறமையை நன்கு புலப்படுத்துகிறது. இவ்வாண்டு மூன்றாவது கிரிக்கட் கோஷ்டியின் தலைவராகவும் திகழ்ந்தார். நமது பழைய மாணவர் சங்கக்காரியதரிசியும், நல்லூர்

ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை அதிபருமான திரு. J. G. அரசரத்தினம் அவர்களின் மகனான இவருக்கு கல்வி, விளையாட்டு ஆகியதுறைகளில் மிக நல்ல எதிர்காலமுண்டு என நம்புகிறோம்.

தமிழிலக்கிய வரலாறும், வையாபிரிப்பிள்ளையின் ஆராய்ச்சிகளும்

— வே. க. ந. —

தமிழன் வரலாற்று உணர்வில்லாதவன் என்று யாராவது எம்மிடம் கூறினால், அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளப் பெரிதும் தயங்கத்தான் செய்வோம்; எம்மில் சிலர், அப்படிச் கூறியவனை எதிர்க்கக் கங்கணம் கட்டிவிடவும் செய்வோம். ஆனால் உண்மையை மறைப்பதில் தமிழுக்கோ தமிழினத்துக்கோ எவ்வித நன்மையும் ஏற்பட்டுவிடப் போவதில்லை. தமிழ் மொழிப்பற்றும், தமிழ் வளர்ச்சியில் அக்கறையும் பெருகியுள்ள இக்காலத்தில், இப்படிப்பட்ட ஒரு கூற்று எமக்கு வருத்தத்தைத் தரலாம். தமிழ் மொழியின் வரலாறு பற்றியோ, தமிழ் இலக்கியங்களின் காலம் பற்றியோ அதிக சிரத்தை காட்டாது, தமிழ் இலக்கியங்கள்பற்றி என்றோ, யாரோ புனைந்துள்ள கட்டுக்கதைகளை உண்மையாக ஏற்றுக்கொண்டு காலத்தைப் போக்குவதில் எமக்கொருவகை திருப்தி இருந்து வருகிறது.

தமிழ் தொன்மையானது, தமிழிலக்கியங்கள் ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இருந்து வருகின்றன என்று எமது பண்டிதர்கள் சொல்வதை அப்படியே நம்பிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்வதுதான் எமக்குச் சௌகர்யமாக இருக்கிறது. இவர்கள் கூறுவதிலுள்ள உண்மைகளை ஆராய்ந்து பார்ப்பதில் பொதுவாக அக்கறை இருப்பதில்லை. தமிழ் மொழியினதும், தமிழிலக்கியங்களினதும் தொன்மைபற்றி உண்மையான, விஞ்ஞானரீதியான ஆராய்ச்சிகளைச் செய்வதும், அவைபற்றிய எமது நியாயமான சந்தேகங்களைத் தெரிவிப்பதும் எமது மொழிப்பற்றுக்கு ஏற்காதவை எனத்தான் அஞ்சுகிறோம். தமிழைத் தோற்றுவித்தவர் அகத்திய மாமுனிவரென்றும், திருக்குறள் செய்த திருவள்ளுவர் சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தவரென்றும் கூறப்படுவதைச் சந்தேகித்தால், தமிழின் தொன்மையும்,

புனிதத்தன்மையும் கெட்டுவிடுமென்ப பெரிதும் ஏங்குகிறோம்; இதை வெளியில் கூறினால், எமக்குத் தமிழ்த்துரோகிகள் என்ற பட்டத்தைச் சூட்டி விடுவார்களே எனக் கவங்குகிறோம்.

இப்படியே அர்த்தமற்ற அச்சத்தையும், கலக்கத்தையும் வளர்ப்பதால், தமிழை வாழவைக்கிறோம், வளர்க்கிறோம் என நாம் நினைப்பது தவறு. தமிழ்மொழியின் உண்மையான வரலாறு பற்றிய ஒரு தெளிவைக் காண்பதாலோ, தமிழ் இலக்கியங்களின் காலத்தை முறையாக நிர்ணயம் செய்வதாலோ, தமிழ்ப்பற்றுக் கெட்டுவிடப் போவதில்லை. வெறும் கண்டித்தனமான பற்றுதலை வளர்ப்பதைக் காட்டிலும் விஞ்ஞானரீதியாக வரலாற்றை ஆராய்ந்து பார்ப்பதால், தமிழ் நிச்சயமாக வளரும். தமிழ் மொழி — இலக்கியங்களின் முந்திய கால வரலாற்றைப்பற்றிய தெளிவு ஏற்பட்டால்தான், இக்கால இலக்கியங்களின் போக்கை உள்ளபடி உணர்வதற்கும், எதிர்காலத்தில் அவற்றின் வளர்ச்சியை நெறிப்படுத்துவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

தமிழ்மொழி பற்றியும், இலக்கியங்கள் பற்றியும் இதுவரை நடைபெற்று வந்துள்ள சில போலி ஆராய்ச்சிகளை நாம் கண்டிக்கத்தான் வேண்டும். 'புதுமை' என்ற காரணத்துக்காகப் போலி ஆராய்ச்சியாளர்கள் செய்து வந்துள்ள முயற்சிகளை நாம் போற்ற முடியாது. இப்படியான ஆராய்ச்சிகள் தமிழுக்கு ஆபத்தானவை தாம். தமக்குள் முன்னர் செய்துள்ள சில முடிவுகளை நிரூபிப்பதற்காகச் சில ஆதாரங்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து, அவற்றை எங்களுக்கு வெளியிடும் ஆராய்ச்சியாளர்களால், தமிழிலக்கியங்கள் மாசுபடுவதுமுண்டு. இத்தகைய 'ஆராய்ச்சியாளர்கள்' மேற்கோள்களைச் சந்தர்ப்ப

பங்களைக் கவனியாது கையாண்டு உண்மைகளைத் திரித்துக் கூறித் தமது கொள்கைகளை நிலை நாட்டவும், பரபரப்பு உண்டு பண்ணவும் முற்படுகிறார்கள்.

இவ்வகையான போலி ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறுவதால் ஆராய்ச்சியே வேண்டாம் என்று முடிவு கட்டிவிட முடியாதல்லவா? ஆராய்ச்சியினால் விபரீதந்தான் ஏற்பட முடியும் என்ற முடிவுக்கும் வந்துவிடக் கூடாதுதானே? ஆராய்ச்சியாளர்கள் என்பவர்கள் உண்மையில் என்ன தகைமைகள் உடைபவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மொழி — இலக்கியத்துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்பவன் அத்துறைகளில் நிரம்பிய அறிவும், பக்குவமும் பெற்றால்தான், ஆராய்ச்சி செய்வதற்குரிய தகுதியை அடைவான். தன் சொந்த விருப்பு வெறுப்புக்களுக்கு இடமளிக்காது, நடுவு நிலைமையிலிருந்து கோடாது நேர்மையாகத் தன் வேலையை அவன் செய்யவேண்டும். அவசரப்பட்டுத் தன் முடிவுகளைக் கூறிவிடாது, தக்க ஆதாரங்களைக் கூறி, அவற்றைக் கொண்டு செய்த முடிவுகளை மட்டுமே அவன் வெளியிட வேண்டும். அத்துறைகளில் சாதாரணமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு முரணாகவிருந்தாலும், தன் நியாயமான முடிவுகளை வெளியிடும் துணிச்சல் உள்ளவனாக அவன் இருக்க வேண்டும். இத்தகைய ஆராய்ச்சியாளர்கள் எம்மிடையே மிகக் குறைவாகவே இருக்கிறார்கள்; அப்படி இருப்பவர்களும் பலத்த கண்டனத்துக்கு ஆளாகிறார்கள்.

தமிழிலக்கிய வரலாறு பற்றிய ஒரு தெளிவு — ஒருமைப்பாடான கருத்து — இன்னும் ஆராய்ச்சியாளர்களிடையே ஏற்படவில்லையென்றே கூறவேண்டும். எனினும் சுமார் 25 வருட காலத்துக்கு முன் இலக்கிய வரலாறு இருந்த நிலையிலிருந்து இப்பொழுது பெரிய முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. இவ்விடைக் காலத்தில் இத்துறையிலேற்பட்ட வளர்ச்சிக்கு

உதவியவர்களுள் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

“பழங்கால, இடைக்கால, தற்கால இலக்கியங்கள் பற்றி ஒரு பூரணமான நோக்குடன் இலக்கிய ஆராய்ச்சியை வற்புறுத்தியவர், அவர் தலைமுறையில் வேறு யாருமே இல்லை” என்பது உண்மையானதுதான். வரலாற்றுநூல் எழுதப்படவேண்டிய புதிய, விஞ்ஞான ரீதியான முறைகளைத் தமிழில் முதலில் கையாண்டு, தமிழிலக்கிய இலக்கண நூல்கள், தமிழ்ப் புலவர்கள் முதலியவற்றின் காலங்களை நிர்ணயம் செய்து, இத்துறையில் தெளிவு பிறப்பதற்கு முதன் முதலாகப் பாதை வகுத்தவர் அவர். இலக்கிய ரசனை, விமர்சனம், நூல்களைப் பதிப்பித்தல் போன்ற பிற துறைகளிலும் இவர் குறிப்பிடத்தக்க சேவை தமிழுக்குச் செய்திருப்பதும் உண்மை. எனினும் இலக்கிய வரலாற்றைச் செம்மைப்படுத்தி நெறிப்படுத்தியதே இவரது ஒப்பற்ற சேவையென நான் கூறுவேன்.

தமிழை முறையாகக் கற்றும், ஆங்கிலம், ஜெர்மன், சமஸ்கிருதம், மலையாளம் போன்ற பிறமொழிகளின் அறிவும் நிரம்பப் பெற்று, தமிழ் ஆராய்ச்சிக்காகத் தமது வாழ்வை அர்ப்பணித்தவர் அவர். தமிழ்ப் பேரகராதியைக் குறுகிய பத்து வருட காலத்தில் திறமையாகப் பதிப்பித்ததோடு, அவர் காலத்தில் அச்சில் வராத ஏட்டுச் சுவடிகளாக இருந்த பல இலக்கிய — இலக்கண நூல்களையும் அச்சுவாகன மேற்றித் தமிழ்த் தொண்டுகள் பல புரிந்தார். தாம் பதிப்பித்த நூல்களுக்கு அவர் எழுதிய முன்னுரைகள், அவரது ஆராய்ச்சித் திறனை நன்கு புலப்படுத்துவனவாக உள்ளன. சென்னை, திருவாங்கூர் பல்கலைக் கழகங்களில் பேராசிரியராக விளங்கிய காலங்களில், தமிழாராய்ச்சியிலேயே ஈடுபட்டு, பல அரிய கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் வெளியிட்டார்.

தாம் பதிப்பித்த பழைய நூல்களுக்கு எழுதிய ஆராய்ச்சி முன்னுரைகளைத் தவிர பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் அவ்வப்போது எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவை இன்று புத்

தகங்களாகத் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. இலக்கியச் சிந்தனைகள், தமிழ்ச்சுடர் மணிகள், இலக்கிய தீபம் போன்ற நூல்களில் இவரது முக்கிய கட்டுரைகளைக் காணலாம். இவற்றைத் தவிர, தமிழ்க் காவியங்களின் சரித்திரத்தைக் 'காவியகாலம்' என்ற நூலில் எழுதியுள்ளார். தமது நீண்ட கால ஆராய்ச்சிகளால் பெறப்பட்ட முடிவுகளைத் தொகுத்து "History of Tamil Language and Literature" என்ற ஓர் ஆங்கிலநூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். கி. பி. 1000 ஆண்டளவுக்கு, தமிழ் இலக்கிய சரித்திரத்தைக் கூறிச் செல்கிறது இந்த நூல். இதுவரை தமிழிலக்கிய வரலாறுபற்றி வெளிவந்த நூல்களுள், தனிச் சிறப்பைப் பெற்று விளங்குவது இந்த நூல் என்பது என் கருத்து. இதைத் தமிழிலும் அவசியம் வெளியிடவேண்டும்.

பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளையவர்களின் ஆராய்ச்சிகள் எல்லாவற்றையும் பற்றி இச்சிறிய கட்டுரையில் கூற முடியாவிட்டாலும் அவரது ஆராய்ச்சிகளின் சிறப்பியல்புகளையும் சில முக்கிய உதாரணங்களையும் குறிப்பிடலாம் என நினைக்கிறேன். அவரது நிரம்பிய தமிழறிவும், சமஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் போன்ற பிறமொழியறிவும் அவர் ஆராய்ச்சிக்கு உதவியாகவிருந்தன. ஆராய்ச்சிகளில் அவர் கையாண்ட முறைகளைத் தமிழில் அவர் காலம் வரையில் யாரும் கையாண்டிருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. ஒரு குறிப்பிட்ட நூலின் காலத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு, முதலில் அந்த நூல் பற்றிய கர்ண பரம்பரைக் கதைகளை ஆராய்ந்து பார்த்து, ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவற்றை ஒதுக்கிவிட்டுப் பின்னர் நூலின் கணுள்ள சான்றுகளை (அகச்சான்றுகளை) யும், நூலுக்குப் பின்னர் வெளியான நூல்களில் காணப்படக்கூடிய குறிப்புகளையும் ஆராய்ந்து, பிறமொழிகளில் (சமஸ்கிருதத்தில்) இந்த நூலைப் பாதிக்கத்தக்க ஆதாரங்களைக் கவனித்து, சாவதானமாக ஒரு முடிவுக்கு வருவார். இவை மட்டுமன்றி, நூலிலுள்ள மொழி வழக்கு, இலக்கண அமைதிகள், பிற (வட) மொழிக்கலப்பு என்பவைபோன்ற விஷயங்களையும் தமது முடிவுபடை சங்ககாலத்துக்கு எவ்வளவோ பிற்பட்ட

களுக்கு ஆதாரமாகக் கொள்வார். இங்ஙனம் இவர் தக்க, நியாயமான முறையிலே தமது ஆராய்ச்சிகளைச் செய்திருந்தமையினாலேயே, இவரது முடிவுகள் பொதுவாக இன்றும் தவறுடையவை என நிரூபிக்கப்படாமலிருக்கின்றன.

இவர் செய்த கால ஆராய்ச்சிகளுள் பயனுள்ளதாகக் கருதப்படுவது, "சங்ககாலம்" பற்றியது. பிற்காலத்தில் (13ம் நூற்றாண்டளவில்?) தோன்றிய இறையனாகரகப் பொருளுரையில் கூறப்பட்ட ஒரு கதையை வைத்துக் கொண்டு, மூன்று சங்கங்கள் பாண்டிய நாட்டிலிருந்து தமிழ் வளர்த்தன எனவும், இவற்றின் புலவர்கள் பற்றியும், அவர்கள் வாழ்ந்த காலத்தைப் பற்றியும், எழுதிய நூல்கள் பற்றியும் விரித்து எழுதி வந்தனர் தமிழறிஞர்கள். சுமார் 10,000 ஆண்டுகளாக இச்சங்கங்கள் இருந்து தமிழ்த் தொண்டு செய்ததாகவும், இவற்றில் கடவுளர்களும் கலந்துகொண்டு நூல்களியற்றினர் எனவும் கூறும் இக்கதையை, வெறுங் கட்டுக்கதையாகக் கொண்டு, சங்ககாலம் பற்றிய உண்மையை ஆராய்ந்து தமது ஆராய்ச்சி வாயிலாகப் பெற்ற பல உறுதியான ஆதாரங்களைக் காட்டி அதுபற்றிய தம் முடிவுகளை வெளியிட்டுள்ளார் வையாபுரிப்பிள்ளை. கி. பி. 2-ம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழிலக்கியங்கள் முதலில் தோன்றின; கி. பி. 2-ம், 3-ம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த புலவர்களே உண்மையான சங்கப்புலவர்கள்; எட்டுத் தொகை நூல்களுள் பரிபாடல், கலித்தொகை என்பன மற்றைய ஆறு தொகை நூல்களிலும் காலத்தால் பிந்தியவை, அவ்வாறும் பின்வரும் காலமுறையிலேயே தோன்றியிருக்கலாம்: ஐங்குறுநூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, பதிற்றுப்பத்து, அகநானூறு; பத்துப்பாட்டு நூல்கள் நாலு வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளில் தோன்றியிருக்கலாம்: (i) பொருநராற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை, குறிஞ்சிப்பாட்டு. (ii) மலைபடுகடாம், மதுரைக்காஞ்சி, நெடுநல்வாடை. (iii) முல்லைப்பாட்டு, சிறுபாணாற்றுப்படை. (iv) முருகாற்றுப்படை; இவற்றுள், முருகாற்றுப்

காலத்தது; இத்தொகை நூல்கள் யாவும் கி. பி. 4-ம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தொகுக்கப்பட்டு வந்தன, அவை பாடப்பட்ட காலமும் தொகைகள் செய்யப்பட்ட காலமும் வெவ்வேறானவை; இவையே சங்ககால இலக்கியங்களின் காலம் பற்றி வையாபுரிப்பிள்ளை நிறுவியுள்ள முடிவுகள். இவையெல்லாவற்றையும் அவர் முடிந்த முடிபுகளாகக் கூறாவிட்டாலும், அவர் குறிப்பிட்டுள்ள ஆதாரங்களின் வலிமையால் அவர் முடிபுகளை இலகுவில் மறுத்துவிடுவதற்கில்லை. அவரை மறுத்து ஏழுதுபவர்கள் யாரும் அவரது முடிபுகளை மாற்றத்தக்க ஆதாரங்களைக் காட்டவும் முடிவதில்லை.

சங்க இலக்கியங்களின் காலம் பற்றிய வையாபுரிப்பிள்ளையின் முடிவுகளிலும் மேலாக, தொல்காப்பியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்களின் காலம் பற்றிய முடிவுகளே அவரைப் பலத்த கண்டனத்துக்குள்ளாக்கி இருக்கின்றன. தொல்காப்பியம் 5-ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதெனவும் திருக்குறள் சுமார் கி. பி. 600-ம் ஆண்டளவில் எழுதப்பட்டதென்றும், சிலப்பதிகாரம் 9-ம் நூற்றாண்டுக்குரியதெனவும் அவர் முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார். அவர் முடிபுகளுக்கு அவர் கொடுக்கும் காரணங்களை இங்கு சுருக்கிக் கூறுவதே, இக்கட்டுரையில் முடியாத காரியமாகும். தொல்காப்பியம், திருக்குறள் ஆகிய இரண்டு நூல்களுமே வடமொழியிலுள்ள சில நூல்களை—பாணினி, பதஞ்சலி, கௌடில்யர் ஆகியவர்களின் நூல்கள், பரதநாட்டிய சாஸ்திரம், காமசூத்திரம் ஆகியவற்றைத் தொல்காப்பியரும், இவற்றைவிட மனு, கமாண்டகர் போன்றாரின் நூல்களைத் திருவள்ளுவரும்—பின்பற்றியே எழுதியுள்ளனர் என்பதற்குச் சான்றுகள் காட்டி அந்தநூல்களுக்கும் பிற்பட்ட காலத்திலேயே, இவை தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வருகிறார். இம்முடிவை, இந்நூல்களில் காணப்படும் சொல் வழக்கு, இலக்கண அமைதிகள் போன்ற பிற சான்றுகள் வாயிலாகவும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார். சிலப்பதிகாரம் சங்க காலத்தது அல்ல என்பதை நிரூபித்து, பிந்திய கால யாப்பமைதிகள், சொல்

லாட்சி என்பவற்றைக் கொண்டதாலும், சில வடமொழி நூல்களின் கருத்துக்கள் கையாளப்பட்டதாலும், அதனை 9-ம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகக் கொள்கிறார் வையாபுரிப்பிள்ளை.

இவ்வாய்ச்சிகள் எவ்வளவு திறம்படச் செய்யப்பட்டபோதிலும் இவற்றில் இரண்டு குறைகளிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது: இவர் குறிப்பிட்டுள்ள வடமொழி நூல்களின் கருத்துக்களை உண்மையிலேயே தமிழ் நூல்கள் தழுவி எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அவ்வடமொழி நூல்களின் காலமே திட்டமாக வரையறுக்கப்படாதிருக்கும் போது, வடமொழி நூல்களின் காலத்தை, தமிழ் நூல்களின் காலத்தை நிர்ணயிப்பதற்கு உதவியாகக் கொள்வது உசிதமானதாகத் தெரியவில்லை. இரண்டாவதாக, ஒரு நூலின் காலத்தைப்பற்றித் தாம் செய்துள்ள முடிவே ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதிருக்கும்போது, இம்முடிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற நூல்களின் காலத்தை நிர்ணயிக்க முயல்வதும் சிறிது ஆபத்தான காரியமாகவே படுகிறது. இதனால், இவரது ஆராய்ச்சிகளின் திறனை, பெருமையை நான் மறுக்க முயலவில்லை. இவரது முடிபுகளில் சில, நிலையான, உறுதியான ஆதாரங்களைக் கொள்ளாதிருப்பதால், மாற்றப்பட வேண்டி நேரிடலாம் என்பதையே நான் கூற முயல்கிறேன்.

வையாபுரிப்பிள்ளையின் முடிபுகளைக் கண்டிப்பவர்கள் பலர், அவர் கையாண்ட நியாயமான முறைகளைக் கையாளாது, அவர் ஏதோ வேண்டுமென்றே தமிழை இழிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கோடு பாடுபட்டவர் என்ற எண்ணங்கொண்டு, அவரைத் தூற்றவும் முற்படுகிறார்கள். அவர் செய்த ஆராய்ச்சிகள் யாவும் நியாயமான முறையிலேயே செய்யப்பட்டவை என்பதை அவரது முடிபுகளை ஏற்காத திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன் போன்ற அறிஞர்களே ஒப்புக் கொண்டுள்ளார்கள். அவர் செய்துள்ள முடிபுகளில் சில, புதிய ஆதாரங்கள் கிடைக்கும்போது, அல்லது அவர் குறிப்பிட்ட ஆதாரங்கள் உறுதி

(தொடர்ச்சி 23-ம் பக்கம்)

[ஆசிரியர் சர்மா அவர்கள் கல்லூரியிலிருந்து இளைப்பாறிய பொழுது ஈழகேசரியில் (8-4-56) வெளியாகிய இக்கட்டுரை சில திருத்தங்களுடன் இங்கு பிரசுரிக்கப்படுகிறது. — ஆசிரியர்.]

வியாகரண மகோபாத்தியாய வை. இராமசாமி சர்மா

கா. மாணிக்கவாசகர்

“தேசாபிமானம், மதாபிமானம், பாஷாபிமானம் இல்லாதார் பெருமையும் ஒரு பெருமையா?” எனக் கேட்டார் தமிழ் வளர்த்த தாமோதரனார். இக்கேள்வி எழுந்த காலத்திலும் அதற்குப்பின்னரும் தமிழ் தளக்குரிய சிறப்பை இழந்து அல்லலுற்றது. திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்திற்கூட தமிழ் ஒதுக்கப்பட்டது. இந்நாட்டிலுள்ள மக்களின் தாய்மொழி தமிழாகவிருந்தபோதிலும் தமிழை ஒரு பாடமாக ஏற்கப் பள்ளிக்கூடங்கள் தானும் மறுத்துவிட்டன. தாமோதரனாரின் வாய் மொழியையும் தமிழ்மொழி கல்வி மொழியாக இருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்ந்தார் முன்னாள் நம் கல்லூரி முதல்வராகவிருந்த வணக்கத்துக்குரிய காஷ் அவர்கள். ஏனைய கல்வி நிலையங்களுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகவும், ஆங்கிலத்துரைத்தனத்தாருக்கு ஒரு முன்மாதிரியாகவும் 1923-ம் ஆண்டில் எமது கல்லூரியில் பாலர் வகுப்புத் தொடக்கம் உயர்தர வகுப்பு வரையிலும் தமிழ்மொழியைக் கட்டாய பாடமாக்கினார் அதிபர் காஷ் அவர்கள். அத்துடன் நில்லாது தமிழ்ப்பிள்ளைகளின் மொழியும் பண்பும் சமஸ்கிருத மொழியுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டுள்ளதை உணர்ந்து சமஸ்கிருதக் கல்வியின் அவசியத்தை வற்புறுத்தினார். காலம் தாழ்த்தாது அதனைச் செயலாக்கவும் தொடங்கினார். அவரது முயற்சியாற் தமிழுலகம் அடைய இருக்கும் பயனை அன்று அறிந்திருந்தோர் அனைமமாக இல்லையென்றே சொல்லலாம்,

அந்நாளில் ஆசாரம் நிறைந்த ஆசிரியரிடம் கல்வி பயின்று திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் உயர்ந்த சமஸ்கிருத இலக்கணப் பட்டத்தையும் தமிழ்ப் பட்டத்தையும் பெற்று வித்துவானாக விளங்கிய வியாகரண மகோபாத்தியாய வை. இராமசாமி சர்மா அவர்களை காஷ் அவர்கள் 1925-ம் ஆண்டிற் சமஸ்கிருத — தமிழ்த் துறைத் தலைவராக நியமித்தார். ஆனால் அன்றிருந்த அரசாங்க கல்விப்பகுதியினரும் தமிழ்ப் பெற்றோர்களும் சமஸ்கிருதக் கல்வியை வெறுத்து வந்தமையால் அன்றைய தமிழுலகம் ஐயர் அவர்களுடைய அறிவைத் தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பை இழந்துவிட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும். எனினும் அவருடைய சக ஆசிரியர்கள் படிப்படியாக அவரை அறிந்து கொண்டனர். அதோடு இத்தகைய கல்விமாதர்களின் அறிவை நம் மக்கள் அனுபவிக்கவேண்டும் என்ற அவாவும் அவர்களை ஊக்குவிக்கக் கொண்டே இருந்தது. இதன்பயனாக 1930-ம் ஆண்டில் ‘கலாநிலையம்’ என்றதொரு மன்றத்தை கலா ரசிகர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நிறுவி ஐயர் அவர்களை அதன் அங்கத்தவராகவும் தூலாராய்ச்சிக்குழுவில் ஒருவராகவும் நியமித்தார்கள். இத்துணை முயற்சி செய்த அன்பர்களின் ஆர்வம் எதிர்பார்த்தது போன்று நன்மை பயத்தது. கலாநிலைய வெளியீடாகிய “ஞாயிறு” என்னும் கலை ஆக்கம் கருதிய வெளியீட்டிற் “பெருங்காப்பிய ஆராய்ச்சி” என்னும் தொடர் கட்டுரையை ஒரு வருட காலமாக எழுதிவந்தார்.

அக்கட்டுரை புலவர்களின் அறிவுக்கு உணவாகவும், மாணவர்கள் எளிதில் விளங்கிக்கொள்ளக்கூடிய விதத்திலும் அமைவுற்று தமிழிலக்கிய ரசிகர்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கியது. அதைத் தொடர்ந்து வட மொழி இலக்கியங்களை மொழி பெயர்த்து வெளியிடும் படி தமிழறிஞர்கள் கேட்டுக்கொண்டனர். அதற்கிணங்கி வடமொழியிலுள்ள ஐம் பெரும் காப்பியங்களுள் ஒன்றான “கிராதார்ச்சனியம்” என்ற நூலை அதன் நயம் சூன்றாது தமிழ் வசன நடையில் மொழி பெயர்த்தார்கள். அதன் பொருளையும் தமிழ் நடையையும் கண்ட கல்விக் குழுவினர் அதனை பாடப் புத்தகமாக்கினர். நூலை அச்சிட்டு வெளியிட்ட காலஞ்சென்ற ‘ஈழகேசரிப்’ பத்திராதிபர் திரு. நா. பொன்னையா அவர்கள் தொண்டைத் தமிழலகம் போற்றக் கடமைப்பட்டுள்ளது.

கலா நிலையத்தில் அவ்வப்போது அறிஞர்களின் விரிவுரைகள் நடைபெற்றன. அவைகளுட் பெரும்பாலானவை ஐயர் அவர்களுடைய விரிவுரைகளேயாகும். இதிலிருந்து அவர்களுடைய விரிவுரைகளுக்கு இருந்த மதிப்பை நாம் நன்கு அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாக விருக்கின்றது.

ஐயரவர்களுடைய புலமையை எங்கள் நாட்டில் அறியச் செய்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் கலைப்புலவர் நவரத்தினம் அவர்கள். தென்னிந்திய சிற்பவடிவங்கள் என்ற நூலை அவர் எழுதுங்காலே தமிழ், சமஸ்கிருத நூல்களை ஆராய்ந்த விடத்து, அவற்றின் உண்மைக் கருத்துகளை தெளிவாக விளக்கிக் கூறியவர் சர்மா அவர்கள் தான் என்று முன்னுரையிற் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

பெரும்பாலும் தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் தங்களுடைய புலமையும் பாண்டித்தியமும் பலருக்கும் பயன்படவேண்டும் என்ற பெரும் விருப்புடையவர்கள். அதற்காக அவர்கள் செயற்கரிய செயலைச் செய்து தங்களது இலட்சியப் பணியை நிறைவேற்றுவர். இவ்வகையில் ஐயர் அவர்

களின் இலட்சியத்தை விளக்கிக் கூறுவது அவசியமாகும்.

சோமதேவர் என்பார் எழுதிய “கதாசரித்திர சாகரம்” என்ற சமஸ்கிருத நூல் வட மொழி இலக்கியத்திலேயே சிறந்த தொன்று. அதன் நயம் கருதி அதனை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து ‘பெண்சர்’ என்பவர் வெளியிட்டுள்ளார். அவர்கள் ஆய்வுக்குழுவின் முடிவன்படி இந் நூலிலுள்ள கதைகளை உலகத்திலுள்ள எல்லாக் கதைகளுக்கும் ஆதாரம் என நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. பத்துத் தொகுதிகளாக வெளிவந்த Ocean of Stories என்ற இம் மொழி பெயர்ப்பு நூலின் விலை முந்நூற்றைம்பது ரூபாவாகும். இத்தகைய விலையுயர்ந்த இலக்கண நுணுக்கம் நிறைந்த நூலை தமிழிற் பெயர்க்க யாருமே முன்வரவில்லை என்ற குறையானது கலாநிலைய அன்பர்களை வருத்திக்கொண்டே இருந்தது. இக்கருத்தைக் கலாநிலையப் பொதுக்கூட்டத்தில் வெளியிட்டபொழுது சுவாமி உருத்திர கோடஸ்வரரும், நவரத்தினமவர்களும் இந்நூலை வட மொழியிலிருந்து தமிழிற் பெயர்க்கும்படி ஐயர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். ஐயரவர்கள் இவர்களது வேண்டுகோளை ஏற்று அதையே தனது இலட்சியப் பணியாகவும் கொண்டார். அன்று முதல் தனக்குக் கிடைத்த ஓய்வு நேரத்தை வீணாக்காது விடாமுயற்சியாக நூலை மொழிபெயர்த்து வந்தார். இடையில் யுத்தம் மூண்டது. மொழி பெயர்ப்பும் தடைப்பட்டது. மறுபடியும் 1950-ம் ஆண்டிலிருந்து, எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியைத் தொடர்ந்தார். ஐந்து வருடங்கள் கழிந்தன. கடைசியாகத் தமிழ் செய்த தவத்தினால் “கதைக்கடல்” தமிழ்மொழி பெயர்ப்பின் கையெழுத்துப் பிரதி பூர்த்தியானது. இந்நூல் சுமார் 3000 பக்கங்களில் பதினெட்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்டதாயிருக்கும்.

திருவள்ளுவ நாயனரைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் பெருகிக் கொண்டுவரும் இந்நாட்களில் அவைகளின் கருவூலமாக விளங்கக்கூடிய சிறந்த

முடிவுகளைக் 'கலாவதி' என்ற இலக்கியப் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து இரண்டாண்டு காலமாக ஐயரவர்கள் ஆராய்ந்து வந்தார்கள். ஈழகேசரியில் இவ்வறிஞரின் கட்டுரைகள் பல வெளிவந்துள்ளன.

ஐயர் அவர்களின் ஆராய்ச்சிகள் சிறந்தனவாகக் காணப்படுவதின் காரணம் யாதெனில் அவர்கள் அச்சில்லாத கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவிருக்கும் ஏடுகளைப் பாதுகாக்கும் சென்னை நூதனசாலையிற் பணியாற்றியமையேயாகும். திருவாங்கூரில் தனது பட்டப்படிப்பை முடித்துக்கொண்டு 1918-ம் ஆண்டிலிருந்து 1920-ம் ஆண்டு வரை அந்தாலகத்திற் கடமையாற்றி, சிறந்த செல்வமாகிய ஏட்டுச் செல்வத்தைக் கற்றுணர்ந்தார். ஐயர் அவர்கள் மதுரையிற் பணியாற்றிய பொழுதுதான் யாழ்ப்பாணம் மத்

திய கல்லூரி அவர்களை அழைத்தது. அன்றிருந்து 35 ஆண்டுகளாக தமது வாழ்நாளே இக்கல்லூரிக்காகவே அர்ப்பணித்தார். அவருடைய மாணக்கராக விருந்து இலக்கிய இன்பம் பெற்றோர் பலர். இலக்கியம், இலக்கணம் என்றவுடன் அவ்விடத்தை விட்டு அகன்றுவிடும் மனப்பாங்குடைய மாணவர்களுக்கு ஐயர் அவர்களின் விரிவுரைகள் தமிழ்மீது ஆர்வத்தை உண்டாக்கின வெனலாம். அவர் கடமையாற்றிய காலத்தில் எட்டு அதிபர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றுள்ளார். ஆகவே, ஐயர் அவர்கள் ஆசிரியத் தொழிலிலிருந்து ஒய்வுபெற்றுத் தாயகம் திரும்பிய பொழுது கண்களில் நீர் மல்கியது. அவரது பணிகளாற் பண்பட்ட மத்திய கல்லூரி மாணவர்கள் அன்றிருக்கு என்றென்றும் கடமைப் பாடுடையவர்கள். ஐயர் அவர்களின் பணி வாழ்க!

தமிழிலக்கிய வரலாறும், வையாபுரிப்பிள்ளையின் ஆராய்ச்சிகளும் (20-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யற்றவை என நிரூபிக்கப்படும்போது, மாற்றமடைய நேரிடும் என்பது உண்மை. இதனால், இவரது பெருமை குறைந்துவிடப் போவதில்லை. உண்மையைக் காண்பதற்கு, வழிவகுத்தவர் என்ற காரணத்தாலேயே இவரை நாம் போற்ற வேண்டியவர்களாகிறோம்.

தமிழில் இலக்கிய வரலாற்றைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு புதிய நோக்கை, புதிய விஞ்ஞான முறையைப் புகுத்தி, பெருமளவு இத்துறையில் வெற்றி கண்டவர் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை. தமிழ்ப் பேரகராதியைப் பதிப்பித்து

வியவர் என்பதையும், உ. வே. சாமிநாதையர், சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை போன்ற பெரியார்களின் அடிச் சுவட்டில் தொடர்ந்து தமிழ் நூல்கள் பலவற்றைச் சீரியமுறையில் பதிப்பித்து அவற்றைப் பாதுகாக்க உதவியவர் என்பதையும், தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிய தமது அரிய மதிப்பீடுகள் வாயிலாக அவற்றை நன்கு தமிழ் மக்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்தவர் என்பதையும், இன்னும் அவரது பிற சேவையையும் தமிழ் மக்கள் மறக்க நேர்ந்தாலும், தமிழ் மக்களிடையே தமது இலக்கிய பாரம்பரியத்தைப் பற்றிய சரித்திர ரீதியான ஓர் உணர்வை ஏற்படுத்த முயன்று பெருமளவு வெற்றி கண்டவர் என்ற ஒரு காரணத்துக்காகவாவது, அவரது பெயர் தமிழர்களின் நெஞ்சில் நிரந்தர இடம் பெற்றிருக்கும் என்பது என் நம்பிக்கை.

உன்னிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட ஒரு வேலையை மற்றவர்கள் பார்க்கும் வேளையில் மாத்திரம் திறமையாகச் செய்யாது பார்க்காத வேளையிலேயே திறமையாகச் செய்ய வேண்டும்.
— கே. எம். கரியப்பா

நான் படித்துச் சுவைத்த ஒரு நாவல்

— வே. சுந்தரலிங்கம் —

தமிழ் நாட்டுக்குப் புதுமை இலக்கியங்களை அறிமுகம் செய்த மேல் நாட்டார் நாவல்களின் அருமையைப் அறிமுகம் செய்யத் தவறவில்லை. இவர்களது வருகைக்குப் பின்பே தமிழ் நாட்டில் தமிழ் நாவல்கள் வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கின. நாவல்களின் அருமை பெருமையை உணர்ந்த வேதநாயகம்பிள்ளை, ஸ்ரீ ராஜம் அய்யர் என்பவர்கள் நாவல் எழுதும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார்கள். அவர்களது எண்ணம் வீண்போகவில்லை. இவர்கள் இற்றைக்கு எழுபதாண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் எழுதிய நாவல்கள் இன்றும் தமிழ் நாட்டின் 'சிறந்த நாவல்கள்' என்ற தலைப்பில் முக்கியமாக இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு ஸ்ரீ ராஜம் அய்யர் எழுதிய நாவல்தான் கமலாம்பாள் சரிதம். அந் நாவலைப் படித்துச் சுவைத்த தமிழ் மக்களின் மனதிலது அணையாத தீபமாக இப்பொழுது திகழ்கின்றது. இந் நாவலின் சிறப்பு எழுத்தாளரின் திறமையைத் தமிழ் மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இந் நாவல் முதன் முதலில் விவேக சிந்தாமணி என்னும் சஞ்சிகையில் சுமார் எழுபது வருடங்களுக்கு முன் வெளியாயிற்று. இது தற்பொழுது தமிழில் எழுந்த நூற்றுக்கணக்கான நாவல்களுள் மிகச் சிறந்த ஸ்கானத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது. இந் நாவலின் ஆசிரியரான ஸ்ரீ ராஜம் அய்யர் இளம் வயதில் இறந்தாரெனினும் அவர் எழுதிய நாவலான கமலாம்பாள் சரிதம் இறவாவரம் பெற்று தமிழ் மக்கள் முன்னிலையில் திகழ்கின்றது.

இதனை மதுரையை அடுத்த சிறுகுளத்தில் வாழ்ந்த பிராமண குடும்பத்தைப் பற்றிய கதையாக ஆசிரியர் அமைத்துள்ளார். "பெருமையுடையோர் சிறுமையடையார்" என்னும் பாடத்தை இந் நாவல் கற்றுக் கொடுக்கிறது. உயர்

குடும்பத்தைச் சார்ந்த முத்துஸ்வாமி அய்யரும் கமலாம்பாளும் லட்சுமி என்னும் செல்வத்திருமகளைப் பெற்றுச் சிறப்பாக வாழங்காலை, மகளுக்கு வேண்டிய வரனைத் தேடிக்கொடுக்கின்றார் அய்யர். வரனைப் பிடிக்காத இவர்களது இனத்தவளான பொன்னம்மாள் கலகத்தை உண்டு பண்ணுகின்றாள். பொன்னம்மாளால் ஏற்பட்ட சூறாவளி அய்யர் இல்லற வாழ்வைக் கசக்கச் செய்து துறவற வாழ்வை மேற்கொள்ளத் தூண்டியது. கலக நெருப்பில் பிடிக்கப்பட்ட முத்துஸ்வாமி அய்யர் "வேண்டேனிம் மாயப் புன் பிறவி வேண்டேன்" என பகவானுடைய சித்விலாஸச் சிறப்பில் சிவானுபூதி பெற்று சிவோஹமென்றிருந்து காலத்தைத் தள்ளினார். பொன்னம்மாளது சூழ்வினையும், சங்கரியம்மாளின் கொலைத் தொழிலும் சுப்புவின் கலகத்திறனும், நடராஜனது விவரமறியா இளமையும் லட்சுமி ஸ்ரீ நிவாசனது மனோதர்ம விசேஷமும் அம்மையப்பிள்ளையின் பாண்டித்தியமும் வம்பர் மகாசபையின் சிறப்பும், பேயாண்டித் தேவனின் பயங்கரத் தோற்றமும் திருட்டின் திறமையும், ஜெல்லிக் கெட்டின் சிறப்பும் கதைக்கு மெருகேற்றி சிறந்த தன்மையை அளிக்கின்றன. அதோடு இக்கதையில் அங்கம் வகிக்கும் ஒவ்வொரு பாத்திரத்தின் படைப்பும் எழுத்தாளர் திறனை அளக்க வல்லது.

இக்கதையில் கமலாம்பாளின் படைப்பு மிக முக்கியமானது. இவளது கடவுள் வழிபாடும், கணவனில்லையேல் தானில்லை என்ற அபிமானமுமுடைய வற்றாத அன்பும், எதிர்காலப் பெண்கள் எவ்வண்ணம் வாழவேண்டுமென்பதற்கு வழிகாட்டியாகின்றது. அன்பிற்குப் பிறப்பிடமாய், பொறுமைக்குப் பூஷணமாய் கணவனுக்குக் கண்ணிறைந்த மனைவியாக வாழ்ந்தாள். முத்துஸ்வாமி அய்யர் உயர் குடி

யில் பிறந்த ஒரு லட்சியவாதி. இவரது லட்சியத்துக்கு அணிகலனாகத் திகழ்ந்தவள் இவரது மனைவி கமலாம்பாள். இல்லறமே நல்லறம் என வாழ்ந்த இவர், துன்பச் சூறாவளியில் தத்தளித்து இறுதியில் ஞான மார்க்கத்தைத் தேடியவர். இவர் மண்குதிரையை நம்பி ஆற்றில் இறங்கியது போல் தனது தம்பி சுப்பிரமணிய அய்யரை நம்பி நடமாற்றில் தவித்தார். இவரது அனுபவத்தில் "சிறு குழந்தைகள்தான் யோக்கியமுள்ளவர்கள்" எனக் கண்டறிந்தார்.

முத்துஸ்வாமி அய்யரும் கமலாம்பாளும் போல் எல்லோரும் வாழ முடியுமா என்பதற்கு எதிர்மாறாக வாழ்ந்தார் இவரது தம்பி சுப்பிரமணிய அய்யர். சகோதர பாசம் கொண்ட இவரை கைப் பொம்மையாக ஆட்டிவைத்தாள் இவரது மனைவி பொன்னம்மாள். இவர் தனது மனைவியின் மருந்துக்குப் பலியாகினார். இவரது வாழ்க்கை முழுதும் பொன்னம்மாள் அதிகாரத்துக்குள்ளேதான் அடங்கிக் கிடந்தது. இராமாயணத்தில் தோன்றிய கைகேயி எப்படி முதலில் கணவன் மேல் அன்புகொண்டு பின் கணவன் உயிரைக் காலனிடம் ஒப்படைத்தாளோ அதே போலத்தான் பொன்னம்மாளும் தன் நாயகன் உயிரைக் காலனிடம் ஒப்படைத்தாள். பேராசைக்கு இடம் கொடுக்கும் பெண்கள் இறுதியில் அப்பேராசையாலேயே அழிவார்கள் என்பதற்கு முன் அறிவித்தலாக விளங்குகிறார். இவளது வாழ்க்கை வருங்காலப் பெண்களுக்கு புத்தி புகட்டும் சாதனமாக விளங்குகின்றது.

இலட்சுமியைப் பற்றி முன்பே சிறிது விளக்கம் தந்துள்ளோம். இன்னும் இவளது குணதிசயங்களைப் பற்றிக் கூறுகில் இவள் பெயருக்கேற்ற குணதிசயங்களை யுடையவள். இவள் தனது பத்து வயதில் கைப்பிடித்த வரன்தான் ஸ்ரீ நிவாசன். மணப் பருவம் அடைந்த பெண்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும், கட்டிய கணவனின் அன்பை எப்படிப் பெறவேண்டும், எப்படி அமைதியுடனும் யுக்தியுடனும் தாங்கள் விரும்பும் பொருளை அடையவேண்டும் என்பதை எதிர்கால இளமங்கையர்க்குக் கற்பிக்கின்

றார். இவளது வாழ்க்கையிலும் சூறாவளி ஊடுருவத் தவறவில்லை. ஸ்ரீ நிவாசன் பாடசாலையில் படிக்குங்காலே "அழகுள்ள நல்லபிள்ளை" என ஆசிரியர்களால் விரும்பப்பட்டவன். இவனது அழகும் தோற்றமும் பார்ப்பவர் மனதை அடிமைப்படுத்தின. இவன் மாமனால் விரும்பப்பட்ட மருகனாவான். சிறிது காலம் தன்பத்தினியை பிரிந்தகாலே புழுவாய்த்துடித்தான். இவனும் எதிர்கால இளைஞர்களுக்கு வழிகாட்டியாக இந் நாவலில் திகழ்கின்றார். இடுக்கண் வருங்காலே இவனைக் கைதூக்கி விட்டவன்தான் இவனது நண்பன் சுப்பராயன். பாடசாலையில் படிக்கும்போது உண்டான நட்பு அவனது வாழ்க்கை முழுவதற்கும் மிதப்புத் தடியாக இருந்தது. இவர்கள் நட்பு பாடசாலை மாணவர்களுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகின்றது.

ஆசொபட்டி அண்டர் புகழும் அஸ்தாவதானம் அம்மையப்ப பிள்ளை அவர்கள் இந் நாவலில் சிறிதளவு இடம் பெற்றிருந்தாலும் இவரது பாகம் நாவலுக்கு ஒரு தனிச் சுவையைக் கொடுக்கின்றது. இவர் ஓர் இராமாயணப் பிரசங்கவாதி. மதுரை "ஜில்லா ஸ்கூலில்" தமிழ்ப் பண்டிதராகக் கடமையாற்றினார். இவர் வகுப்பில் நித்திரை தூங்கும்போது இவரது கன்னத்தில் "செம்புள்ளி" "கரும்புள்ளி" அடித்துவிடுவார்கள் வகுப்பு மாணவர்கள். அன்னப்பட்டசியைப் பற்றிய விவாதம் எழுந்த பொழுது மூன்று நாட்களாக விவாதித்தாராயின் இவரது திறமையை அளக்கவல்ல அளவுகோல் யாரிடம் இருக்கும்! பழைய காலத்தில் இருந்த பண்டிதர்கள் எப்படியிருந்தார்கள் என்பதை அம்மையப்ப பிள்ளை வாயிலாக ஆசிரியர் காட்டுகின்றார். இந் நாவலின் ஹால்ய-பாகத்தை அம்மையப்ப பிள்ளையே நிரப்புகின்றார். இவரது பாகம் ஆசிரியரின் உன்னத சிருஷ்டி என்றே கூறவேண்டும்.

பேயாண்டித் தேவன் பெயரை எழுதும் பொழுதே என் கைகூட நடுங்குகின்றதென்றால் சிறுகுள மக்களின் அவஸ்தையைக் கேட்க வேண்டுமா? இவன் ஒரு பயங்கரத் திருடன்.

இவனைப் பற்றிய வருணிப்பு நாவலில் அந்தம். இறுதியில் இவன் திருந்தி நல்லவனாக மாறினான். திருடனும் ஒருகால் நல்லவனாக மாற முடியும் என்பதை ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

“வம்பர் மஹாசபை”. இது அங்கத்தவர்கள் கூடும்பொழுதெல்லாம் மகாசபை கூடும். சிறுகுளத்தில் நடக்கும் அதி இரகசிய விடயங்களை அறிவதின் நோக்கம் தான் மஹாசபையின் கொள்கை. இதற்கு ஒரு தனிப் பத்திரிகை வெளியிடாததுதான் குறை. சுப்பம்மாள் (அக்கிராசனர்), பொன்னம்மாள், நாகு என்பவர்கள் முக்கிய அங்கத்தவர்கள். இவர்களது மகாசபையின் தீர்ப்பே முத்துஸ்வாமி அய்யர் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட சூறாவளிக்கு முக்கிய காரணமாகும். பரிதாபத்துக்குரிய இவர்களின் இறுதி முடிவு கோள் மூட்டும் பெண்களை எச்சரிக்கும் ஒரு பாடமாக விளங்குகின்றது.

இந் நாவலைப் படித்துச் சுவைத்த மக்கள் மனதில் பசுமரத்தாணிபோல் பதிந்தி நிற்பதற்குக் காரணம் இந் நாவலாசிரியரின் திறமையான நடைதான். “துரை மகளாலும் பாரி உரியவனுக்கவள் ஊழியக்காரி” என்று சங்கீதம் பாடும் முத்துஸ்வாமி அய்யரின் கிண்டல் வார்த்தைகளை உதாரணமாகக் கூறலாம். அதோடு சுப்பம்மாளின் அதிதீட்சண்யமான கடைக்கண் பார்வையை “மங்கையர் கண் பெருவிரலைப் பார்க்கும் பொழுது கடைக்கண் உலகெலாம் சுற்றும்” என்று அற்புதமாக வருணிக்கின்றார். பேயாண்டித் தேவனைப் பிடித்து விட்டனர் என்ற செய்தியைக் கேட்ட சிறுகுள மக்களின் ஆரவாரிப்பும் அவனைத் தரிசனம் செய்யச் சென்றவர்களினது பல்லவிப்

பாட்டும்; போலிஸ் உத்தியோகஸ்தர்கள் அவனைப் பல்லக்கில் தாங்கி வந்த பவணியும், அவனது எச்சிலை சிரசின் மேல் தாங்கிய வீரர்கள் முன் வருகையும், முத்துஸ்வாமி அய்யர் போன்ற பெரியார்கள் அவன் பின் வருகையும், அவனது அந்தஸ்தை எடுத்துக்காட்டின. இந்தப் பவணியைப் பற்றிய நாவலின் வருணிப்பை எழுத முடியாமல் விளக்கம் தருவதற்கு வருந்துகிறேன். இதுமட்டுமல்ல, அவரது எழுத்து நடைக்கு உதாரணம் கடற்கரையின் வருணிப்பும், மகளை இழந்த கமலம்பாள் மனநிலையைப் பற்றிய வருணிப்பும் படிப்பவர் மனதை கவர்ந்தெடுக்கின்றது. இவரது வசன நடை அதிகமாக நடக்கும் சம்பவங்களாக இருப்பதோடு மனதைக் கவரும் உவமான உபமேயங்களைத் தொடுத்து எழுதியுள்ளார் என்றால் மிகையாகாது. ஜெல்லிக் கட்டு நாளென்றால் சிறுகுளத்தின் கொந்தளிப்பும் சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரையில் காணப்படும் சந்தேகமும் ஜெல்லிக் கெட்டின் சிறப்பை விளக்குவதாகும். இக்காலத்தில் உள்ள நாவல்கள் அதிகமாக கதை தொடங்குவதிலிருந்து கதை முடியும் வரை ஒரே ரசனையை அளிப்பதில்லை. ஆனால் ஸ்ரீ ராஜம் அய்யர் எழுதிய இந் நாவலைத் திருப்பித் திருப்பிப் படிக்குந்தோறும் “தொட்டனைத் தூழும் மணற்கேணி” போல் ஆர்வம் பெருகிக் கொண்டே போகும். இந் நாவல் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் கட்டாயம் படித்துச் சுவைக்க வேண்டிய சிறந்த நாவல். சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை, ஏழை முதல் பணக்காரர் வரை, மாணவர் முதல் ஆசிரியர் வரை படிக்கவேண்டிய நாவல். இதனைப் பின்பற்றியே பல எழுத்தாளர்கள் தமது நாவலை எழுதினார்கள் என்றால் மிகையாகாது. எனக்குப் பிடித்த சிறந்த நாவல் இதுவே.

ஓர் இலட்சியத்திற்காக ஒருவன் வாழ்ந்து மடிந்தான் என்பதைவிட வாழ்க்கையில் மேலான நிம்மதியைத் தரவல்லது வேறு யாது? தியாகங்களாலும் துன்பங்களாலும் யாரும் எதையும் இழந்துவிடப் போவதில்லை. உலகில் எதையாவது இழந்தால் அதற்கும் மேலாக பிற்கால வாழ்க்கைக்கு வீத்திட்டவர்கள் ஆவார்கள்.

— சுபாஸ் சந்திரபோஸ்.

தமிழ்ச் சினிமாக்கலை முன்னேறி வருகிறதா?

— ஆ. ஜெகதீசன் —

இன்று சிறந்த பொழுது போக்குச் சாதனங்களில் சினிமாவும் ஒன்றாக விளங்குகிறது. பகல் முழுதும் ஓடாய் உழைத்து அலுப்புற்ற மனிதர் சிறிதுநேரம் உலகக் கலையை மறந்து கலையின்பத்தை அநுபவிக்க இச்சினிமா உதவுவதால் இன்று மக்களிடையே சிறந்த செல்வாக்கைப் பெற்று இது விளங்குகிறது.

பொழுதுபோக்கையும் கலையின்பத்தையும் கொண்டு மக்கள் சினிமாவை விரும்பினாலும், இதன் உண்மையான நன்மை மக்களிடையே உயர்ந்த கருத்துக்களைப் பரப்புவதிலும் கலையின்பத்தைக் கொடுப்பதிலுந்தான் தங்கியிருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. காதல், வீரம் போன்ற மனித உணர்ச்சிகளைக் கதையிலும் முகபாவத்திலும் அமைத்துக் காட்டுகையில் அவை இயற்கையோடு இணைந்திருக்கக் காட்டுவதில் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு முயல்கிறதோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு அது முன்னேற்றம் உடையதாகக் கருதப்படும்.

இன்று இலங்கையில் இத்துறையில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்குவது மேல்நாட்டுச் சினிமா, வட இந்தியச் சினிமா தமிழ் சினிமா என்பனவாகும். மேல்நாட்டுச் சினிமா இன்று பல வழிகளிலும் முன்னேறி மற்றவை அவற்றின் துட்பமான தன்மைகளைப் பின்பற்றக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. நாம் வட இந்தியச் சினிமா வளர்ச்சியைப் பார்த்தால் அது தனக்குதவாத மேல்நாட்டுச் சினிமாவைப் பின்பற்றிச் சொந்தப் பண்பாட்டை அழிக்கும் நிலையிலுள்ளது.

பிறர் கண்ணில் இருக்கும் துரும்பை அகற்றுமுன் எமது கண்ணிலிருக்கும் துரும்பை

அகற்றவேண்டுமென்பதற்கிணங்க எமது தமிழ் சினிமாவின் வளர்ச்சியைப் பார்ப்போம். இதைக் கதையமைப்பு, காட்சி ஜோடனை, இசையமைப்பு என முப்பெரும் பகுதிகளாக வகுத்தல் தரும்.

இவ்வகையில் நாம் பார்த்தால் தமிழ் சினிமா இன்று முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்று பகரமுடியாது. ஒரு படம் வெற்றியீட்டினால் மற்றைய படாதிபதிகள் தங்கள் திறமைகளை ஒன்று திரட்டி அக்கதையில் சில மாற்றங்களைச் செய்து வேறு நாமகரணமும் சூட்டிப் புது மெருகுடன் வெளியிடுகின்றனர். இவ்வகையில் சலபமான வழிகளையும், பிற்போக்கான வழிவகைகளையும் கையாளுவதால் இன்று வெளிவரும் அநேகமான படங்கள் கைகாசனையற்றுக் காணப்படுகின்றன. கதை பெரிய எழுத்தாளர்களால் எழுதப்பட்டுச் சிறந்த கதையாக இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியமும் இல்லை. சாதாரணமான கதைகளை வைத்துக்கொண்டே சிறந்த கலையம்சம் பொருந்திய படங்களைத் தயாரிக்கலாம். ஆனால் தமிழ்நாட்டுப் படாதிபதிகள் உண்மையில் சினிமாக்கலையின் அம்சத்தை உணர்ந்து கொள்ளவில்லை என்றுதான் கூறவேண்டும். ஏனென்றால் அவர்கள் பணத்தைச் சம்பாதிக்க ஏற்ற வழிகளைக் கையாளுகிறார்களே தவிர சினிமாவைக் கலையாக மதிப்பதில்லை - சினிமாக்கலை என்றால் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொண்டால் தான் சிறந்த படத்தைத் தயாரிக்க முடியும். நீண்ட தலைப்புடைய படம் வெற்றிபெற்றால் அதனைப் பின்பற்று கிறார்கள். காதல் கதை வெற்றிபெற்றால் ஒரே காதல் கதைகளாகவும், வீரக் கதைகள் வெற்றிபெற்றால் அதனைப் பின்பற்றிய கதைகளாகவுமே வெளியிடுகின்றனர். சினிமாக்கலையின்

முக்கியமான அம்சம் நீண்ட வசனத்தைக் குறைத்து முகபாவனைகளிலும் நடிப்பிலும் காட்சியமைப்பிலும் கலை நுணுக்கத்தைப் புகுத்தித் தயாரித்தலாகும். தமிழ்நாட்டுப் படாதிபதிகள் பெரும் வசனத்தால் படம் வெற்றி பெறும் என்று எதிர்பார்க்கின்றனர். சோகத்தையோ, ஹாஸ்யத்தையோ, இசையையோ பிரதானமாகக் கொண்டு அத்துறையில் படாதிபதிகள் தனியாக ஒரு படமெடுக்காது, நல்ல படம் தயாரிக்கவேண்டுமென்று எண்ணி எல்லா விதச் சுவைகளையும் புகுத்திப் படத்தைக் கதம்பமாக்கிவிடுகிறார்கள்.

அடுத்ததாக, காட்சி ஜோடிகளைக் கவனிப்போம். பார்ப்போரைக் கவர்ந்து கொள்ளவும் சினிமாவிற்கு உபிரோட்டத்தை அளிப்பதும் இக்காட்சி ஜோடிகளாகும். இத்துறையில் படாதிபதிகள் கவனம் செலுத்துதல் அவசியம். இதனைப் படாதிபதிகள் கவனிக்காதது துரதிஷ்டமே. குறிசிய குன்றுதொட்டுப் பெரிய மலைவரையும், இயற்கை வளங்கள் எல்லாம் செறிந்து தமிழ் நாட்டில் இருக்கையில் இவர்கள் இவற்றைப் புறத்தே ஒதுக்கி விட்டுத் தமது ஸ்டூடியோவினுள் செயற்கை முறையில் காட்சி ஜோடிகளை உருவாக்கி அவற்றை மக்கள் இயற்கையென நம்பவைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றனர். இவ்வகையில் முதலின்றி செயற்கையை இயற்கையாக மாற்றித் திருவிளையாடல் புரியும் இவர்களின் போக்கில் என்று திருப்பம் ஏற்படுகிறதோ சினிமாவுக்கு அன்றுதான் விடிவைள்ளி தோன்றும் என நம்ப இடமுண்டு.

படாதிபதிகள் முற்போக்கான சக்திகளை விட்டுப் பிழ்போக்கான வழிகளைப் பின்பற்றி அதுவே முற்போற்கு வழியெனக் கருதி மேல்நாட்டுச் சினிமாவைப் பின்பற்றுகின்றனர். எந்நாட்டினரும் தமது சுய கலாச்சாரம், பண்பாக முகடியவற்றைப் போற்றி வளர்ப்பதையே முற்போக்காகக் கருதும் இந்நாளில் இவர்களின் வரட்டுக் கொள்கையால் வளமிக்க சினிமாக்கலை

யையே சீர்குலைக்க முற்பட்டுள்ளனர். இவ்வகையில் முன்னேற்றம் காண்பதென்பது வெறும் கானல் நீராகவே முடியும்.

மற்றும் தமிழ் சினிமாவில் முக்கியஸ்தானத்தை வகிப்பது இசை. இதன் நிலை இன்று தேய்பிறையை ஒத்திருக்கிறது. கருத்துச் செறிவுமிக்க இசையை அமைத்து அதற்கொரு தனியிடம் பெற்று விளங்கிய தமிழ் சினிமா இன்று தேய்பிறையை ஒத்திருப்பதன் காரணம் பாட்டுக்கு இசையமைப்பாது இசைக்குப் பாட்டு அமைக்கும் புதிய முறை ஏற்பட்டிருப்பதனாலேயே. தமிழிசையில் வடநாட்டுச் சங்கீதத்தைப் புகுத்த எண்ணி இதற்கேற்பப் பாட்டில் சொற்களைப் புகுத்த எண்ணியதே இதற்குக் காரணமாகும். அத்துடன் தமிழ் சினிமாக்களில் சந்தர்ப்பத்தையே கவனிக்காமல் நினைத்த இடத்திலெல்லாம் இசையை முழங்கச் செய்து படத்தைப் பாழாக்கி விடுகின்றனர்.

இவைகளோடு சினிமாவில் இயற்கைக்கு ஒத்து வராத காட்சிகளைக் காட்டி ரசிகர்களின் பொறுமையைச் சோதிக்கவும் முயல்கிறார்கள். காட்சிகளைக் 'குளோஸ் அப்' பில் காட்ட மாத்திரம் தமிழ்ப் படாதிபதிகளுக்குத் தெரியுமே யொழிய கருத்தும், கலை நுணுக்கமும் நிறைந்த, மக்கள் ரசிக்கும் காட்சிகளை இவர்களால் காட்ட முடிவதில்லை. தமிழ் நாட்டில் நடிகர்களை இல்லாதது போல் எல்லோரும் ஒரே நடிகரையே போட்டுப் படமெடுப்பதால் நடிகர் ஒரு படத்திலாவது நன்றாகத் தமது முழுத் திறமையையும் காட்டி நடிக் முடிவதில்லை. திறமையான நடிகர்களிருந்தும் படாதிபதிகள் அவர்களைக் கவனிப்பதும் இல்லை. இதனால் தான் தமிழ் சினிமா சுமார் 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் எப்படி இருந்ததோ அப்படியே இப்பொழுதும் இருக்கிறது. சில படாதிபதிகள் டைரக்டர்களைத் தங்கள் எண்ணப்படி டைரக்ட் செய்யவும் விடுவதில்லை. இதனால் டைரக்டர் தன் திறமையைக் காட்ட முடியாமல் போய் விடுகிறது.

→ பைத்தியம் ←

— கி. சிவசோதி —

எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். ஏன்? தானே சில வேளைகளில் உணர்கின்றான். அவர்கள் சொல்வதிலும் பிழையில்லை. அவன் ஒரு பைத்தியந்தான். சில வேளைகளில் அவனை தனக்குள் கதைத்துச் சிரிப்பதுண்டு. யாருடனும் அதிகமாய்ப் பேச மாட்டான். யாரைக் கண்டாலும் அவனுக்குப் பிடிப்பதில்லை. காண்பவர்கள் கிறுக்கு வருகிறது என்பார்கள். அவனுக்குக் கோபம் வந்து விடும். வாரதா? எல்லோரையும் தூரத்தி அடித்து விடுவான். இதனால் அவனது 'கௌரவப் பட்ட'த்தை இன்னும் நாலு முறை சொல்லிக் கொள்வார்கள்.

* * *

'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக.' வள்ளுவன் வாய்மொழி. அவனும் தோன்றினான் புகழுடன் அல்ல, தந்தையின் புகழுடம்பைக்காண.

ஏழைக்கு ஏது இன்பம்? உழைத்து உழைத்து ஓடானான் தாய். நாம் ஏழை. எமக்கு உறவு இல்லை. உலகம் இல்லை என்ற எண்ணம் கந்தசாமியின் மனதில் உதயமானது. இதைத் தான் அறிவு தெரிந்ததும் அறிந்தான். பிஞ்சு

உள்ளம் வெதும்பியது, யாருடனும் கதைக்க அஞ்சியது. சமூகத்தில் வெறுப்பேற்றப்பட்டது. சமூகம் அவ்வளவு தூரம் அவர்களை வெறுத்துத் தள்ளியது. தானே தனக்குள் கதைத்தான், பேசிக் சிரித்தான், விளையாடினான். ஏன்? அவன்தான் அவனுக்குத் துணை. உலகமும் கூட.

பாடசாலை உள்ளத்தை மட்டுமல்ல, உடலையும் தூய்மையாக்கும். அவன் விடயத்தில் இரண்டையும் செய்யத் தவறியதுடன் உள்ளத்தைக் கல்லாக்கியது. அவனது தனிமை உணர்ச்சி பைத்தியக்காரப் பட்டம் தேடிக் கொடுத்தது. இதனால் பாடசாலைப் படிப்பு பைத்தியக்காரப் பட்டம் பெற்றதுடன் நின்று விட்டது.

அனுதாபமும் அலட்சியமும் பயமும் கொண்ட எத்தனையோ கண்கள் அவனை நோக்கின. உண்மையில் தன்னை ஒரு பைத்தியம் என்றே அவன் நம்பிவிட்டான். யாரும் கதைப்பதில்லை. தானும் தன்பாடும். சந்தர்ப்பமும் சூழ்நிலையும் அவனைப் பற்றற்றவனாக்கி விட்டது.

பத்து வயதைத் தாண்டும்போது தாய் அவனையும் உலகத்தையும் ஒரேயடியாய்த் தாண்டி விட்டாள். அன்றுதான் — ஆதரவாய் நின்ற

நாட்டின் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கை வகிக்கவல்ல சினிமாத்துறை சில சுய நலவாதிகளின் பிடியில் சிக்கித் தவித்து படாதிபதிகளின் பண்ப்பையை நிரப்பும் நோக்கத்துடன் பிற்போக்கான ஆபாசக் காட்சிகளும், கேலிக் கூத்தும் நிறைந்த சாதனமாகி விட்டது. மக்களும், பிற்போக்கான காட்சிகளை அழகுறச் சித்தரித்துக் காட்டுகையில் அவற்றை நாகரி

கத்தின் கிறுகிறுப்பில் முற்போக்கான எண்ணித் தமது ஆதரவை அளித்து வந்தார்கள். ஆனால் இன்று மொழியுணர்ச்சியும், இன உணர்ச்சியும், கலை உணர்வும் பெருகி வருகின்ற மையாலும் மக்களின் மனோ நிலைக்கேற்ப சினிமாத்துறை இயங்கவேண்டி இருப்பதாலும் காலகதியில் சினிமாத்துறை முன்னேற வேண்டும். அது மக்களின் கையில்தான் தங்கி இருக்கிறது.

ஒரே ஒரு ஜீவன் இறந்த நாள்தான் — அவன் வாழ்வில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப் படவேண்டிய நாள். எல்லோரும் அவனைக் கண்டு பரிதாபப் பட்டனர். கதைத்தனர். ஏன்? சொந்தம் என்று சொல்பவர்கள் எல்லோரும் அன்றுதான் அந்தக் குடிசையில் கூடினர். அன்றுதான்.....

‘எனக்குக் கூட இவ்வளவு சொந்தக்காரர் இருக்கிறார்களே! இப்படியே ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொருவர் செத்துக்கொண்டே யிருந்தால் இவர்கள் எல்லாரையும் ஒருமித்துக் காணலாமே. எல்லாரும் என்னை அன்புடன் பார்ப்பார்கள், கதைப்பார்கள்’ என்று எண்ணியது அந்தப் பேதை மனம்.

* * *

ஒரே ஒரு மாமா பாவத்திற்கிரங்கிப் பட்டினி கிடவாமல் பார்த்து வந்தார். மாமா, மாமி யின் ‘கைறப்பர்’. இழுத்தபடியெல்லாம் நீளு வார். மாமி நிச்சயமாய் அல்லிராணியின் மறு அவதாரமாய் இருக்க வேண்டும். தாய்க்குக் கொள்ளி வைப்பதற்காக வெட்டப்பட்ட மொட்டைத் தலை எத்தனை சூட்டை வேண்டியிருக்கும்? “மாடு மாதிரி ஆளைப் பார். சும்மா இருந்தால் சோறு வருமா? தெருவழியே சாணியாவது பொறுக்கி வாடா,” என்று பெட்டியையும் தந்து விடுவாள். அழுதழுது போவான். அந்தச் சாணியிலும் எத்தனை இலக்கணப் பிழை காண்பாள் என்பதை அவன் முதுகும் தலையும் தான் அறியும். அதையும் விட எத்தனை ஏச்சும் பேச்சும்.

கூலிக்குப் போனால் காசு உழைக்கலாம். ஒரு வேளை காசைக் கண்டால் மாமி அன்பாய் இருப்பாள். இல்லாது போனால் கொஞ்ச நேரமாவது நிம்மதியாய் வெளியில் இருக்கலாம் என்றால் யார் கூலிக்காவது கூப்பிடுகிறார்கள்? அவன் பைத்தியமாம்.

சாணிப் பெட்டியுடன் ரோட்டில் அவனைக் கண்டால் போதும். எல்லோருடைய வாயிலும் கிறுக்கு, பைத்தியம் என்ற அவனது கௌரவப்

பட்டம்தான் நடம்புரியும். இதனால் அவனது புத்தி, அறிவு, மனம் அத்தனையும் மண்டியது — உலகத்தால் நசிக்கப்பட்டது. வயது ஏற ஏற மாமா வீடு — இல்லை .... மாமிவீடும் மாட்டுக் கொட்டிலும், ஏச்சும் பேச்சும்தான் அவனுக்குத் தஞ்சம்.

* * *

அவள் சொன்னாள். அந்த வீட்டிலேயே என்ன இந்த உலகத்திலேயே அவனைப் பைத்தியம் இல்லை என்றது அவள் ஒருத்திதான். மற்றவர்கள் காறி உமிழும்போதும் அவன் கல்லடிபடும் போதும் அவள் கதறி அழுதாள். அவன்-மேல் உயிரையே வைத்திருந்தாள்.

“அப்படியானால் நான் பைத்தியக்காரனில்லையா?” அவன் தன்னைத் தானே கேட்டுக்கொள்ளும் கேள்வி. தான் பைத்தியம் இல்லை என்று எப்படி நிரூபிப்பது? நிரூபிக்க முற்பட்டால் அதையே பைத்தியக்கார வேலை என்கிறார்கள். யார் கவனித்தார்கள்? உண்மையில் அவன் விசரனா?

மாமியின் வசை மாரியினாலும் தன் நிலைமையினாலும் வாழ்க்கையில் விரக்தி ஏற்படும் போது .... உயிரை மாய்க்க எண்ணும் போதெல்லாம் உன் நிலை உணர ஓர் உயிராவது இருக்கின்றதே. அதற்காகவாவது அது சொரியும் அன்பிற்காகவாவது நீ தண்டச்சோறு சாப்பிட்டால் என்ன? இது அவனது அசட்டு மனத்தின் விவாதம்.

சிற்றூடை பறக்க அவள் பட்டாம் பூச்சியாகச் சுற்றி வருவதைக் காணும் அவன் தன்னையும் அறியாமல் ஏதோ ....

* * *

அவனுக்கு ஆதரவு கொடுத்த மாமாவிற்கு அவள் ஒரே ஒரு மகள். செல்லப் பிள்ளை. எல்லாரும் பைத்தியம் என்று சொல்லும் அவனை அவள் ஒருத்திதான் பைத்தியம் இல்லை என்று எதிர்த்து வாதாடுவாள்.

பார்வதி — அவள் தான் எத்தனையோ மாப்பிள்ளைகள் பேசுவர வரத் தட்டிவந்தாள். ஒரு

நான் இரவு தாயும் தகப்பனும் யாரோ ஒரு மாப்பிள்ளையைக் குறித்து நீ இவனைக் கட்டித் தான் ஆகவேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்தனர். கந்தசாமி பக்கத்தே தான் படுத்திருந்தான். அவர்கள் கண்டிருக்க மாட்டார்கள். கண்டிருந்தாலும் விசரன் தானே ....

“அப்பு நான் அத்தானைத் தான் கட்டிக் கொள்வேன். இல்லாவிடில் கன்னியாகவே இருப்பேன்” — அழுத்தந் திருத்தமாய் வந்தது அவனிடமிருந்து.

“சீ நாயே அந்தப் பைத்தியத்தையா கட்டப் போகிறாய்? பைத்தியம் உனக்கா அலுக்கா?”

“அதைத்தான் நானும் கேட்கின்றேன். அப்பு, யாருக்குப் பைத்தியம்? அவர் பைத்தியமாக என்ன செய்கின்றார்? வறுமையிலே வாடிவதங்கி ஒதுங்கினவருக்கு உலகம் பைத்தியக்காரப் பட்டம் கொடுத்துவிட்டது. அதனால் அவர் அப்படி இருக்கிறாரே யொழிய அவரா பயித்தியம்?”

சிலர் அனாதையான அவருக்குப் பட்டத்தைச் சமத்தினார்கள். அதனால் அவர் மனம் ஒடுங்கிச் செத்துக் கருகிவிட்டது”.

“எனக்கா உபதேசம் செய்கின்றாய்? எனது பிணத்திற்கு முன்னால் தான் அவன்

உனக்குத் தாலி கட்டவேண்டும். அதுவும் ஒரு பைத்தியத்திற்கு என் மகளை .....

“அ...ப்...பு” விம்மலுடன் வெளிக்கிளம்பியது. அதற்கு மேல் சப்தம் இல்லை. எங்கும் அமைதி. பெண் மனம் பிணம் என்ற சொல்லைக் கேட்டதும் பேதலித்திருக்கவேண்டும்.

* * *

“எனக்கு உள்ளம் இல்லையா? காதல் இல்லையா? நான் உண்மையில் பைத்தியமா? .....யாருக்காக வாழ்ந்தேன்? இன்று அவருக்காக உயிருக் குயிராய் இருந்தவருடைய நல் வாழ்விற்காக....” இதற்கு மேல் படுத்திருந்த கந்தசாமியின் வாய் எதையும் முணுமுணுக்கவில்லை.

* * *

“என்ன இது, அந்தப் பைத்தியம் கிணற்றிற்குள் கிடக்காமே”.

மற்றக்குரல் “அதிர்ஷ்டக்காரன். இல்லாவிட்டால் எவ்வளவு காலத்திற்கு அவன் கஷ்டப் படவேண்டும்”.

மூன்றாமவர் “மாமன் உயிரோடு இருக்கும் போதே அது போனது நல்லது. நல்ல சீவன். இல்லாவிட்டால் .....

யார் யாரோ வெல்லாம் இன்று அவனைப் பாராட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்! *

மத்திய தீபம் 1960

— பரிசுப் போட்டி முடிவுகள் —

A பிரிவு (H.S.C. & Adv. Level): சிறு கதைப் போட்டி
முதற் பரிசு: கி. சிவசோதி
2-ம், 3-ம் பரிசுகள் வழங்கப்படவில்லை.

கட்டுரைப் போட்டி:
முதற் பரிசு: அ. நரேந்திரன்
இரண்டாம் பரிசு: செல்வி யோகேஸ்வரி வைத்திலிங்கம்
சு. பிரேமச்சந்திரன்

B பிரிவு (S. S. C. வகுப்புகள்): கதைப் போட்டி.
முதற் பரிசு: செ. ரசீக்

இரண்டாம் பரிசு: வ. கருணானந்தம்
மூன்றாம் பரிசு: இ. நேசலிங்கம்.
கட்டுரைப் போட்டி:
முதற் பரிசு: வே. சுந்தரலிங்கம்
இரண்டாம் பரிசு: ஆ. ஜெகதீசன்
3-ம் பரிசு: வழங்கப்படவில்லை.

பாலர் கதைப் போட்டி:
முதற் பரிசு: இ. மாசிலாமணி
இரண்டாம் பரிசு: சி. மாணிக்கவாசகர்
மூன்றாம் பரிசு: S. அருள்சுமார்.

— ஆசிரியர், மத்திய தீபம்.

சமயமும் இலக்கியமும்

— அ. நரேந்திரன் —

பண்பும் பயனும், துட்பமும் திட்பமும் நிறைந்தது இலக்கியம். அன்பும் அறமும், பண்பும் பயனும் நிறைந்தது சமயம். ஆம், இரண்டிலும் பண்பும் உண்டு, பயனும் உண்டு. இரண்டும் ஒரு சமுதாயத்தின் இரு விழிகள். இவையிரண்டும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்கள் போல் ஒன்றையொன்று படிந்திருக்கின்றன. அன்றாட வாழ்க்கையில் இவையிரண்டும் பெற்ற முக்கியத்துவம் வேறெதுவுமே பெறவில்லை என்று கூறலாம்.

ஒவ்வொரு மொழியும் அதைப் பேசுகின்ற மக்களின் கருத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் ஏற்ப வளர்ச்சியடைகின்றது. மக்களின் பண்பாடும் கருத்துக்களும் பொதுவாக அவர்கள் சார்ந்துள்ள மதக் கொள்கைப்படி அமைகின்றன. மதங்கள் மூலம் மக்களின் கொள்கை வளர்ந்து, அந்தக் கொள்கைகள் அவர்களின் இலக்கியங்களிலே இடம் பெற்றன. இந்த உண்மை தமிழ் மொழியை மட்டும் பொறுத்ததொன்றல்ல. எல்லா மொழிகளையும் பொறுத்த மட்டில் காணப்படும் பேருண்மையாகும்.

அன்றாட வாழ்க்கையில் இலக்கியத்தின் இடத்தை ஆராயும்போது சமய நூல்கள் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இவ்வுண்மை சமய உணர்ச்சி மிக்க கீழ்த்திசை நாடுகளில் மட்டுமின்றி மேலை நாடுகளுக்கும் பொருந்தியுள்ளது. அதனால்தான் மேலை நாட்டறிஞர் ஒருவர் “அறிஞர்கள் பிளேட்டோவிவிருந்து மேற்கோள்களைக் காட்டலாம். ஆனால், இலட்சக்கணக்கான மக்கள் பைபிளிலிருந்தே மேற்கோள்களைக் காண்கின்றனர், அன்றாடம் உழைத்துழைத்து ஓய்ந்து போகும் வாழ்க்கைக்கு உறுதியும் உரமும் அவர்கட்கு அந்த நூலிலிருந்தே கிடைக்கின்றன” என்றார்.

நமது நாட்டில் தினமும் பக்தி நூல்களை மனனம் செய்யும் பண்பாடு இன்றும் நிலவி வருகிறது. பழந்தமிழ் நூலாகிய திருமுருகாற்றுப்படை இத்தகைய மனனம் செய்யும் நூல்களில் தலையாயது. அந்நூலின் இறுதியில் காணப்படும் பிற்கால வெண்பா ஒன்று திருமுருகாற்றுப்படையிடம் பக்தர்கள் உலகம் கொண்டிருந்த நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்தும்.

“நக்கீரர் தாமரைத்த
நன்முருகாற்றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ்
சாற்றினால் — முற்கோல
மாமுருகன் வந்து
மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தானினேத்த எல்லாம் தரும்”

இனி நமது தமிழ் நாட்டில் சமயமும் இலக்கியமும் பெற்றிருந்த இடத்தையும், வளர்ந்த விதத்தையும் அறிவதற்கு சங்ககாலத் தமிழகத்திற்குச் சென்று பின்பு அங்கிருந்து பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிற்கு வருவோம். சங்க காலத்திலே மதச்சார்புடைய நூல்கள் இல்லைபா என்றால் உண்டு. பரிபாடல்களும், தேவபாணிகளும் சங்க காலத்துச் சமய நூல்களாகும். ஆனால் இவை பெரும்பாலும் மறைந்து போயின. ஆனால் சங்ககாலத்தில் காதலும் வீரமும் பெற்ற இடத்தைச் சமயங்கள் பெறவில்லை. சமயங்களை வளர்ப்பதற்காகவும் இலக்கியங்கள் இயற்றப்படவில்லை.

அடுத்து, சமயங்களை வளர்ப்பதற்காக இலக்கியங்கள் முதன் முதலில் தோன்றியது இரண்டாம் நூற்றாண்டிலேதான் என்று வரையறுத்துக் கூறலாம். இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய “சிலப்பதிகாரம்” தனி ஒரு பெண்ணின் வாழ்க்கையைக் காவிய முறையில் சித்

தரித்து, தமிழர் பண்பாட்டையும் மரபையும் சுற்றுச் சார்பாக அமைத்து, இடையிடையே சமணசமயக் கொள்கையைப் புகுத்தி அதைப் பரப்புவதற்காக இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பட்ட காவியமாகும். சமணசமயத்தைப் பரப்புவதற்காக இயற்றப்பட்ட இந்தால் இன்றும் சிறந்த காவி இலக்கியமாக விளங்குகிறது. சிலப்பதிகாரத்தை அடுத்துத் தோன்றிய “மணிமேகலை” தமிழ்நாட்டுப் பெண்ணொருத்தியின் வாழ்க்கையைப் படம் பிடித்து, தமிழரின் மரபையும் பண்பாட்டையும் சுற்றுச் சார்பாக அமைத்து, இடையிடையே பௌத்த மதத்திற்கு ஏற்றத் தந்து சீத்தலைச்சாத்தனார் இயற்றிய காவிமாகும். இவையிரண்டும் சமண பௌத்த சமயத்தவர்களால் தமிழ் மொழியில் இயற்றப்பட்ட ஆதி காவிங்களாகும். சமயங்கள் சிறந்த இலக்கியங்களை வளர்த்தன என்பதற்கு இவையிரண்டும் தக்க சான்றுகளாகும்.

இந்த இரண்டு நூல்களையும் அடுத்து தமிழ்நாட்டில் மூன்று நூற்றாண்டுகள் வரையில் பெரும் இலக்கியங்கள் ஒன்றும் தோன்றவில்லை. ஏழாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதியில்தான் தேவாரம், திருவாசகம், பிரபந்தங்கள் போன்ற பக்தி இலக்கிய நூல்கள் தோன்றி பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு வரையில் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளன. ஏறக்குறைய இந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளில் தமிழிலக்கியம் சமயத்தினால் மிகப் பெரிய வளர்ச்சியடைந்து வலிமையும் பெற்றது என்று கூறலாம். தேவாரம் முதல் பிரபந்தம் ஈறாகவுள்ள பக்தி இலக்கியங்களில் பேசப்படும் பொருள் பக்தியென்ற ஒன்றே ஒன்றுதான். பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களும் நான்கு நாயன்மார்களும் ஆகப் பதினாறு பேர் பல ஆயிரம் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்கள் என்றால் என்னே இவர்கள் சமயத்தின் மூலம் தமிழிலக்கியத்திற்குச் செய்த தொண்டு. இவர்கள் செய்த இந்தத் தொண்டு வேறொரு சமயமும் தமிழிலக்கியத்திற்குச் செய்யாத தொண்டாகும். இந்த ஆயிரமாயிரம் பாடல்களும் சாமான்யமானவைகளா? ஒரேயொரு சுவையை வைத்துக்

கொண்டு அதாவது பக்திச் சுவையொன்றை வைத்துக்கொண்டு ஆயிரமாயிரம் பாடல்களை, படிப்பவர்கள் அலுப்புத்தட்டா வண்ணம் பல முறையும் படித்துச் சுவைத்து இன்புற இயற்றியுள்ளார்கள் என்றால் அப்பாடங்களின் தன்மையை என்னவென்று கூறுவது! இந்தப் பக்திச் சுவையொன்றிலேயே பல்வேறு அனுபவங்களை நுணுகி நுணுகிச் சென்று கண்டுபாடியுள்ளார்கள். இதையிட்டுத் தமிழன் பெருமைப்படவேண்டும். இந்தப் பாடல்கள் சமயத்தை வளர்ப்பதோடு மட்டும் நில்லாது சிறந்த இலக்கியங்களுக்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகவும் திகழ்கின்றன. சமயம் இலக்கியத்திற்குச் செய்த தொண்டிற்கு இதைவிடச் சிறப்பான சான்று (பக்தி இலக்கியங்கள்) வேறு ஒன்றுமே இருக்கமுடியாது.

இவற்றையடுத்து பதின்மூன்று முதல் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரை தமிழ் இலக்கிய உலகம் மப்பும் மந்தாரமுமாக இருந்தது என்று கூறவேண்டும். பதினான்காம் நூற்றாண்டைத் தொடர்ந்து தோன்றிய சாத்திரம் என்ற பகுதி தமிழிலக்கியத்திற்கு சமயம் செய்த மாபெரும் தொண்டாகும். “சிவஞானபோதம்”, “சிவஞானசித்தியார்” போன்ற நூல்கள் தமிழிலக்கியப் பரப்பில் அதுவரை காணப்படாத ஒரு புதுமுறை வளர்ச்சியாகும். இந்தக் காலத்தில் தான் தனக்கும் உலகிற்கும் உள்ள தொடர்பை, உலகப் படைப்பின் மூலகாரணத்தை யெல்லாம் பற்றி மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கினான். அங்ஙனம் சிந்தித்துக் கண்ட முடிவுகளை இலக்கிய வாயிலாக வெளியிட்டான். சமய சாத்திரங்கள் என்ற பெயருடன் இவை தோன்றின.

இவற்றை விட பதினாறாம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பியருடன் கிறிஸ்து சமயமும் நமது நாட்டிற்கு வந்தது. கிறித்துவ பாதிரிகள் நம் மவரைக் கிறித்துவராக்குவதற்கு தமிழைக் கற்றார்கள். தமிழைக் கற்றுத் தமது மத நூல்களைத் தமிழில் எழுதினார்கள். பொதுவாக தேம்பாவணி, இரட்சணிய யாத்திரிகம் போன்ற இரண்டொரு நூல்களைத் தவிர வேறு சிறந்த

இலக்கியங்கள் கிறீத்தவர்களால் படைக்கப்படவில்லை. சுருக்கமாகக் கூறினால் கிறீத்துவ மதம் வளப்பமுள்ள தமிழ் இலக்கியத்தைப் படைக்கவில்லை என்றே கூறலாம்.

இவைதவிர நூல்களுக்கு ஆழ்ந்த விரிவுரைகள் எழுதுதல் என்ற புதியதொரு துறை தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இக்காலத்தில் தோன்றியதொன்றாகும். ரச்சினூர்க்கினியர், பரிமேலழகர் என்பவர்களோடு சிவஞானபோதகப் பேருரை எழுதிய சிவஞான சுவாமிகளும் இப்புதிய துறைக்குப் பேருதவி புரிந்தவராவர். இந்நூற்றாண்டிலேயே உரை நடை இலக்கியமும் தோன்றிவிட்டது என்று கூறலாம். தமிழ் உரை நடை இலக்கியத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படும் ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள் சமயத்தின் மூலம் தான் உரை நடை இலக்கியத்தையும் வளர்த்துள்ளார் என்று தெட்டத் தெளியக் கூறலாம்.

கடந்த இருபது நூற்றாண்டுகளையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கும்பொழுது ஒவ்வொரு துறையிலும் சமயம் தான் இலக்கியத்திற்கு அளப்பரிய தொண்டு செய்து நல்ல வளப்பமுள்ள இலக்கியங்களைப் படைத்திருக்கின்றது என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. சமயத்தை வளர்ப்பதற்கும் பரப்புவதற்காகவும் தான் இலக்கியங்களும் ஆக்கப்பட்டன என்ற இவ்வுண்மையும் மேல்கூறப்பட்டவைகளிலிருந்து நன்கு புலனாகின்றது. இது நம் தமிழ்மொழியைப் பற்றிய உண்மை மட்டுமல்ல, மற்றைய மொழிகளைப் பொறுத்தமட்டிலும் விளங்கும் உண்மையாகும். சான்றாக ஆங்கில நாடக இலக்கியத்தின் தந்தையாகக் கருதப்படும் ஷேக்ஸ்பியர் தமது “ஹம்லெட்”, “ஓதெல்லோ” போன்ற நாடகங்களில் எல்லாம் கடவுளைப் பற்றிய காட்சிகள், கட்டங்களையெல்லாம் சுவைபட எழுதிப் பார்ப்பவர்கள் மனதிலே ஒருவித கடவுட் பக்தியை வளர்க்கிறார் என்பது அவருடைய நாடகங்களைச் சுவைத்தவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும்.

தமிழைப் பொறுத்த மட்டில் சமணசமயம், பௌத்த சமயம், சைவசமயம் செய்த தொண்டுகள், சமயங்கள் இலக்கியத்திற்குச் செய்த தொண்டுக்கு நல்ல சான்றுகள் ஆகும். இச் சமயங்கள் தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் புதிய தொரு துறை வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவையாகும். சான்றாக சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற நீண்ட சுவை குன்றாக் காப்பியங்கள் தமிழ் முன்னொருபோதும் காணாத புதியதொரு வளர்ச்சியாகும். முடிபாக, உண்மையான இலக்கிய உயிரோட்டத்தை, உயிர்த்துடிப்பை, இலக்கிய உயிரோட்டத்தின் முழு நிறைவை சமயங்கள் வளர்த்த இலக்கியங்களிலே நாம் காணக் கூடியதாயிருக்கிறது. இலக்கியத்தின் உண்மைப் பண்பை இவை நமக்கு எந்நாளும் எடுத்துக் காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. சமயங்கள் இலக்கியத்திற்குச் செய்த சேவை அவ்வளவு மகத்தானது. இது மாத்திரமின்றி இவ்விலக்கியங்கள் நல்ல சிறந்த ஒழுக்கத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் போதிப்பவையாகவும் அமைந்து இலக்கிய உலகில் ஒரு நிரந்தர இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. எனவே, இலக்கிய வளர்ச்சிக்குச் சமயம் செய்த தொண்டு, அளப்பரிய சேவை, உலகு உள்ளளவும் மறக்காமல் போற்றவேண்டியனவாகும்.

நான் ஒரு வைத்தியனாக வர விரும்பவில்லை; ஏனென்றால், பிறரின் வருத்தங்களைப் பயன்படுத்தி நான் சீவனம் நடத்த விரும்பவில்லை. பாதிரியராகவும் வர விரும்பவில்லை — மற்றவர்களின் பாபங்களைக் கொண்டு என் வாழ்க்கையை நடத்துவதும் என் நோக்கமல்ல; நியாயவாதியாகத் தொழில் புரிந்து பிறரின் சண்டைகளைப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. இதனால், நூலாசிரியராகத் தொழில் புரிவதைத் தவிர, வேறு மார்க்கமிருப்பதாக நான் கருதவில்லை.

— ஹோ தோன்.

★ பசித்த வயிறுகள் ★

— ஆர். சந்திரராஜா —

பாண்டி! இந்தப் பெயர் கொண்டு அவனை அறிந்து கொள்ள முடியாதவர்களுக்கு பெயருக்கு முன் 'ரிக்ஷாக்கார' என்ற வார்த்தையை ஒட்டிவிட்டால் அறிந்துகொள்வார்கள். அப்படியும் தெரியாதவர்கள் ஒருமுறை யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று, மணிக்கூட்டுக் கோபுரத்தை நோக்கிச் செல்கிறதே வீதி, அதன் ஆரம்பத்தில் இடப்புறமாக நிற்கும் ஆலமரத்தடிக்குச் சென்றுவிட்டால் அவனை — நார்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன் தாயின் கர்ப்பப் பையிலிருந்து விடுபட்டு இந்த உலகிலே காலான்றி — எப்படியோ வளர்ந்து வாலிபனாகி — ரிக்ஷாவைக் கையிலெடுத்து — ஒருத்தியைச் சொந்தமாக்கி — சிலகாலம் குழந்தை குட்டிக்காக ஏங்கி — பின் ஜனப் பெருக்கத்திற்குக் காரணமானவர்களில் ஒருவனாகி வாழ்ந்து வரும் பாண்டியைப் பார்த்து விடலாம்.

நரையோடிய பரட்டைத் தலை, சற்று உள் தள்ளிய வெண்மை பேர்ந்த கண்கள், வெறும் எலும்பும் தோலுமான ஆனால் வைரமான உடல், தாம்பூலச் சக்கைகள் தங்கியிருக்க வசதியான பல் அடுக்கு, எந்நேரமும் அவனது கால்களை விட்டுப் பிரியாத ஒன்றுண்டு, அது தான் அவன் அணிந்திருக்கும் "ரென்னிஸ்" சப்பாத்து, காலுடன் சேர்த்து அதனைக் கயிற்றால் கட்டியிருந்தான். விரல்கள் வெளியே எட்டப் பார்த்த படியே இருக்கும்.

வெய்யில் தழல்போல எரிந்து கொண்டிருந்தது. கொழும்பு மாநகரத்தின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி வரும் யாழ்ப்பாணத்து வீதிகளில் போக்கு வரத்துச் சாதனங்களால் ஏற்படும் இரைச்சல், கறுவாத்தோட்டத்து நாகரிகத்தை இலக்காக வைத்துத் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்ளும் பெரிய இடத்து வனிதாமணிகளின்

சிரிப்பொலி, தொழிலாளர்களின் கூச்சல்—இப்படியான பலதிறப்பட்ட கர்ணகரோமான ஓசைகளைத் துச்சமாக மதித்து — ரிக்ஷாவைப் படுக்கையாக்கி — கால்கள் இரண்டையும் வீசியெறிந்து — கைகள் இரண்டையும் கோர்த்துத் தலைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு அனாயாசமாகத் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான் பாண்டி. பார்வையாளர்களை அனுமதிப்பதற்கான மணி ஆஸ்பத்திரியில் ஒலித்தது.

பாண்டி திடுக்கிட்டெழுந்தான். பல மணி நேரமாகத் தூங்கி விட்டான். "ஈ, முட்டாள் தனமாக நித்திரையாப் போனன். சவாரிக்கு ஆரும் வந்து போச்சினமோ தெரியவில்லை".

அங்கு மிங்குமாகப் பார்வையை விட்டெறிந்தான். 'நெஞ்சு' என்று பெயர் பெற்ற எலும்புக் கோர்வை பெருமூச்சைத் தள்ளிக்கொண்டு ஒருமுறை ஏறி இறங்கியது. மனம் திக்கென்று அடித்துக் கொண்டது.

"கலியாணம் கட்டின காலம் தொட்டு இண்டைவரை என்ன விதத்திலே சுகத்தைக் கண்டன். அப்படியிருந்தாலும் அதுக்காக நான் உன்னோடை மல்லுப் போடுறனோ? காதுக்குத் தோடு கேட்கிறனோ? கட்டியளகு பார்க்கச் சேலைதான் கேட்கிறனோ? பிள்ளையின் ரை வயித்தை வாடவிடாமல், அதுகளின் ரை மனதை ஏம்பலிக்க விடாமல், வைத்திருக்கத்தான் சொல்லுறன். ஒரு நாளெண்டாலும் அதுகள் வயிறு குளிரச் சாப்பிட்டிருக்குதுகளோ?"

காலையில் பழந்தண்ணியை பானைக் குடுவைக்குள் ஊற்றிக் கொடுத்துக்கொண்டு, கண்களில் நீர் சொரிய விக்கி விக்கி அவன் மனைவி சொன்ன வார்த்தைகள், அவளின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் உயிர் பெற்று அவனின் மனதை அரித்துக் கொண்டிருந்தது.

“ உண்மையாய் அவளும் என்னட்டை வந்த காலந்தொட்டு என்ன சுகத்தைக் கண்டவள். மற்றப் பொம்புளையனைப் போல்தானே அவளுக்கும் ஆசை இருக்கும் .... ம் ம் .... நானும் என்னத்தைத்தான் செய்ய .... சவாராயோ இந்தக் காலத்திலே அருமை .... அப்படி வாறவனும் அள்ளியாதாரான் .... எப்பன் இப்பன் காசைக் கொண்டுபோய் காய்ச்சி ஊத்தறதுக்கு குடும்பந்தான் சின்னனோ? .... ஏழு குழந்தைக் குஞ்சுகள் .... காசில்லாட்டிலும் எனக்கு மற்ற திலே ஆசை குறையேல்லை .... சீச்சீ .... ”.

துன்பத்தின் பின்னணியில் சுழன்ற எண்ணங்கள் விரக்தியான நிலையை நோக்கி ஓட்டிக் கொண்டிருந்தன. உடலின் இயற்கையான உணர்ச்சிகளுக்கு கெதிராகப் போராடத் தெரியாதவன் நிச்சயம் பணமுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும் என்று அவனது மனம் அடித்துக் கூறியது. துன்பகரமான சூழ்நிலையில்தான் வாழ்வோடு ஓட்டிய புதிய உண்மைகளை மனிதன் உணருகிறான்.

“ எப்படியெண்டாலும் இண்டைக்கு ஏதேனும் கொண்டுபோய் அவளின்ரை மனதை திருப்திப்படுத்த வேணும், குழந்தைகள் சிரிப்பதைக் காணவேணும்.” மனதிலே புதிய உணர்வொன்று முளைத்தது. எங்கிருந்தோ துணிவு வந்து ஓட்டிக் கொண்டது.

இப்படியான அந்தகார நிலையில் தொங்கிக் கொண்டிருப்பதற்கு சிறு நம்பிக்கையென்றாலும் இல்லாவிட்டால் மனித இனமே அழிந்தொழிந்திருக்கும்.

கைகள் இரண்டையும் உயர்த்திச் சோம்பல் முறித்தான். கொட்டாவிவொன்று ஓசையுடன் வெளிக்கிளம்பியது. ரிக்ஷாவை ஒரு முறை துடைத்தான். மெத்தையை வெய்யிலில் கொண்டு வந்து தட்டி இருப்பிடத்தில் போட்டுச் சரி செய்தான்.

“ ஏய் ரிக்கோ! எங்கயாலும் போகுதா? ”
 “ இல்லை ஐயா, நயினார் எவடத்துக்குப் போக வேணும்? ” “ கொழும்புத்துறைக்குப் போக வேணும். இடையிலே சிலரைச் சந்திக்க நிண்டு

நிண்டு போகவேணும், ஆஸ்பத்திரிக்குப் போயிட்டு முக்கா மணித்தியாலத்திலே வாறன் ஆயத்தமாய் இருந்துகொள் ”.

பாண்டிக்கு உள்ளமெல்லாம் பூரித்தது. “ கொழும்புத்துறை .... அப்படியெண்டால் இண்டைக்கு இரண்டு ரூபாய் வெளிக்கும். அப்படியே வரேக்க சின்னக்கடையிலே விளைமீன் பொடியை வாங்கிக்கொண்டு போய் அவளின்ரை கையிலே வைச்சு .... மிச்சக்காசையும் கொடுத்து விட்டால் .... இண்டைக்கெண்டாலும் அவளின்ரை முகத்திலையும் குழந்தையளின்ரை முகத்திலையும் சிரிப்பைக் காணலாம்.”

கற்பனை வெள்ளத்தில் ஆசைப் படகுகளை விட்டு மனம் விளையாடியது.

வயிறு பகிரென்றது. கால்களிலும் கைகளிலும் சோர்வு தட்டியது. உடலெல்லாம் தளர்ச்சி. மூன்று கட்டைகளுக்கு இழுக்க வேண்டும். காலையில் வயிற்றிற்குள் ஊற்றிய ‘ பழந்தண்ணி ’ மண்ணுடன் சேர்ந்து பல மணி நேரமாகி விட்டது. இப்பொழுது அவனுக்கு ஒரு தென்பு — சக்தி — வேண்டிக் கிடந்தது.

“ இப்ப மாத்திரம் ஒரு போத்தல் கள்ளடிச்சால் .... மூண்டு கட்டையென்ன, முப்பது கட்டையும் இழுத் தெறியலாம் .... அதற்குக் காசு? .... தாராக் குளத்தடி பொன்னன்ரை கொட்டிலிலே இண்டைக்கு மட்டும் கடன் கேட்டால் இல்லை யெண்டப் போறானே .... தச்சேலாத் தராட்டி .... சீ .... சீ .... வாடிக் கையா காசு குடுத்துக் குடிக்கிற எனக்குக் கடைசி வரையும் இல்லையெண்ட மாட்டான்.”

* * *

சிறிய குடிசை, அதுதான் பொன்னனின் வீடு. குடிசையை மருவினாற் போல நாலடிக் கொட்டில் ஒன்று இருந்தது. அதில் தான் பொன்னன் கள்ளு வியாபாரம் நடத்துவான்.

மரமேறி விட்டு வந்து அதே உடையோடு நாடிக்குக் கை கொடுத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தான் பொன்னன். ஆழ்ந்த யோசனை, முகத்திலே ஏதோ ஒரு உணர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பு. நாற்பதோ நாற்பத்தைந்தோ வருடங்

களை விழுங்கிவிட்ட தோற்றம், மரத்தை உராசி உராசி மரத்துக் காய்த்துப் போன மார்பும் கைகளும் தொழிலின் அனுபவத்தைக் காட்டின.

சொந்தமாகத்தான் அவன் தொழில் நடத்துகிறான். இருப்பது ஆக நான்கே நான்கு பனைமரங்கள் தான். அவை தரும் கள்ளுப் பூராவையும் விற்றால் நான்கு பிள்ளைகளும் மனைவியுமாக ஐந்து பேர் கொண்ட அவனது குடும்பம் அன்றாடம் திருப்திகரமாக வாழ்ந்து விடலாம். ஆனால் பாண்டியைத் தவிர வேறு யாரும் அக்கறையுடன் பொன்னனின் கொட்டிலைத் தேடிவருவது கிடையாது.

குடிசைக்குள்ளிருந்து கிளம்பி வந்த குழந்தைகளின் விக்ரல் சத்தம் — அவர்களை சமாதானப் படுத்தும் மனைவியின் துக்கம் தோய்ந்த வார்த்தைகள் — பொன்னனின் உள்ளத்தைக் கிழித்துச் சென்றன. முதல் மகன் — பத்து வயதிருக்கும் — பொன்னன் தொழிலுக்குப் போன சமயம் பார்த்து தாய்க்குத் தெரியாமல் கள்ளைக் குடித்துவிட்டுப் படுத்துக் கிடந்தான். புத்தி தெரிந்த பிள்ளை கஷ்டத்தை உணர்ந்து பொறுத்திருக்கிறான் என்பது பொன்னனின் எண்ணம்.

இரண்டு போத்தல் கள்ளாவது இப்பொழுது விற்றால் பாணை வாங்கிக் கொடுத்து குழந்தைகளின் கூச்சலை தற்காலிகமாகவாவது நிறுத்திவிடலாம் என்று எண்ணினான் பொன்னன்.

பாணைக்குள் நிரம்ப இருந்த கள்ளு வீறு கொண்டு நுரை தள்ளியது. அதிலிருந்து கிளம்பிய ஓசையால் குழந்தைகளின் அழகைக்கு ஈடு கொடுக்க முடியவில்லை.

கட்டியிருந்த இயனக் கூட்டை அவிழ்த்து வைத்துவிட்டு வரிந்து அழகாகக் கட்டியிருந்த கொடுக்கை அவிழ்த்து, வேட்டியை உதறிக் கட்டினான். அங்கு மிங்குமாகப் பார்த்துவிட்டு, கள்ளை ஒரு சிரட்டை நிரம்ப வார்த்து மடக்கு மடக்கென்று இழுத்தான்.

மனதிலே இல்லாத குளிர்ச்சி வயிற்றில் ஏற்பட்டது. தெருவிற்குச் சென்று பார்ப்பதும் வருவதுமாக இருந்தான்.

பாண்டி வந்து சேர்ந்தான். பொன்னனின் முகம் மலர்ந்தது. வாயார மனமார பல்லெல்லாம் வெளியே தெரிய, பாண்டியை வரவேற்று அழைத்துச் சென்றான். பாண்டி அங்கு போடப் பட்டிருந்த பனை மரக் குத்தியில் அமர்ந்து கொண்டு “கொஞ்சம் சுறுக்காத் தா பொன்னு; ஒரு இடத்தை அவசரமாக போகவேணும்” என்றான்.

பிளாவை எடுத்து ஒப்புக்குத் தண்ணீரால் பட்டும் படாமலும் கழுவி விட்டுப் பாண்டியிடம் கொடுத்தான் பொன்னன். அதைக் கெட்டியாகப் பிடித்து வளமாகச் சரி செய்துகொண்டான். இரண்டு ரூபாய் நோட்டு, மீன், மனைவியின் புன்சிரிப்பு, குழந்தைகளின் சும்மாளம், ஆசிய நினைவுகள் மனதில் ஊர்ந்து கொண்டிருந்தன.

கள்ளை அளந்து பிளாவுக்குள் ஊற்றினான் பொன்னன். அரைவாசியை ஒரே மூச்சில் இழுத்து விட்டு மண்ணைக் கூட்டி அதன்மேல் பிளாவை வைத்தான் பாண்டி.

பொன்னனின் குடிசையில் குழந்தைகளின் கலவரம் தொடர்ந்து நடந்து கொண்டதாணிருந்தது. “இன்னும் சற்று நேரத்தானே, பின்பாண்டி பணம் தருவான் அதில் பாணை வாங்கிக் கொடுத்து விடலாம்.” இந்த நினைவு பொன்னனின் மனதில் திருப்தியைத் தடவி விட்டது. ஏழைகள் எந்த நேரமும் எதிர்காலத்தைப் பற்றியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால் மன அமைதியும் திருப்தியும் அவர்கள் அருகேயும் வரா.

மறுமுறை பிளாவைத் தூக்கி மிகுதியையும் குடித்தான் பாண்டி. வயிறெல்லாம் குளிர்ந்தது. விபரிக்க முடியாத ஒரு சக்தி ரத்தத்துடன் கலந்து, நரம்புகளால் ஓடி உடலெங்கும் பரவி புதிய உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது. மயிர்கள் சிலிர்த்து நின்றன. சுய உணர்வு மயங்கி உலகை மறந்த — ‘வேறி’ என்று

வர்ணிக்கப்படும் அந்த நிலைக்கும் பாண்டியின் நிலைக்கும் இடையில் வெகுதூரம் இருந்தது.

அழகைக் குரல் கொட்டி லைச் சுற்றி வளர்ந்தது பொன்னன் துடித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்தக் குரல் பாண்டியின் கண்கள் முன்னே அவன் குழந்தைகளின் நிலையைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தியது. பாண்டி அவசர அவசரமாக எழுந்து, துண்டை எடுத்துத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு, “பொன்னா நாளைக்கு வரேக்கை காசைக் கொண்டு வந்து தாறன்.”

பொன்னனுக்கு, பனையிலிருந்து கைதவறி விழுவது போன்ற பிரமை. அந்தப் பணத்தையே நம்பிச் சுற்றிச் சுழன்று, மனதில் திருப்தியைத் தூவி விட்ட எண்ணங்களை பாண்டியின் வார்த்தைகள் சிதறடித்து விட்டன. கண்கள் சிவந்தன. உடலெல்லாம் இனம் காணமுடியாத ஒரு உணர்ச்சி துரிதகதியில் பரவியது.

“பாண்டி .... மரியாதையாக் காசை வைச் சிடு இல்லாவிட்டில் சினேகிதத்துக்குப் பழுது.”

வெளியே போவதற்குத் துடித்துக்கொண்டிருந்த பாண்டியின் நெஞ்சில், உறைப்பான இந்த வார்த்தைகள் சென்று இடித்தன. “உண்மையிலே மடியிக்கை ஒரு சதமுமில்லை.” பாண்டி தயக்கத்துடன் பதிலளித்தான். சவா ரிக்கு நேரத்திற்குப் போகவேணும் என்ற அவசரம் வேறு அவனுக்கு.

அவன் சொன்ன வார்த்தைகளின் ஓசை மடிவதற்கிடையில், பொன்னனின் தழும்பேறிய கை அவன் கன்னத்தில் பளீரென விழுந்தது.

பாண்டி கண்களை வெட்டி வெட்டி விழித்தான். குடிசை, கொட்டில், தென்னை மரங்கள் எல்லாம் ஒருமுறை ராட்டினம் ஆடிவந்து நின்றன. அவன் என்ன சளைத்தவனா? அவனது உடலும் வருசக் கணக்காக உழைத்து முறுக்கேறிய உடல்தானே. பெற்றதைக் காலால் திருப்பிக் கொடுத்தான்.

இருவரும் மாறி மாறி அடித்துக் கொண்டார்கள். பொன்னனின் மனதில் ஏமாற்றம் கொடுத்த ஆவேசம் தீருமட்டும் அடித்தான். பாண்டி சரிக்குச் சரி ஈடுகொடுத்துக் கொண்டு

நின்றான். பொன்னனின் மனைவியும் குழந்தைகளும் வைத்த ஓலக் குரல் கூட்டத்தைச் சேர்த்து விட்டது. சண்டையை நிறுத்த மக்கள் முயற்சித்துக் கொண்டிருக்கும் சமயம் போலிஸ் காரர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

அங்கு நின்றவர்களின் அபிப்பிராயத்தின் பேரில் ‘இருவரின் சண்டைக்கும் காரணம் வெறி’ எனப் பொலிஸார் காரணம் கற்பித்துக் கொண்டு இருவரையும் போலிஸ் ஸ்டேசனுக்கு இழுத்துச் சென்றார்கள்.

வெறி முறிவதற்காக அவர்கள் இருவரையும் அடைத்து வைக்கும்படி கட்டளை பிறந்தது.

தன்னை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மனைவியையும், வாடிய வயிற்றுடன், துடித்துக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகளையும் பற்றிய எண்ணங்கள் பாண்டியின் நினைவில் தோன்றிச் சித்திர வதை செய்தன.

மனைவியின் கூச்சலும், குழந்தைகளின் முற்றுப் புள்ளி காணாத அழகைக் குரலும் பொன்னனின் மனதில் எதிரொலித்தன.

இருவரும் வெவ்வேறு திசைகளை நோக்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒருவரை ஒருவர் பிடித்துக் கொல்ல வேண்டுமென்ற மனக் கொதிப்பு இருவருக்கும். இரவு கழிந்தது. பகல் வந்தது.

இருவரையும் வெளியே போகும்படி அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. ஸ்டேசன் வாசலைக் கடந்து வீதியிலே கால் வைத்ததும் — இருவரது கண்களும் சுற்றிச் சுழன்று ஒரேயிடத்தில் குத்திட்டு நின்றன.

வீதிக்கு அப்பால் உள்ள மருதமரத்தின் கீழே, இருவரது மனைவிமார்களும் சுற்றுத்தூரத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். மருவினாற் போல் பொன்னனின் குழந்தைகளும், பாண்டியின் குழந்தைகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து, எங்கிருந்தோ பெற்ற பாண் துண்டு ஒன்றைப் பிடித்துத் தின்று கொண்டிருந்தனர்.

பாண்டியைப் பார்க்கப் பொன்னன் திரும்பினான். பாண்டியும் பொன்னனைப் பார்க்கத் திரும்பினான். ஆளை ஆள் பார்த்துக்கொள்ள முடியாமல் இருவருக்கும் கண்ணீர்த் திரை மறைத்தது.

தமிழ் உரைநடையின் போக்கு

— செல்வி யோகேஸ்வரி வைத்திலிங்கம் —

மனித வரலாறு வரைவின்றி நீடிப்பது போலத் தமிழ் - மொழி வரலாறும் நீண்டு கொண்டே செல்கின்ற தென்று கூறுவர் ஆய்வாளர். இற்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வளமான இலக்கியமும் இலக்கணமும் தமிழில் உருவாகியுள்ளன என்று அறிஞர் கூறுகின்றனர். ஆனால் இன்று நிலவுவது போல் அன்று உரைநடை பரந்து, பலவழிகளில் பிரிவுகளுடையதாய் விளங்கவில்லை.

தொல்காப்பியத்திற்கு முந்திய காலத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களைப் பாட்டு, உரை என அறிஞர் பிரித்துள்ளனர். பாட்டைப் பற்றி இலக்கண இலக்கியமுண்டு. ஆனால் தமிழ் உரைநடைக்கில்லை. தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்த உரைநடை காலக் கிரமத்தில் அழிந்து நிறுபுத்திருந்தது. 'இலக்கிய மின்றேல் இலக்கணமில்லை' என்பதற்கியைய தொல்காப்பியர் காலத்துக்கு முந்தியது தமிழ் உரைநடை என்று கூறுதல் பொருந்தும்.

'உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள்' என்பதிலிருந்து உரை வேறு, பாட்டு வேறு என்பதை நாம் அறிய முடிகின்றது. உரைநடையின் ஆரம்ப வடிவத்தைச் சிலப்பதிகாரத்தில் காணலாம். சிலப்பதிகாரத்தில் "கானல் வரி" "ஆய்ச்சியர் குரவை" போன்றவற்றிலுள்ள உரை, உரைநடையின் ஆரம்ப நடையைக் காட்டுகின்றது. சில சிலப்பதிகார அகவற் பாக்களிலும் அடிஎதுகையுண்டு. அதேபோல உரைச் செய்யுட்களிலும் கயல் — அயல், நாவல் — ஏவல், போன்ற எதுகைச் சொற்கள் வந்துள்ளன. சிலப்பதிகாரத்திலுள்ள செய்யுட்களுக்கும் இவ்வரைப் பகுதிக்கும் ஒற்றுமையிருப்பதால் சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்திலேயே உரைநடை தோன்றியதென்றும் சொல்லுதல் பொருந்தும்.

ஏழாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் உரைநடை நூல்கள் இருந்திருக்கின்றன. இறைமனார் களவியல் மணிப்பிரவாள நடைக்கு ஒரு சான்றாகும். பல வர்ண மணிகளைக் கோவையாகச் சேர்த்துப் பார்க்கும்பொழுது எத்துணை அழகு தோன்றுமோ அத்துணை அழகும் மதிப்பும் பெற்றது உரைநடையென்பர். இருந்த பொழுதிலும் மக்களின் இயல்புக்கு மாறுபட்டமையால் அது நன்கு பலமுறவில்லை. உரையெழுதும் பழக்கம் அக் காலத்திலில்லை. பாட்டுக்கு உரை என்ற முறையில் முதலில் தோன்றியது இறைமனார் உரையே. உரையினால் பாட்டின் பொருள் சிறக்குமென்பது உண்மையே. பாக்கள் மூலம் கருத்துருவாய் காலம் மலையேறி விட்டது. அப்படிச் சாதாரணமாகப் பெருகிக் கொண்டிருந்த பாக்களின் பொருள் விளங்காத நிலை இன்று உரையின் பெருக்கத்தால் எளிமையாகியுள்ளது.

பிறமொழிக் கலப்பின்றி எளிமையாக இருப்பதே உரைக்கு அழகென்கின்றார் திரிகூட சுந்தரனார். சங்க கால உரைநடை ஒரே தொடராக ஒன்றை ஒன்று புணர்ச்சியாற் பற்றி நீண்டு செல்கின்றது. இவ்வரையை வாசித்துக் கருத்தறிவதே கடினமாக இருக்கின்றது. பாட்டுக்களிற் போல் இவ்வரை நடைகளில் அளபெடை, மோனை, எதுகை முதலியன பொருந்தி இருக்கின்றன. சாதாரண உரை போலன்றி எழுவாய், பயனிலை முன்பின் இடம் மாறியும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வரை நடைகளைப் படிக்கும்பொழுது பாட்டா உரையா என்று ஐயுறும் நிலை கூட வருகின்றது. உதாரணம் கொடுத்துக்கொண்டு போனால் கட்டுரை நீண்டு விடும்.

எட்டாம் நூற்றாண்டில் இறையனார் அகப் பொருள் போன்ற நூல்கள் தோன்றியிருக்கலாம். இருந்த பொழுதிலும் இதற்கு இரண்டொரு நூற்றாண்டுகளின் பின் தொல்காப்பியம், பத்துப் பாட்டுப்போன்றவைக்கு உரை எழுதச் சிலர் முன்வந்தனர். அவர்களின் உரைகளின் மூலம் தமிழ் உரைநடை நன்கு வளர்ந்த தெனலாம்.

இளம்பூரணர், நச்சினர்க்கினியர், பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார் போன்றோர் நூல்களுக்கு உரையெழுதுவதன் மூலம் தமிழ் உரையை வளர்த்தனர். இக்காலத்தில் உரைநடை பெரும்பாலும் கல் வெட்டுகளினால் பண்பட்டு உள்ளதெனக் கொள்ளலாம்.

“நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்” என்னும் பாமலைத் தொகுப்புக்கும் பலர் உரைகண்டனர். இவற்றுள் “ஈடு” என்ற உரையே மிகச் சிறந்தது. உரைநடை பெரும்பாலும் வழக்கற்றுப் போனபொழுது, உரைநடையின் நீண்ட வழியில் மைல் கல்லாய் அமைந்து வழிகாட்டி, உரைநடையை நினைப்பூட்டி நின்றது இதுவே எனலாம். உரைநடையென்றால் சூத்திரம், பாக்கள் என்பவற்றின்—உரையே என்ற கருத்து நெடுங்காலமாக இருந்தது. பதினாண்டுகாம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டுகளிலும் இந்நிலை மாறவில்லை.

அதன்பின் தோன்றிய சிவஞான முனிவர் போன்ற சிறந்த சித்தாந்த ஆசிரியர்களின் உரைநடைகள் தனித் தமிழில் இல்லாதபொழுதிலும் அவை உரைநடை உலகிலே ஒரு திருப்பத்தைக் கொண்டிருந்தன. இவ்வுரைகள் சமய நூலிலன்றி இலக்கண நூலிலும் ஈடிணையின்றி விளங்குகின்றன.

மிகப் பிற்பட்ட காலத்தில் தனி உரைநடை நூல்கள் தோன்றின. மேலை நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டில் சமயத்தைப் பரப்ப வந்த பாதிரிமார் விவிவிய நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தனர். உரைநடை சாதாரண மக்களுக்கு இலகுவில் விளங்கக் கூடியது என்

பதை அறிந்திருந்தனர். இவ்வுரை நடைகளில் பிறமொழிக் கலப்பு இருந்தபொழுதிலும் தமிழ் உரைநடையை வளர்த்த பெருமை இவ்வுரை நடைகளுக்கே உரியதாகும்.

பாக்களிற் பல கிராமியக் கதைகளை இயற்றிவந்த பழைய இலக்கிய வானில் உரையாகக் கதை இயற்றும் உயர்ந்த நிலை புகுந்து விட்டது. முதன் முதலில் உரைநடைக் கதை இயற்றிய பெருமை இத்தாலியிலிருந்து வந்து தமிழராகவே இருந்து வாழ்ந்த வீரமாமுனிவர்க்கே உரியதாகும். வேதியர் ஒழுக்கம், அவிவேக பூரண குரு போன்றன இவரின் சிறந்த உரைநடை விருந்துகள். இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்திலும் அதன் இடைக்காலத்திலும் இவர் உரைநடையை வளர்த்தார். பாட்டுக்கு உரை எழுதிச் சூத்திரத்துக்கு உரை வகுத்து, கல் வெட்டுகளில் உரைபைப் பொறித்து வந்த தமிழுலகில் முழுக்க முழுக்க உரைநடை நூல்கள் தோன்றிவிட்டன.

விக்கிரமாதித்தன் கதை பஞ்ச தந்திரக் கதை போன்றன இக்காலத்தை ஒட்டிய தமிழ் உரைநடை நூல்களாகத் திகழ்கின்றன. சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலும் உரைநடை மிக வளர்ந்த தெனலாம். இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலேயே உரைநடையின் உச்சநிலை ஆரம்பமாயுள்ளது. உரைநடை வெறும் காப்பியமன்று, நாடகமும் இதற்குள் அடங்கும். நாடகங்கள் உரைநடையை மிகவும் வளர்த்தன. இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தோன்றிய தினசரிகளும், திங்கள் இதழ்களும், சினிமாப் பத்திரிகைகளும், கட்சிப் பிரசுரங்களும் இலக்கிய மரபு இல்லாவிடினும் தமிழ் உரைநடையை வளர்க்கின்றன.

தொல்காப்பியத்திற்கு முற்பட்ட காலத்து உரைநடைகள் கால வெள்ளத்தாலோ, கடும் புனலின் சீற்றத்தாலோ அழிந்தொழிந்து விட்டன. ஆகவே நாம் அறிந்தவை யெல்லாம் சிலப்பதிகாரகாலத் தொடக்கத்திலிருந்தவையே.

உரைநடை என்பது பேச்சு வழக்கிலுள்ளதல்ல. இசையுடன் பாட்டின் இனிமை கெடாத — உயர்ந்த — நடையிற் செல்வதுமாகும். சிலப் பதிகாரத்தின் உரைநடை இந்நிலையிலேயே நம் உள்ளத்தைப் பற்றிக் கொள்ளுகிறது.

இந்தூற்றூண்டின் ஆரம்பம் வரை — சிறிய, பெரும் கதைகள் இலக்கியங்களாகக் கருதப்படவில்லை. ஆனால் இந்தூற்றூண்டின் தொடக்கத்தில் ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வடுஜூர் துரைசாமி ஐயங்கார் போன்றோர் பெரு நவீனங்களை எழுதி வெளியிட்டனர். சாதாரண மக்களைக் கவர்வதற்காகக் கொச்சை மொழியில் ஹால்பமாக எழுதப்பட்டிருந்த பொழுதிலும் தலைவன், தலைவி மற்றும் பிரதான பாத்திரங்களைத் தெளிந்த தமிழில் சிறந்த முறையில் பேச வைத்தனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆறுமுக நாவலர் பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் போன்றவற்றை, மிகவும் எளிதான நடையில் எழுதியுள்ளார். வீரமாமுனிவர் காலத்துக்குப் பின் உரைநடை வரலாற்றின் முக்கிய காலமாக விளங்கியது ஆறுமுக நாவலர் காலம். அவர் காலத்தில் கிறீஸ்தவ மதபோதனை யாழ்ப்பாணத்திலும், இந்தியாவிலும் மும்முரமாக நடந்தது. அக்கால அரசாங்கமும் கிறீஸ்தவ மத போதனைக்கு உதவி செய்தது. அரசாங்க உத

தியோகத்தில் மோகம் கொண்ட தமிழர் மதம் மாறி தாய்மொழியை மறந்து ஆங்கிலத்தைக் கற்றுச் சிறந்தவராகும் நிலையிலிருப்பதைக் காணப் பொறுக்காத ஆறுமுகநாவலர் துண்டுப் பிரசுரங்கள் வாயிலாகத் தம் சமயக் கொள்கைகளை எழுதிப் பரப்பியதோடு சைவ சமயத்திற் காணப்படும் குறைகளையும் அப்பத்திரங்கள் மூலம் எழுதி மக்களுக்குக் காட்டினார். சைவ சமயத்துக்கு எதிராகப் போதனை செய்தவர்களுடன் தாமும் போட்டி போட்டு சைவ சமயத்தையும், தமிழ் மொழியையும் காப்பாற்றியது மட்டுமன்றி உரைநடைக்கும் வளர்ச்சியைக் கொடுத்தார்.

தமிழ் மொழியிலே உரைநடையும் உரைநடை இலக்கியமும் வளம்பெற்று விளங்கும் காலம் இருபதாம் நூற்றாண்டு எனலாம். தமிழ் நாட்டில் ஆங்கிலமொழி வளர்ச்சியினால் தமிழ் மொழி அடைந்த நன்மைகளுள் உரைநடை வளர்ச்சி முக்கியமானது. மொழியின் வளர்ச்சி மக்களின் நாகரிகத்தைப் பொறுத்தது. வளர்ந்து வரும் நாகரிக உலகிலே மற்றவரின் சிறந்த கொள்கைகளை அறிய முடிகிறது. இதனால் தற்கால உரைநடை, பல கிளைகளையுடைய ஆலமரம், விழுதுகள் நிலத்திற் பட உரம்பெற்று விளங்குவது போல் பல வழிகளிலும் உரம்பெற்று வளங்கின்றது. *

பங்கயமும் செங்கதிரும்

— 'ஜீவா' —

செங்கதிர் சிறிமைக்
கங்குல்கி ழித்திட
எங்கும்ப ரவுது தங்கமே — இள
மங்கைமு கமென்ன
பங்கயம் பல்காட்டிச்
சிங்கார மாகச்சி ரிக்குதே!

●
வண்ணவ எரியினம்
வண்ணம துனிகைப்
பண்ணொடு வந்துகு வியுதே — கதிர்
விண்ணிலி ருந்துதன்
கண்ணாரக் கண்டிதைப்
பண்ணுகி யுளங்க வல்குதே!

“கந்தம லரேநின்
சொந்தம்யா” ரென்றந்தச்
சுந்தரச் சூரியன் கேட்குதே — என்ன
விந்தை, மதுகரம்
குந்திம துவுண்டு
“சொந்தம்நா” நென்றறை கூவுதே!

●
“என்வரு கையாலே
புன்முறு வலீந்தேன்
உன்செய லீதோவெ றுத்திடேன் — தினம்
பொன்கரம் நீட்டியென்
அன்பையு னார்த்துவேன்”
என்றந்தச் செங்கதி ரேகுதே!

❀ கலைக்கிழவர் பிச்சமூர்த்தி ❀

— தரும. சீவராம —

பாரதி தோற்றுவித்த தமிழ் மறுமலர்ச்சிச் சகாப்தத்தில் புதிய இலக்கிய வகைகளைப் புகுத்தி இத்துறைகளைச் செழிக்கச் செய்த சிறந்த படைப்பாளிகளான புதுமைப் பித்தன், கு. ப. ராஜகோபாலன் ஆகியவர்களின் காலத்திலிருந்தே இலக்கியப் பணியாற்றி வரும் ந. பிச்சமூர்த்தியின் அறுபதாவது ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் பூர்த்தியடைகிறது. இவரது மணிவிழாவை ஆகஸ்ட் பதினைந்தளவில் கொண்டாட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இப்பொறுப்பை 'கலைமகள்' பதிப்பாளியர் திரு. நா. ராமரத்தினம் தலைமையிலுள்ள குழுவினர் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

'மோகினி', 'பதினெட்டாம் பெருக்கு', 'ஜம்பரும் வேஷ்டியும்', 'பிச்சமூர்த்தி கதைகள்' ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளின் ஆசிரியரான இவர் ஆழமும், காவியச் சுவையும், மனித உள்ளத்தின் உயர்வைக் காட்டுவனவாகவுமுள்ள கலையழகு நிரம்பிய சிறுகதைகளைப் படைத்து வருகிறார். வசன கவிதை என்ற துறையில் குறிப்பிடத்தக்க கருத்தம்சம் மேலோங்கும் பல கவிதைகளையும் எழுதி வருகிறார். 'வசன கவிதைகள்' என்ற ஒரு தொகுப்பும் வெளிவர இருக்கிறது. நாடகம் போன்ற இதர துறைகளிலும் இவர் முன்னின்று உழைத்து வருகிறார்.

இந்தியாவில் கும்பகோணத்தில் ஸ்ரீ நடேச தீட்சிதர் என்ற சிறந்த கலைப்புலவரின் மகனாக 1900-இல் பிறந்த இவர் ஆரம்பத்தில் வழக்கறிஞராகக் கடமையாற்றிவிட்டு இப்போது 'நவ இந்தியா' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழுவில் அங்கம் வகித்து வருகிறார். இவரது அறுபதாவது ஆண்டு நிறைவு விழா கொண்டாடப்படும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் தமிழ் இலக்கிய ரசிகர்களின் பேராதரவு இதற்குக் கிடைக்குமென எதிர் பார்க்கிறோம். எங்களது வேண்டுகோளுக்கிணங்க எழுதப்பட்ட இவரது படைப்புக் களைப் பற்றிய கட்டுரையைப் பிரசுரிப்பதில் பெருமையடைகிறோம் — ஆசிரியர்.

இலக்கிய வட்டாரத்தில் ந. பிச்சமூர்த்தியின் அந்தஸ்து, சாதனை பற்றியெல்லாம் ரஸித்து பேசிக்கொள்கிறதுக்கு ஒரு தவிர்க்க முடியாத அரிய சந்தர்ப்பம் இது. கலை உலகத்தில் அவரது அந்தஸ்து அறுபது வயதுக்கும் மேற்பட்ட ஒரு வெள்ளிமயிர்த் தாடிக்கு அளிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். விமர்சன எடைகோலில் அவரது சாதனைகளைத் தாங்கியுள்ள தட்டு அழுந்தி நிற்கிறது. ஆகவே அவரது கலாவித்தியை எடுத்த விமர்சிக்கும்போது, சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றதாக மட்டும் இல்லாமல், நிஜமாகவே ஓர் ஒருமுக ரஸனையைக் காட்டித்தான் பேசிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

சிறுகதைக் காலத்தில் தெளிவான மென்மைத்தன்மை கொண்ட சோதனையுடன், அதே

சமயத்தில், கவிதைத்துறையில் லேசிலே உடைத்துப் பார்த்துவிட முடியாத ரெடலான கனத்தகோடு அழுந்திய சோதனை செய்து இலக்கியப் பிடிவாதமான படைப்புச் செப்பவர் பிச்சமூர்த்தி. இவரை ஓர் ஒங்கிறிற்கும் சிறுகதைக் காரராக அங்கீகரித்து உள்ள அளவுக்கு ஒரு பிரதிவாதம் இல்லாத அபிப்பிராய நோக்கோடு யாரும் கவிதைக்காரர் என ஒப்புக்கொள்கிற தாய்க்காணும். காரணம் 'கவிதை' என்பது பற்றியே முழுதான தெளிவு பிறக்காததுதான்!

பிச்சமூர்த்தி கவிதைகள் பற்றிப் பேசிக் கொள்ள முன்பு அவரது கலைத்தன்மையின் உள்ளடக்கப்பாங்கு எப்படி அவரது விஷய ஞானத்தை அறிவின் அமைதியோடு புலப்படுத்துகிறது என அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு அவரது சிறுகதைகள் நல்ல அந்தாட்சிகள் தரும் புறையலாக இருப்பதால், அவற்றில் தெரிகிற பிச்சமுர்த்தியை முதலில் படம் பிடித்துக் கொள்வோம்.

சிக்கலோ டம்பமோ இல்லாத ஒரு எளிய ரீரோட்டம்போல வழக்கிச் செல்கிற நடையில் அவரது சிறுகதைகள், மனிதனுக்குள்ளும், வாழ்க்கைக்குள்ளும் புதைந்து பார்த்த ஒரு முங்கு நீச்சுக்காரன் தரும் செய்திகளை கலை யுருவ அழகின் தீய்ப்போடு மனசில் குடு போடு கின்றன. உரைநடைக்குப் புதிய மரபுகளை வகுத்துக் கொடுத்த பாரதி, வ. ரா., புதுமைப் பித்தன் போன்றவர்களாக பிச்சமுர்த்தி புதுவசனம் எழுதுவதில் ஒன்றும் ஆழ்ந்த லரிப்புக் கொள்ளவில்லை. அவரது கதை சொல்லும் பாணி உலகம் என்கிற குழந்தையுடன் பேசிக்கொள்ளும் அனுபவமும் ஆழ்ந்த அபிமானமும் நிறைந்த குரலாக ஒலிக்கிறது. தட தடப்பு இல்லாத குரல் அது. ஆனால் அதில் முதமையின் காம்ப்ரியமும் ஆணித்தரமும் கணீரென்று முழங்குகின்றன. அதைக் கேட்கிற எவனும் “இந்தக் குரல் நம்பலாம்” என்று நரைக்குக் கொடுக்கிற மதிப்போடு தாழ்ந்துவிடச் செய்கிற குரல்.

பிச்சமுர்த்தியின் கதைகள் இந்திய முத்திரை பெற்றவை. முத்திரைக்கு மேலே வட்டமாக விழுந்திருக்கிற கலை உள்ளம் என்கிற தபாலாபீஸ் ‘ஸீல்’ கூட எழுத்து ஒன்றும் மங்காமல் ஒரு இந்தியாவைச் சொல்கிறது. இதைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டியதன் காரணம், இன்று, நாட்டின் தன்மை, சிந்தனை மரபு முதலிய கலை உள்ளத்தைக் கிளறி விடுகிற அடிப்படைச் சரக்குகளையே மேல் நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறவர்களின் ‘சோதனை’கள் தான். அவற்றுக்கு இலக்கிய ரீதியாகக் கொடுக்க வேண்டிய அந்தஸ்து ஒருபுறம் இருக்க, கலைஞனின் உருவுக்கும் அடியில் மனிதத் தளத்திலிருந்து புறப்படுகிற சுய அபிமான ரீதியில் அந்தஸ்து புறம்பானது. பிச்சமுர்த்திக்கு

இரண்டு வகையிலும் — தன்னைச் சுற்றிக் கொண்ட வாழ்க்கையைப் பார்க்கும் விதத்திற்கும் சொல்லும் விதத்திற்கும் — ஒத்த அந்தஸ்தைக் கொடுக்கலாம்.

தன்னைச் சூழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பயங்கரமான கிருஷ்ண சர்ப்பமாகக் கருதி அதன் விஷப்பல்லுக்கும் அஞ்சாத தைர்யத்தோடு அதன் உருவத்தை, அழகை, கிண்டலின் எக்காளத்தோடு சொன்னவர் புதுமைப்பித்தன். பிச்சமுர்த்தியின் எழுத்தில் அவ்வளவு விறைப்பு இல்லை. ஆனால் தன்னைச் சுற்றிய வாழ்க்கை கிருஷ்ண சர்ப்பமாக இல்லாவிட்டாலும், அது நிச்சயமாக ஏதோ மலைப்பாம்பாகவாவது இருக்கும் என்ற சுரணைதட்டும் குரலில் ஒரு அனுங்கல் இருக்கிறது. ‘எப்படியாவது சுழற்றிக் கொள்ளவேண்டும்’ என்ற தன்னம்பிக்கைவாதம் அவரது குறிப்பான சில எழுத்துக்களில் முன்குவது தெளிவாகக் கேட்டாலும், அந்த இந்தியப் பார்வை இருக்கிறதே, அது குறுக்கிட்டு மனிதரை “முபற்கியும் புத்தியும், செல்வத்தை விளைத்துவிட மாட்டா; புசிப்பு வேண்டும்” என்று சலிக்க வைத்து விடுகிறது. எனினும் “இருட்டிலே இருக்கும் செடி ஒளியைத்தேடிச் செல்வது போன்ற ஊக்கம்” அவரது ஒவ்வொரு கதையிலும் இருப்பதை மறுக்கமுடியாது. “என் செண்பகராமன்பிள்ளை இருட்டிலே போனார்; இருட்டிலே வந்தார்” என்று புதுமைப் பித்தன் தனக்கும் இருட்டுக்கும் உள்ள லயிப்பை ஜம்பமாகச் சொல்லுகிற மாதிரி பிச்சமுர்த்தியின் குரல் அவ் நம்பிக்கைவாதம் பேசவில்லை. ஆனால் “ஆண்டவனா? சை!” என்று மனிதர்கள் பேசுவதைக் கவனித்து, அந்தப் பேச்சுக்கு உள்ளோட்டமான மனித உணர்ச்சிகளை கௌரவிக்கிறார். புதுமைப் பித்தன் மாதிரி “சீ! மனிதன் புழு,” என்று சொல்ல இவர்தயாராயில்லை; சொல்கிறவனைப் பற்றி அக்கறை எடுக்கிறார்.

மனித உணர்ச்சிகளை அவற்றின் நிஜவலுவோடு வாங்கிக்கொள்வது மட்டுமல்ல, அந்த உணர்ச்சிகள் தன் கதை உருவங்களைப் பாதிப்ப

பதை ஒரு மென்மையான புதுமையோடு, இலக்கிய பரிபாஷையில் ஒரு சோதனைசெய்து — சாதிக்கிறவர் பிச்சமுர்த்தி.

சோதனை என்றால், உருவத்தால் மட்டுமல்ல, வசனப்பிரயோகம் முதலிய அடிப்படைச் சாதனங்கள் வரை புதியவற்றை ஸ்தாபிக்க முயல்வதாகும். அதன் வெற்றி தோல்வி எல்லாம் காலத்தாலும் கூரான விமர்சனத்தாலும் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. சோதனையை நெகிழ்த்தி அதிகம் சாதித்தவர் என்று பேசப்படுகிறவர் — புதுமைப்பித்தனோடு அருகுநின்று ‘காவிய நடையிலிருந்து வசனநடைக்கு இலக்கியத்தைத் திசை திருப்பியவராக’ கருதப்படுபவர், பிச்சமுர்த்தியின் காலம் சென்ற நண்பர் கு. ப. ராஜகோபாலன்.

கு. ப. ரா வின் எழுத்திலுள்ள தெளிவு, நடையின் மென்மை, சோதனை அம்சங்களின் நெகிழ்வு எல்லாம் பிச்சமுர்த்தியிடம் காண முடியும். ஆனால் கையாளும் விஷயம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இந்த இருவரும் இரண்டு துருவங்கள். க. நா. சுப்ரமணியம், கு. ப. ராவை மாபஸான் ரகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்று வகுத்திருக்கிறார். மனிதனை அவனது ‘செக்ஸ்’ உணர்வோடு மட்டும் ஒட்டி வைத்து ஆராய்கிறதை முன்னிறுத்தி இந்தப் பாகுபாட்டைச் செய்திருப்பதால் இதை ஒப்புக்கொள்ள முடியும். ஆனால் இந்த ஆராய்ச்சியின் ‘முடிவு’ மாபஸானுக்கும் கு. ப. ராவுக்கும் மாறுபாடாக வருகிற இடத்தில் அவர்கள் பிரிகிறார்கள் போலவே, மனித உணர்ச்சிகளில் அபிமானம் வைத்து எழுதவருகிற பிச்சமுர்த்தியும், கு. ப. ராவும், அந்த உணர்ச்சிகள் என்னததால் பாதிப்பு பெற்றன என்ற மூலச்சரக்கு விஷயத்தில் பிரிந்து போகிறார்கள். எனினும் ஆராய்ச்சியின் கதியில், சுருதியில், ஒரு அற்புகமான ஒற்றுமை பிச்சமுர்த்தி கு. ப. ரா இடையே இருக்கிறது.

பிச்சமுர்த்தி ‘செக்ஸ்’ கையாளுகை விஷயத்தில் ரொம்பக்கூர். ‘குடும்ப ரகசியம்’ என்ற

குறுநாவலில் ‘செக்ஸ்’ பிதுங்கி நிற்க சந்தர்ப்பங்கள் வரும்போதெல்லாம் விழிப்போடு அதைக் கதையின் உத்தேச உணர்ச்சியை இடையிடடுக்குலைக்காத அளவுக்கு படசபாதமில்லாமல் செதுக்கிவிடுகிறதிலிருந்து இது புரியும். கு.ப.ரா. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு வாலிபத்தோடு மேலோட்ட அனுபவ வாயிலாக செக்ஸை உணர வைக்கிறாரோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு புறநிலை (objectivity) யோடு விளைவு ரீதியாக ஒரு அனுபவம் முதிர்ந்த குடும்பத்துக் கிழவி மாதிரி அதைப் பார்க்கிறவர் பிச்சமுர்த்தி. பச்சையாகச் சொல்வதானால் இந்த விஷயத்தில் இவரை ஒரு அசல் “‘கலைமகள்’ மனப்பான்மைக்காரர்” என வேண்டும்.

‘கலைமக’ளே சொல்கிற “வாழ்வை ஊடுருவி நோக்கும் மேதை”க்கு உரிய பிச்சமுர்த்தியின் சிறுகதைகளில் சோதனைபாகக் கையாளப்படும் விஷயம் உணர்த்து முறைதான். ‘நிழல்கள்’ என்ற சமீபத்திய கதை இந்த ரீதியில் ஓர் அற்புக தயாரிப்பு, சோதனை. காவிய வளம் என்று பிச்சமுர்த்தி கதைகளுக்கு ஏற்றிச் சொல்லப்படும் உவமை அழகின் தன்மையும் உணர்த்து முறையின் விதமும் முதலது அழகு மிகுந்து இரண்டாமது மென்மையான சூசகம் படர்ந்து உருவாகியுள்ளன. உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டில் குழந்தைத் தன்மையோடு அழுது பிரலாபிக்கும் ரகத்துக்கு எதிரிடையான அமைதியான சாயை பிச்சமுர்த்தியின் சூசக உணர்த்து முறைக்கு வலு ஏற்றுக்கிறது. கு. ப. ரா. வோடு இந்த உணர்த்து முறையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தல் அவசியம். உள்ளடக்க ரீதியில் செய்த சோதனை ஒன்று ‘வரிகள்’. விஷயக் கையாளுகையில் ‘நிழல்கள்’ அடைந்த வெற்றி மாதிரி, ‘வரிகள்’ அதன் உத்தேசத்தை சாதித்தாலும் உள்ளடக்கக் கையாளுகையில் சற்றுத் தளர்வதாகக் கருதுகிறேன். எனினும் வரிகள் ஏறிய புலியின் உறுமல் கதையின் குறையை மீறிக் கேட்கிறது.

உருவத்தைக் கையாளுவதில் பிச்சமுர்த்தி ‘நிபுணன்’ என்று சி. சு. செல்லப்பா எழுதியிருக்கிறார். பிச்சமுர்த்தி கதைகளின் உருவப்

படர்ப்புகளில் கலை அழகோடு பிதுங்கிப் பிதுங்கித் தோன்றும் னைவ உவமைகளும் குழிந்த தததுவ நோக்குகளும் விரவிக் கலப்பதைக் காணலாம். ரொம்பவும் எளிய விஷயத்தில் ஒரு வேதாந்த சித்தாந்தத்தையோ அல்லது தன் பழைய தொழில் சம்பந்தமான சட்டப் பார்வையைப்போ, இல்லை விஞ்ஞானத் துணுக்கையோ கலந்து உருவம் கடைவதில் பிச்சமுர்த்தி 'நிபுணன்' தான். இந்த மூன்றுக்கும் முறையே உதாரணம் காட்டலாம்.

1. வேலைபில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது அத்தைத நிலை தெரிந்தோ தெரியாமலோ, மனசு, பேச்சு, செயல் எல்லாம் ஒன்றாகி கையில் இருக்கும் காரியத்தில் பரவிக் கலந்து விடுகிற நிலை.
2. அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் குற்றம் செய்வதில் பிச்சுக்கலை என்ற நிச்சயத்துடன் தான் குற்றம் செய்கிறார்கள்.
3. அழுக்கைத் தெளிய வைக்கும் சுண்ணாம்பைப் போன்ற ரஸாயன வேகம்.

இவை மட்டுமல்ல; "பணம் என்ற சுவர் எதிரே நிற்கும்போது முட்டிக் கொள்வதற்கு வேள்ளொழுத்தா?" என்கிற மாதிரி எல்லாம், வாழ்க்கையின் ஜீவாதார தத்துவங்களை வெகு சுலபமாக சொல்லிப் போகிற உருவ அமைதி பிச்சமுர்த்தியினுடையது.

அவரது உள்ளடக்கம்பற்றி சி. சு. செல்லப்பா சொல்கிறார்:—

"பிச்சமுர்த்தி சட்டத்தொழில் பார்த்தவர். அவர் கதைகள் அதை நிரூபிக்கும், செகாவின் கதைகள் அவர் டாக்டர் என்பதை நிரூபிப்பது போல. கேஸை ஜபிப்பதற்கு, தோற்க ஏற்பட்டாலும் சரி தன் கட்சியை வாதாடுவதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள், தகவல்கள், சாட்சியங்களை மட்டும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும் ஒரு மனப்பான்மையை அவர் கதைகளில் முற்றாகப் பார்க்கலாம்."

இவ்வளவு தன்மைகளையும் அவரது சிறுகதைகளிலிருந்து ஒற்றி எடுத்துக்கொண்டதே அதிகம் என நினைக்கிறேன்.

* * *

மேற்கொண்டு பிச்சமுர்த்தி தயாரித்து வரும் புதிய கவிதை உலகத்தைப் பார்ப்போம்.

தன் சிறுகதைகளில் உருவத்தைச் செதுக்கும் முறையிலும் கையாளும் துட்பமான விஷயங்களிலும் ஆழமாக எழுதுகிறவர் என்று பேர் வாங்கிக் கொண்ட இவரது கவிதைகளிலேதான் ஆழமும் துட்ப விஷயக் கையாளுகையும் பிரத்தியேக அழுத்தம் பெறுகின்றன.

பிச்சமுர்த்தியின் கவிதைக் கருத்தம்சத்தை விட ஒரு பிரச்சனையாகச் சிலருக்குப்படும் அவரது உருவத்தைப் பற்றி அதிகம் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

இங்கு உருவம் என்றது கவிதையின் வார்ப்பு அமைப்புப் பற்றியேயன்றி விஷயத்தைக் கையாளும் கலைத்தன்மையை அல்ல.

கவிதை பற்றி முதலில் சில கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்லிக் கொள்வதன் மூலம் இந்த உருவப் பிரச்சனையை ஆராயலாம்.

கவிதைக்கு முக்கியமான அம்சம் எது? ஒன்று உணர்ச்சி, மற்றது சப்தநயம். எவரும் இதில் சப்தநயத்தை முன்வைத்து பிறகு உணர்ச்சியை இரண்டாவதாக மாட்டார்கள் என நம்புகிறேன். அப்படி வைத்தால் புலவர் பரிட்சைக்கு செய்யுள்கட்டுகிற வேலையெல்லாம் கவிதையாகவிடும். 'கவிதை' வேறு.

இரட்டை நாதஸ்வரம் கேட்டிருக்கிறீர்களா? ஒரு கீர்த்தனத்தை எடுத்து வாசிக்கும்போது இரண்டு நாதஸ்வரங்கள் ஏக காலத்தில் தொழில் படுகின்றன. ஆனால் அந்த இருவரும் ஒருவன் மட்டும் விதவானாகவும் மற்றவன் துணை 'அசாமி' யாகவும் கச்சேரி செய்கின்ற சந்தர்ப்பங்களே சில வேளைகளில் வருகின்றன. அப்போதெல்லாம், இந்த துணை 'அசாமி'க்காரன் ஒத்து நாயனம் செய்கிற காரியத்தைத்தான் செய்வான். அதாவது விதவானின் லயத்துக்கு ஒரு மெருகு

கொடுக்கும் பகைப்புல ஒலியை உண்டாக்குவது தான் அவன் வேலையாக இருக்கும். மற்றபடி கீர்த்தனத்தின் சப்த வளைவுகளில், சங்கதி பிடி எல்லாம் செய்கிற அலங்காரப் பொறுப்பு வித்வா னுடையது.

இந்த அடிப்படையில் உருவாகிறதுதான் பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள். சப்தம் என்கிற அழகை அவரே சொல்கிற மாதிரி “சவுக்கைத் தோப்பின் வழியே காற்று பாய்ந்து சென்ற பிறகு தோன்றும் ஒயுமொலி” அளவுக்குக் குறைத்துக் கொண்டு கருத்தையும் அதன் இறு கிய செழுமையையும் உணர்ச்சியில் அதிகம் சூடு காட்டி ஒரு சுயேச்சையான சப்த கதியில் வெளித் தள்ளுவதுதான் அவரது கவிதைகள். அதை சுயேச்சா கவிதை (Free verse) என்று அழைப் பது பொருந்தும்.

இதை ரஸிப்பதற்குத்தான் அந்த நாதஸ்வர உவமையை எடுத்துக்கொண்டேன். துணை ‘அசாமி’க்காரனின் சப்தம் இசையாகப் படுவ தில்லை. இசையின்பத்தை அளிப்பது என்னவோ வித்வானின் வேலைகள்தான். இரட்டை நாதஸ் வரத்தைக் கேட்கிறவன் கூர்மையாக உற்றுக் கேட்டு வித்வானின் இசை ஒலியை ஒதுக்கி மன சில் துணை ‘அசாமி’க்காரனின் வாத்யத்தைக் கேட்க முயன்றால் தோல்விதான் அடைவான். அதில் முயன்று வென்றால் கூட இசையின்பம் கிடைக்காது. அதே மாதிரி சுயேச்சா கவிதை யின் கருத்தழகை மீறின சப்த நயத்தைத் தேடி னால் தோல்வியும் சுவையின்மையும் படுவது இயல்பு. ஆகவேதான் ரஸிக்கிறவன், வித்வா னின் இசையே முன்னின்று பாய்வதை ஏற்கிற காது மாதிரி, கருத்தில் முதலில் வந்து முட்டிக் கொள்கிற உணர்ச்சியின் அழகுத் தன்மையை ரஸிக்கப் பழகவேண்டும். இது கவிதையையும் சப்த நயத்தையும் பிரித்து கவிதையின் கருத்துப் படுகையை ரஸித்துப் பழகியவர்களால்தான் முடி கிறது.

அடுத்த கேள்வி; கவிதையில் கருத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் என்ன தொடர்பு?

பிச்சமுர்த்தி கவிதைகளில் உணர்ச்சி, வெறி பிடித்த வழக்கமான கவிதைப் போக்கில் போவ தில்லை. இதன் காரணம், அவர் கையாளுகிற விஷயத்தின் ரஸத்தி குறைவானதாலோ எனச் சந்தேகித்தேன். பிறகுதான், உணர்ச்சி கருத் துப் புலப்பாட்டின் பின்பே சுயேச்சா கவிதை களிலிருந்து மனசில் பாய்கிறது என அறிந்து கொண்டேன்.

கவிதையில் கருத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் தொடர்பு இருந்த வந்தது இதுவரை நெகிழ் வான வகையில்தான். கருத்தின் கலப்பு, கையா னும் விஷயத்தின் ஆழத்தைப் பொறுத்திருப் பதுதான் இதுவரைய கவிதைகளில் காணமுடி வது. ஆனால் பிச்சமுர்த்தி கவிதைகளில் கருத் தின் தன்மை செழிப்பு இவற்றில். மட்டுமே உணர்ச்சிப்பாய்ச்சல்தொடர்புபட்டு இருக்கிறது. உணர்ச்சியை கருத்தற்ற கோறைபான சப்தப் போக்கில் வெளியிட முயற்சிப்பதால், உணர்ச் சியே பிறக்காததுபோல, சப்தநயம் குறைவு பட்டு, கருத்தின்மீதே ஒரு முகலயிப்புக்கொண்டு படைக்கப்படும் சுயேச்சா கவிதைகளில் உணர்ச்சி பிறக்காமல் போவதில்லை. கருத்தை உணர்ந்த தும் உணர்ச்சி அவற்றிலிருந்து சிறகு விரித்து வந்து கழுகுகள் மாதிரி உள்ளத்தின் முகத்தில் சாடும்! அதோடு அந்த உணர்ச்சியின் கதிரும் கருத்தின் பாவரஸ வேறுபாடுகளுக்கு ஏற்ப மாறுபடும். உதாரணமாக ‘திறவுகோல்’ என்ற கவிதையில் :-

“வாழ்வுக்கு வக்கணை சொல்ல வந்த பழம் தராசுக்காரர்.....”

என்று மெல்லிய ரஸத்தில் ஆரம்பித்துப் போகிற போதே, சூரியனின் வெறி மிகுந்த உதயத்தைச் சொல்லவரும்போது உணர்ச்சியின் கதி தீவிரம் பெற்று,

“நங்கத் தழுக்காயிரம் தடதடக்க ஏறிவரும் பழம் பரிதி.....”

என்று ரஸம் மாறி வீறு பெறுவதைக் காண லாம்.

ஆகவே கவிதையின் கருத்துக்கும் உணர்ச்சிக்கும் மட்டுமே ஆழ்ந்த தொடர்பு கொடுத்துப் பின்னப்படுவது சுயேச்சா கவிதை. சப்த நயத்தை முற்றாகத் துறந்துவிடுவது சாத்யமில்லை. மேற் சொன்ன இரண்டு துணுக்குகளிலுமே, சப்தம் எப்படிப் பாவ வேறுபாட்டைப் பாதிக்கவென்று வந்து குதிக்கிறது என்பதைக் கவனிக்கவும்.

சப்தநயத்தை முற்றாகத் துறந்து விடுவது கவிதையாகாது என்பதில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. ஆனால் அதை வசனம் தான் என்று அடம்பிடிப்பது அசட்டுத்தனம். ஒரு சாமான்ய ரஸிகனாலேயே அது வசனத்துக்குப் புறம்பானது என்று சொல்ல ரஸனை தூண்டுகிறது. ஆனால் சட்டரீதியாக அவனை தன் ரஸனையையே துறந்து விடும் நிலைக்குக் கொண்டுவரச் செய்வது பிரமாத மில்லை. அவன் ரஸனையை கௌரவிப்பதே முக்கியம். அப்படிக்க கௌரவித்து, சுயேச்சா கவிதையுமில்லாத பாரதி, ரக 'வசனகவிதை' களை, சுயேச்சா வசனம் என்று சொல்வது சரலப் பொருந்தும். ஒரு தந்தரும் இந்தப் 'பேர்' குறித்துக் குஸ்திக்கு வரமாட்டார்கள். இந்த சுயேச்சா வசன ரகத்தில் எழுதப்பட்டதுதான் பிச்சமுர்த்தியின் (பிஷா) 'கிறுக்கன்'. 'தரிசனம்' என்ற போன ஆண்டு க. நா. சுப்ரமண்யத்தின் (மயன்) படைப்புக்குப் பிறகு வெளியான தரமான சுயேச்சா வசனம் இது. 'தரிசனம்' தின் போக்கு 'கிறுக்க'னின் போக்கை விட அதிகம் நெடலானது. 'கிறுக்க'னில் பச்சைக் கவிதையில் காணும் உவமையழகுகளையும் பாவலயவேறு பாடுகளையும் காணலாம்.

“கண்ணினால் கண்ணைப் பார்க்கும்

ஊமை அரவம்”

என்று காதலின் கேளிக்கைகளை அனாபாசமாகச் சொல்வதெல்லாம் கவிதா ரஸ உணர்ச்சியை எந்த இலக்கிய மாணவனுக்கும் தூண்டிவிடும்.

“இளங்காலையில் காதலின் காற்றெழுந்தது. மதியத்தில் சூறாவெளியாயிற்று. கண்குருடாயிற்று. வயிறு இருந்த இடம் தெரியவில்லை”

என்ற போக்கிற்கும், அதே சுயேச்சா வசனத்தில் “கிறுக்கரே! காணாத ஒன்றைக் காட்டி, கேளாத ஒன்றைக் கூறி, அம்பலத்தாட்டமெல்லாம், தெருவிலும் அணுவுக்குள்ளும், திசையிலும் உணர்வுக்குள்ளும் நடைபெறும் மர்மம் உணர்த்தி, திரையினைத் தள்ளித்தந்த கவிஞரே!”

என்ற நோக்கிற்கும் இடையில் சாதாரண வசனத்தில் பாவலயம் மாறுவதைவிட கவிதைப் போக்கில் லயமாறுபாடு உண்டாகிற மாதிரியே திரிபு பெறுவதைக் கவனிப்புகள். இங்கேகூட பாவலய வேறுபாட்டில் சப்தம் தன் வேலையைச் செய்ய வந்திருக்கிறது என்பதை உணர்த்திகளா?

இனி, பிச்சமுர்த்தி கவிதையின் உள்ளடக்கத்தையும் கலா உருவத்தையும் கவனிக்கலாம்.

(அடுத்த இதழில் முடியும்)

அறிவு விருந்து

— விடைகள் —

1. விழிப்பாக இருக்கும்போது.
2. வங்காள மொழியில்.
3. எல்லா நட்சத்திரங்களும் சூரியனை விடப் பெரியவை.
4. கடல் மேற்புறத்தில் எவ்வளவு தான் உறைந்து கட்டியானாலும் அடியிலே நான்கு பாகை சூடுள்ள தண்ணீர் காணப்படும். இங்குதான் உயிரினங்கள் காணப்படுகின்றன.
5. முடியாது. மனித இரத்தத்திலேகூட சில ரூடைய இரத்தம் குறிப்பிட்ட சிலருக்குத் தான் பொருந்தும்.
6. இடி முழக்கம் போன்ற பெரிய ஒலிகள் கேட்கும்.
7. சுமார் ஏழு மைல்களை பசுபிக் சமுத்திரத்துக் கடியில் சென்றுள்ளார்கள்.
8. நிலக்கரிச் சுரங்கத் தொழிலாளியாக இருந்தார்.
9. கரைகளில் தத்தித் திரிந்து இரை தேடும் மீன்கள் இருக்கின்றன. சில மீன்கள் இவ்வாறே கரையிலுள்ள மரங்களில் ஏறிப் பூச்சி போன்றனவற்றைப் பிடிக்கின்றன.
10. போரிஸ் பாஸ்டர் நாக என்னும் ரஷ்ய எழுத்தாளர்.

❀ க போ து ❀

— ந. பிச்சமுர்த்தி —

உணர்ச்சியைக் குதிரையாகக் கொண்டு நாட்களை ஓட்டுவோருக்குப் பல விபத்துக்களும் துன்பங்களும் எதிர்ப்படும். அறிவும் சிறுநலமும் சாலைமரத்து நிழல்கள்போல் அடுத்தடுத்துக் குறுக்கிட்டுத் திகைப்பை விளைவிக்கும்.

சிவநாத சர்மா அந்த நிலையில் இருந்தார். மனசிலே பெருத்த குழப்பம். இரண்டாம் கட்டை லோக்கிக்கொண்டு முற்றத்தின் ஓரத்தில் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர்தாம் அந்த வீட்டுச் சொந்தக்காரர்.

இரண்டாம் கட்டிலிருந்து சேதுஸ்வாமி பிடரிபைத் தடவிக்கொண்டே முன்கட்டுக்கு வந்தான். அவன் அந்த வீட்டில் குடியிருப்பவன். சர்மாவண்டை வந்ததும் ஓர் உள்ளங்கையை மற் றோர் உள்ளங்கையோடு தேய்த்துக் கொண்டே தன் சங்கற்பத்தைத் தெரிவித்துவிடுவதென்று பேச ஆரம்பித்தான்.

“நானேப்போக மறுநாள் ஜாகை மாத்த லாம்னு இருக்கேன்.”

சிவநாத சர்மாவின் காதில் அந்தப் பேச்சு விழாமல் இருந்திருக்க முடியாது. ஆனால் மனசு அதை வாங்காததால் அது வெறும் ஓசையா கவே நின்றுவிட்டது. இருந்தாலும் மனிதர் களுக்கு ஒரு மரியாதை இருக்கிறதல்லவா?— பேசுபவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்று புரியா விட்டாலும் ஏதோ ஒரு பதில் சொல்லவேண்டு மென்று சிவநாத சர்மா பதில் சொன்னார்.

“இனிமேல் என்ன பண்றதுன்னு தெரி யல்லே.”

சேதுஸ்வாமி ஒன்றும் புரியாமல், “எதுக்கு?” என்றான்.

“இந்தக் குட்டி இருக்கிறானோ இல்லையோ? அவளுக்காகத்தான்.”

“அவளுக்கா? வாஸ்தவமா இவ்வளவு பணக்காரர்களும் ஆஸ்திகர்களும் நிறைஞ்ச ஊரலே இந்தப் பொட்டைப் பொண்ணை வச்சுக்கிண்டு தவிக்கிற தவிப்பைப் பார்த்தா ரோம் பப் பரிதாபமாக இருக்கு.”

“என்ன பண்றது? பெண்ணே ரெண்டு கண்ணும் பொட்டை. அப்பா அம்மா இல்லை. இவ பாட்டி ஒத்தி இருந்தா. அவளும் இந்த வீட்டுக்குக் குடிவந்த ரெண்டு மாசத்துக்கெல் லாம் போயிட்டா. இவானைக் குடிவச்சுக்கிண்ட தற்குப் பலன் இவ பாட்டி போனப்பறம் இந்தப் பொட்டையைக் காப்பாத்தற பாரம் என் தலையிலே விழுந்திருக்கு. நல்ல மனசு படைச் சிருந்தா அதுக்குத் தண்டனை உண்டுபோல் இருக்கு.”

தான் ஆரம்பித்த பேச்சைத் துவக்க இடை வெளி ஏற்பட்டதாக நினைத்துக்கொண்டு மறு படியும் ஆரம்பித்தான் சேதுஸ்வாமி.

“நல்ல மனசு படைச்சிருந்தால் நல்ல தண்டனை உண்டு. நான் கூட நானேப்போக மறு நாள்.....”

“ஏன்? ஊரிலேயும் அதான் சொல்லு ஒரு நாளா ரெண்டு நாளா, ஒருவருஷமா இரண்டு வருஷமா! ஜன்மம் பூராவும் இந்தப் பொண்ணுக்குச் சாப்பாட்டுக்கு வழி செய்யறதுன்னு யாராலே முடியுங்கறா.”

“ஆனால் எனக்கொண்ணு தெரியறது: ஒங்களைப்போல ஈரம் இருக்கிறவானைப் பாக்கறப் போத்தான் சுவாமி ஒத்தர் இருக்கலாப்னு தோண்றது.”

“இதிலே இன்னொரு தமாஷ் என்ன தெரியுமா? அந்தப் பொண்ணுக்குச் சாப்பாட்டுக்குக்கூட ஏற்பாடு பண்ணிடுவாளாம். ஆனால் அவளுக்கு இப்பவே பன்றெண்டு வயசாச்சே,

கல்யாணத்திற்கு என்ன பண்றதுன்னு யோசிக்கிறப்போதான் ஒண்ணுமே கோணுமே போறது.”

“ஒரு சத்திரம் சாவடிக்கு எழுதிவைக்கறது, ஒரு அம்மனுக்கு வைர அட்டிகை இழைச்சுப் போடறது, இந்தத் தர்மத்தையெல்லாம்விட இந்தப் பொட்டை அநாதையைக் காப்பாத்த ஒரு ஏற்பாடு பண்ணினால் அவர்களுக்குக் கோடிப் புண்ணியம் உண்டு. இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு வெறுமனே கூச்சல் போடறன்களே.”

“நீங்க சொல்வது ரொம்ப நியாயம். ஆனால் நம்ப தேசத்து ஜனங்களுக்குத்தான் நெஞ்சு காஞ்சு திஞ்சு சாகாப் போய்ட்டுகே. இல்லாத போனால் இந்தத் தேசம் இப்படிப் படுகிடையாய்க் கிடக்குமா? ஒரு பணக்கார ஆஸ்திகன் ஒண்டியாய் இந்தப் பொண்ணை ஸம்ரக்ஷிக்கப் படாதா? இன்னிக்கி ஒரு பணக்கார ஸநாதனி பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்கிறதற்காக ஒரு போக்குக் காட்டினார். அப்படியே செஞ்சால் என்னன்னு பார்க்கிறேன். கிறிஸ்தவப் பாதிரி கிட்டே சேர்த்துடலாம்னார். நல்ல யோசனை தான். பொண் பொழைச்சுப்போயிடும். எனக்கும் இந்த ஊரெல்லாம் சுததி இந்தப் பொண்ணின் சாப்பாட்டுக்காக மூணு நாலு வசூல் பண்ற தொல்லையும் விட்டுப்போகும்.”

“ஒருவார்த்தை சொல்றேன். என்ன கஷ்ட மிருந்தாலும் கிறிஸ்தவ மதத்திலே சேர விட்டு டாதிங்கோ. என்ன அந்தரங்க சுத்தியாக் காரியம் செஞ்சாலும் நாலுபேர் நாலு தினுசாச் சொல்லத்தான் சொல்லுவான்கள். அதுக்காகப் பின்வாங்கப்படாது. உலகம் பலவிதமோ இல்லியோ?....நான் வந்து நாளைப்போக மறுநாள் .....”

சிவநாத சர்மா மனசிலே அந்தக் கடைசி வார்த்தைகள் விழுவே மறுதன. மனத்தின் குழப்பம் நிலைகொள்ள அடியும் ஸ்திதியில் தம் எண்ணங்களைபெல்லாம் வாரி மேலே கொட்டிக் கொண்டே போனார்.

“அதுக்காக எல்லாம் நான் பயப்படல்லே. இப்பொ எல்லாம் வரவர ஒவ்வொரு மாசமும் அந்தப் பெண்ணின் சாப்பாட்டுச் செலவுக்குக் கூட வசூல் ஆகிறதில்லே. நானே வெறும் தரித்திரன். நீங்க குடுக்கறேனே மாசம் மூணு ரூபாய் வாடகை; அதையும் என் கடைச்சம்பளம் பத்து ரூபாயையும் வச்சுக்கிண்டு காலத்தைக் கடத்தறேன். ஒடம்பாலே நானும் என் ஆம்படையாளும் இந்தப் பொண்ணுக்காக ஒழைக்கலாம். மேலே என்ன பண்ணமுடியும்.”

“அப்பொ என்ன முடிவு?”

“எங்கேயோ ஒரு அநாதாச்சரமம் மாளவியாஜி ஏற்படுத்தி இருக்கிறாராம். அவாளுக்கு எழுதிப்போட்டிருக்கேன். இந்த ராஜதானியிலே, இனாமா ஒரு பெட்டையை வச்சு ரட்சிக்கிறதற்கு ஒரு ஸ்தாபனமும் இல்லே பாருங்கோ? அது பவிச்சால் உண்டு; இல்லாதபோதுச் சிவனேன்னு கிறிஸ்தவப் பாதிரி கிட்டே ஒப்படைச்சுடப் போறேன்.”

தன் தீர்மானத்தைத் திரும்ப வெளியிடக் கூடிய சந்தர்ப்பம் அதுவே என்று நினைத்தான் சேதுஸ்வாமி.

“ஆமாம், ஆமாம். இவ்வளவு கஷ்டப் பட்டுக்கொண்டு ஒரு நல்ல காரியத்தைக்கூட எத்தனை நாஸ்தான் செய்யமுடியும்? நான்கூட நாளைப்போக மறுநாள் ஜாகை மாத்தலாம்னு இருக்கேன்.”

பேச்சின் கடைசிப்பாகத்தைக் கேட்டுக் கொண்டே பொட்டைப் பெண் நண்டைப் போன்று நகர்ந்து வந்ததை அவர்கள் இருவரும் பார்க்கவில்லை. அவர்கள் கிட்டத்தில் வந்ததும், “மாமா, தப்பு செஞ்சிருக்கேன். ஆனவேணும்னு செய்யல்லே, மாமா” என்று அவள் ஆரம்பித்ததும் சேதுஸ்வாமி கொஞ்சம் திடுக்கிட்டுப் போனான். சிவநாத சர்மா கண்ணை அகல விரித்தார்.

“மாமா ரெண்டு மூணு நாள் ராத்திரி எழுந்து கொல்லைப்பக்கம் போனேன். அதையை எழுப்பாமெ நான்மாத்திரம் போனேன். கொல்லைத்தாப்பாளெத் திறக்க முடியல்லே

யாரைக் கூப்பிடறது என்னுட்டு இருந்தாட்டேன். அப்புறம் முந்தானாள் மத்யான்னம் வேறே ஒரு பிசகு செஞ்சுப்பிட்டேன். இரண்டாம் கட்டு முத்தத்திலே வழியிலே ஒரு பொம்மை கடந்திருக்காப்போல இருக்கு: அவா குழந்தையினுடையது. நடந்து போறப்போ தெரியாமே மிதுச்சுப்பிட்டேன். அது பொதக்கின்னு நசுங்கிப்போச்சு. அதுக்குப் பேர் செல்லுலாயிட் பொம்மைங்கறா.”

சேதுஸ்வாமி திருடனைப்போல் விழித்தான். கண் இல்லாத குழந்தை அவன் கள்ளத்தனத்தை உடைத்துக் காட்டிவிட்டாள் அல்லவா?

“அசடு ஒளறறது; அடுத்தல்லாம் ஒண்ணும் காரணமில்லை. எங்களுக்கு இடம் கொஞ்சம் கீகடமா இருக்கு; அதான்.”

அகற்குச் சிவநாத சர்மா பதில் சொல்ல ஆரம்பிப்பதற்குள் வீட்டுக்குள் பெருங்காயக் கடைச் சேட்டும் வேறு ஒரு வடக்கத்தியாரும் வந்து சேர்ந்தார்கள். இருவருக்கும் கை கூப்பி நமஸ்கரித்துவிட்டுச் சேட்டை எதிர்போக்கி நின்றார் சர்மா.

“இவருதான்; அங்க அநாதாச்சரமத்திலே யிருந்து இன்கி வந்திருக்கிறாங்க. உங்க கடுதா செல்லாம் காம்பிச்சாரு. நான் அல்லாம் அவருக்குச் சொல்லிப்போட்டேன். பொண்ணை அழைச்சுக்கிணு போய்ப் பந்தோபஸ்தாப் பாத்துக்குவாரு” என்றார் சேட்.

சிவநாத சர்மாவுக்கு ஓர் ஆறுதல். கிறிஸ்தவப் பாதிரியிடம் இனிப் போகவேண்டாமல்லவா?

“என்ன குழந்தே, அவர் கூடப் போறயா?” என்றார்.

பெண் சேட் பேசிய ஓசையின் மூலம் அந்தத்திக்கை நிதானம் செய்துகொண்டு அவர் களைப் பார்த்துத் திரும்பினான். பாப்பா தெரியாத, கறுப்பே இல்லாத இரு விழிகள்! ஒரு நிமிஷம் ஏதோ யோசனை. பிறகு, “போறேன் மாமா” என்றான்.

மாத்தின் ஆணிவேரை அறுத்தது போன்ற ஓர் உணர்ச்சி பிறந்தது. அந்த வார்த்தையின் விளைவாய், சர்மா தம் மனநெகிழ்ச்சியை மறைக்க முயன்றார்.

சேட் எல்லோருக்கும் தைரியம் சொன்னார். “ரொம்ப ரொம்ப நல்லா அங்கே பாத்துக்கு வாங்க, இதிலே அவங்களுக்கெல்லாம் இருக்கிற சிரத்தா பக்தி நமக்கு ஸ்வாமி கிடடேகூட இருக்காது. இதைத்தான் அவங்க அகண்ட பூஜை என்றாங்கோ.”

“நான் இனிமே என்ன பண்ணணும்?” என்றார் சர்மா,

“பொண்ணை அனுப்பிக்கச் சமமதம்னு நீங்க அவர் கிட்டே ஒரு கடுதாசி எழுதிக் குடுங்கோ. அவர் கொளந்தையை அழச்சிக் கிண்டு போறேன் இன்னு உங்களுக்கு ஒரு கடுதாசி தருவார். அவ்வளவுதான்.”

“என்ன குழந்தே, போறயா?” என்று இரண்டாந்தரம் கேட்டார் சர்மா.

“எவ்வளவு நாள் தான் ஒங்களை பெல்லாம் கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறது? .... போறேன் மாமா.”

அரை மனசோடு சர்மா கடிதத்தை எழுதிப் பூர்த்தி செய்தார். வந்தவரும் எதிர்நடையை எழுதி முடித்தார். சர்மாவுக்குத் திடீரென்று இரண்டு கடுதாசியிலும் சாட்சி வாங்கவேண்டுமென்று தோன்றிற்று. சேட் சாட்சி போட்டார்.

“சேதுஸ்வாமி, நீயும் சாட்சி போடேன்” என்றார் சர்மா.

சர்மா எவ்வித மறைமுகமான எண்ணமும் இல்லாமல் சாட்சி போடச் சொன்னார். அனால் ஏனோ சேதுஸ்வாமியின் நெஞ்சிலே அது ஒரு முள்ளாய்த் தைத்தது. அதற்காக அவர் தயங்கவும் இல்லை. இரண்டு கடிதத்திலும் சாட்சி போட்டார். பிறகு சர்மாவுக்கும் வந்தவரும் ஆளுக்கு ஒரு கடிதத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

“அவ்வளவுதானே? எப்போ அழைச்சுக் கிண்டு போகணும், சேடஜீ?”

“இப்பவே, அவரு ராத்திரி ஊருக்குப் போறாரு.”

மனது அலைபடாதவரைப் போல் சர்மா உள்ளே போய் இரண்டு பாவடைகளையும் கிழிந்த சட்டை ஒன்றையும் சுருட்டிக் கொண்டு வந்து பெண் அருகில் வைத்தார்.

“ஏன் மாமா, அந்தக் கிழிஞ்ச சட்டையைச்சூட வச்சிருக்கேளா?”

“ஆகா.”

“ஏன் மாமா? என்னை அழைச்சிண்டு போறவருக்குத் தமிழ் தெரியுமோ?”

“அவருக்குத் தெரிஞ்சிருக்காது.”

இதற்குள் சேட்டும் மற்றவரும் எழுந்து விட்டார்கள். அந்த விஷயத்தை அந்தப் பெண் ஊகித்தறிந்துவிட்ட போதிலும் இடத்தைவிட்டு அவளால் எழுந்திருக்க முடியவில்லை. நெஞ்சிலே அவ்வளவு பெரிய சுமை! ஆனால் சர்மா அதை ஊகிக்கவில்லை.

“என்ன குழந்தே! அவாள் எழுந்திருந்தாட்டாளே போக, நீ போறயோ?”

“போறேன் மாமா” என்று எழுந்திருந்தாள். திரும்பிக் குனிந்து பாவாடையை எடுத்தாள்.

[ந. பிச்சமூர்த்தியின் சிறுகதைத் தொகுதியான ‘மோகினி’ யிலிருந்து கலைமகள் காரியாலயத்தின் அனுமதியோடு பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.]

தாள். இரண்டு துளி கண்ணீர் தரையில் விழுந்தது.

அதை நான்கு பேரும் பார்த்துவிட்டார்கள்.

“சேடஜீ! அந்தக் கடுதாசைக் கிழிச்சுடச் சொல்லுங்கோ; நான் அனுப்பல்லே.”

“நான் கிளம்பிட்டேன், மாமா” என்றாள் குழந்தை, கண்ணைத் துடைத்துப் பாவாடையைச் சீர்செய்து கொண்டு.

“குழந்தே! உன் வாய் போறேன்னு சொல்றது; மனசு சொல்லல்லே” என்று சொல்லிக்கொண்டே கடுதாசைக் கிழித்தெறிந்தார் சர்மா.

சேட் விடை பெற்றுக்கொண்டு, “என்ன குழந்தே! நாங்க போகட்டுமா?” என்றார், குழந்தை ஒலி வந்த திக்கை நோக்கினாலே ஒழியப் பதில் சொல்லவில்லை.

இருவரும் போய்விடவே சர்மாவின் மனத்திலே ஏதோ பொங்கிற்று. பெண்ணை அணைத்து அவள் தலைமயிரைத் தடவினார். அவ்வுணர்ச்சி தணிந்தது.

“ஐயை மாத்தறதுன்னு சொன்னேன் பாருங்கோ. அதை அப்புறம் பார்த்துக்கலாம்னு விட்டுட்டேன்” என்றார் சேதுஸ்வாமி காதைத் தடவிக் கொண்டே.

“செய்யுங்கோ.”

‘மத்திய தீபம்’

நிர்வாகிகள் : சா. கணபதிப்பிள்ளை
கி. சிவசோதி.

உதவி நிர்வாகிகள் : வ. பாலசிங்கம்
சி. சிவசுப்பிரமணியம்.

உதவி ஆசிரியர்கள் :

த. பூரிஸ்கங்கராஜா   மு. சரவணபவன்   ச. சிவகுமாரன்
ஆ. ஜேகதீசன்   ம. சிவரத்னம்   வி. கணேஷ்.

★ க ட மை ★

— 'யுவன்' —

அவன் தேம்பித் தேம்பி அழுதுகொண்டிருந்தான். அவன் கண்களிலிருந்து கண்ணீர்த் துளிகள் பொல பொலவென உதிர்ந்து கொண்டிருந்தன. அவன் அழுவதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொல்ல முடியாது, துக்கந் தொண்டையை அடைத்தது ஆனால், சின்னையாவின் (ஆமாம், அதுதான் அவன் பெயர்) பழைய காலச் சம்பவங்களை எண்ணிப் பார்த்தால்....

சின்னையா கிளிவெட்டியிலுள்ள ஒரு சாதாரணக் குடும்பத்தில்தான் பிறந்தான் என்றாலும், விரைவில் எஸ். எஸ். ஸி. யை முடித்துக் கொண்டு, உத்தியோகந் தேட ஆரம்பித்துவிட்டான். தன் சகோதரி இலட்சுமியை நல்ல முறையில் மணமுடித்து வைக்கவேண்டும் என்ற ஆவல் அவனுக்கு இருந்தது. விரைவில் பொலீஸ் இலாகாவில் உத்தியோகம் கிடைத்தது சின்னையாவின் முயற்சியால், அவன் சகோதரி இலட்சுமியை அவன் நண்பன் சிவகுமாரன் மணமுடித்துக் கொண்டான். திருமணமும் அவ்வூர்ப் பிரமுகர்கள் தயவில் சிறப்பாக நடைபெற்று முடிந்தது. விரைவில் சிவகுமாரன் தனது மனைவியைக் கூட்டிச் சென்று தனிக் குடித்தனம் நடத்தினான்.

காலம் சொல்லிக் கொள்ளாமல் உருண்டோடியது. இலட்சுமியும் ஒரு மகனுக்கு — யோகனுக்கு — தாயானாள். சின்னையாவும் சி. ஐ. டி. இன்ஸ்பெக்டராகி, யாழ்ப்பாணத்துக்கே மாற்றம் பெற்று வந்திருந்தான். அப்பொழுதுதான், ஒருநாள் பொலீஸ் மேலதிகாரியிடமிருந்து வந்த தகவல் சின்னையாவைப் பிரமிக்கச் செய்தது. கிளி

வெட்டியில் யாரோ கள்ளமாக அபின் வியாபாரம் நடத்தி வருவதாகவும் அதைச் செய்பவரை விரைவில் அறிந்து தமக்குத் தெரிவிக்கும்படி உத்தரவு வந்திருந்தது தன் ஊரிலேயே இது நடப்பதென்றால்! சின்னையா இதை எப்படியும் கண்டுபிடித்துவிட வேண்டும் என்று தீர்மானஞ் செய்து கொண்டான்.

ஒரு கிழமை லீவில், தன் வீட்டுக்குச் சென்றபோது, தலைகீழாக நின்று அவள் சின்னையாவை உபசரித்தாள். அவள் பாசத்தை எண்ணி அவன் மனம் பெருமை கொண்டது. அவன் உணவருந்திக் கொண்டிருக்கும்போது வந்த நாற்றம் அவன் மூக்கைப் பிடுங்கியது எதிரே யிருந்த அறைக்குள் சென்று பார்த்தபோது, அக்காட்சி அவனை என்னவோ செய்தது! தனது மைத்துனனா—தன் அருமை நண்பன் சிவகுமாரனா—அபின் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பது என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தபோது, சிவகுமாரன் வந்து “நீங்களும் இதில் சேர்ந்துகொண்டால், ஏராளமான லாபம் சம்பாதிக்கலாம்” என்றான். இதைக் கேட்ட சின்னையாவுக்கு சொல்ல முடியாத ஆத்திரம் வந்தது. சி. ஐ. டி. யான தன்னையே மதிக்காமல் தன்னிடமே இப்படிப் பேசுகிறானே என்று எண்ணினான். இருந்தும், அவனது மனம் சஞ்சலமடைந்தது. கடமையைச் செய்து முடிப்பதனால், தன்மேல் அவ்வளவு பாசம் வைத்திருக்கும் சகோதரியின் வாழ்வையே பாழாக்க வேண்டுமே என்று எண்ணி வருந்தினான். இறுதியில், கடமையைச் செய்து விடுவது என்ற முடிவுக்கு வந்து மேலதிகாரிகளுக்குத் தக

➔ ந ன் றி ➔

அன்புள்ள வாசக நேயர்களே,

வணக்கம். உங்கள் கரங்களில் கருத்துப் பொலிவுடன் விளங்கும் இம்மலர் உங்களுக்கு ஓரளவுக்காவது திருப்தியை அளிக்கும் என்ற நம்பிக்கை எமக்கு உண்டு. இதைவிட எவ்வளவோ சிறந்த முறையில் வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தும் பல இடர்ப் பாடுகள் நேர்ந்தமையால் நாம் எண்ணியபடி செய்ய முடியாது போய்விட்டது. எனினும் மலரில் வெளியாகும் விடயங்கள் யாவும் தரமுடையனவாகவே இருக்கின்றன என்பதை யாருமே மறுக்க முடியாது. மலருக்கென விசேடமாக விடயங்களுதவிய பண்டிதர் பொ. கிருஷ்ணபிள்ளை, கவிஞர் முருகையன், தரும. சிவராமு ஆகியோர்க்கு எமது நன்றி. இம்மலரில் அதிகமாக இடம் பெற்றுள்ள விடயங்கள் எமது இளம் எழுத்தாளர்களின் படையல்கள் என்பதில் நாம் பெருமையடைகிறோம். போட்டிகளில் பரிசு பெற்ற விடயங்கள் பெரும்பாலானவை இம்மலரில் இடம் பெறுகின்றன. ஏனைய வற்றை அடுத்த இதழில் வெளியிட இருக்கிறோம். இப்போட்டிகளில் தீர்ப்பளிப்பதற்கு எமக்கு உதவிய திருவாளர்கள் ஷண்முக குமரேசன், இ. டி. இராசரத்தினம், வே. க. நடராசா, 'வரதர்' ஆகியோர்க்கும், பரிசுகளை உதவ முன்வந்த எமது கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கும் எமது நன்றி உரியது. அட்டைப் படத்தை உதவிய ஆ. பாலசிங்கத்திற்கும், விளம் பரங்களைச் சேகரித்துதவிய கா. கணபதிப்பிள்ளை, ச. சரவணபவானந்தன், கி. சிவசோதி, சி. சிவசுப்பிரமணியம் ஆகியோர்க்கும், விளம்பரங்களை உதவிய வர்த்தக ஸ்தாபனத் தார்களுக்கும், எனது கடமைகளில் ஒத்தாசையாக இருந்த உதவியாசிரியர்களுக்கும், மலரை நாம் விரும்பியவாறு திறம்பட அச்சிட்டு உதவிய ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகத் தார்க்கும் எமது மனப்பூர்வமான நன்றி.

ஆசிரியர்

வல் கொடுத்தான். சிவகுமாரன் கைது செய்யப்பட்டான். விசாரணையின் பின், பதினைந்து வருடகாலச் சிறைத் தண்டனை பெற்றான் சிவகுமாரன்.

இலட்சுமி கதறினாள். சின்னையாவால் என்ன செய்யமுடியும்? சட்டத்தின் கோரப் பிடியில் சிக்கிவிட்ட யாரும் தப்பமுடியா தெனப் பேசாதிருந்தான். ஆனால்,....

இரண்டு நாட்களுக்கிடையில், இந்தச் செய்தியையா கேட்கவேண்டும் என அவன்

மனம் பதறியது. அவன் மேசை மேலிருந்த தந்தி, அவனது கண்ணீரால் நனைந்திருந்தது. இலட்சுமி தற்கொலை புரிந்துவிட்டாள் என்ற செய்தி, அவளை அதிரச் செய்து விட்டது. சிறிது நேரத்தில் "நான்தானே என் சகோதரியின் மரணத்துக்கே காரணமான பாவி!" யென்று வாய்விட்டுப் பிதற்றிக் கொண்டு, கந்தோரைவிட்டு வெளியேறியபோது, தன் இராஜிநாமாக் கடிதத் தையும் மேசையீது எழுதிவைத்துவிட்டுச் சென்றான்.

‘வரதர்’ சிறுகதைகள்:

“கயமை மயக்கம்”

— சிறந்த பன்னிரண்டு கதைகளின் தொகுப்பு. —
உயர்ந்த கிளேஸ் காகிதத்தில்
நேர்த்தியான பதிப்பு. வண்ண முகப்பு.

152 பக்கங்கள். விலை ரூபா. 2-25.

ஆவணி முதல் வாரத்தில் வெளிவருகிறது!

இந்த மலரின்

★ அச்சும் ★ அமைப்பும்
உங்களுக்குப் பிடித்திருக்கிறதா?

*

இதை அச்சுப்பதிவு செய்தவர்கள்:

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம்,

வண்ணார்பண்ணை,

யாழ்ப்பாணம்.

COLLEGE COMMENTARY

Prize Day : The term, opened with activities in connection with the College Prize Day, which was held on June 1st. Rev. Fred de Silva, the Chairman of the Ceylon Methodist Synod, was the Chief guest for the occasion and Rev. Selvaratnam was the chairman for the function. It proved to be a grand success, the students, staff and parents enjoying it in the traditional manner. One feature which deserves comment was the fact that the open prizes were dominated by a few good students. Perhaps with more preparation and more keenness, many others too would have had a chance of sharing the honours on the final day.

Old Boys' Union : The Jaffna branch of the Old Boys' Union held their annual general meeting and their celebrations last month. The Old Boys had their usual cricket fixture with the present boys and also had a splendid formal dinner. I am happy that many of our Old Boys are yet young in spirit and are attached to their alma mater. It is a good example for our present boys to follow when they happen to leave school. In this connection, I should like to place on record a daring feat by one of our recent old boys, Mr. Selvaratnam who while proceeding to India by train, saved the lives of an innocent child and its parents by his presence of mind and by his brave act in over-powering a highway robber. He was highly commended by the South Indian press and by leaders of the stature of Rajaji for his valour and was praised as one who fought against injustices of all kinds.

Athletics : The Inter-House Athletic Meet, concluded on the 9th of this month, was a success and it reached a fairly high standard. Wilkes House, which had a good number of all-round athletes, became Champions for the second year in succession. It also annexed the Relay Championship and was placed first in the March Past. Congratulations to Wilkes House on its fine performance and on its all-round achievements!

Coming to individual performances, I offer my congratulations to all those who gained places in the Meet and the three individual champions P. Ramanathan, Ganeshananthan and T. Tharmarajah. Special mention should be made of 'Record breakers' P. Sathiamoorthy, T. Tharmarajah, S. Thambiayah and A. Krishnakumar who broke the Discus (Inter) Hop-step and jump (Senior) Putt Shot (Inter) and the 220 (Inter) records. T. Tharmarajah was adjudged

the winner of the best performance cup in the Senior division while P. Sathiamoorthy won the Intermediate best performance cup. Sprinter V. Thanabalasingam who, without breaking any record has proved beyond doubt that he will be a star sprinter if properly trained. Another athlete of high promise was Thambiayah who without any signs of having had scientific training was able to erase the Putt Shot record for the Inters. These two athletes, besides the others who are already well trained, should win more laurels in the future provided they continue to practise regularly under proper direction.

I wish that our athletes will not only do their best individually in the forthcoming Inter Collegiate Athletic Meet and later at the Public Schools Meet but also retain the Inter Collegiate Championship for our School. Already our under 13 team which took part in the Invitation Relay at the Jaffna College Sports Meet, was placed second.

2nd Eleven Cricket : Led by E. J. Sittampalam, the 2nd Eleven had satisfactory progress this term. It won two and drew the other two matches. The Hartley match proved to be one of thrills ending in a decisive victory for Central. Sittampalam, the skipper, Sivarajah and Abraham did well with the bat while Mahalingam and Winslow did creditably with the ball this season. Sivapothinathan proved to be a promising wicket-keeper batsman.

3rd XI : This year a good start has been made in forming a 3rd XI and although only a few matches were played, ample chances were provided for some to display their natural talents.

Hockey : Hockey, a game introduced in our school lately, has become very popular and the standard in the game has been good considering the fact that our team has done very well against all teams it met so far both in friendly encounters and in the tournament matches. In the 1st round match played recently against the Jolly Stars, our school won by a convincing margin (5-1) in spite of the absence of two regular members of the team.

Basketball : Five members of our College team were sent for the trials for the selection of a team to represent the Northern Province in the National Championships to be held in Colombo from the 29th of this month. Star shooter Tharmaratnam and our agile defender Shanmugaratnam have been selected from our School. Congratulations good luck to them!

THE TRIANGULAR MEET.

The Triangular Meet, concluded recently, was a welcome innovation this year in the interests of Athletics in the participating schools and that of our school in particular. It not merely made some of our outstanding athletes to come out with their best in the face of stiffer competition but also brought to light some of our weak points to enable us to improve in the future. In these respects, the Meet was an unqualified success. One noteworthy feature was that while there was keenness and competition, the atmosphere was quite cordial and friendly and extremely conducive to athletics of a high standard.

The performance of our athletes was on the whole good, M. Radhakrishnan, A. Krishnakumar, P. Sathiamoorthy and N. Ganeshanathan in the Juniors and V. Thanabalasingam, V. T. Mahalingam, T. Tharmarajah, V. Arasaratnam and J. Winslow in the Seniors being the outstanding athletes. However, we have few sprinters of class (V. Thanabalasingam being the only exception) and none in the Quarter mile in the Seniors. It was thus natural that our school came last in the 4 x 440 Relay.

Our congratulations to all those athletes who gained places in this Meet!

The following athletes from our school obtained places in the Triangular meet, held on our grounds on the 22nd and 23rd July:

Juniors

Seniors

- 100 Yards:
1. M. Radhakrishnan (11. 5 secs)
  2. A. Krishnakumar
- 220 Yards:
1. A. Krishnakumar (27. 0 secs)
  2. M. Radhakrishnan
- 80 Yds Hurdles:
2. N. Ganeshanathan
- Long Jump:
3. S. Chandrabose
- High Jump:
1. N. Ganeshanathan (4' 8")
  2. T. Tharmaratnam
- Putt Shot:
2. S. B. Thambiayah
- Discus Throw:
1. P. Sathiamoorthy (117' 7")
- 4 x 110 Relay:
- 1st Place J. C. C.

- 100 Yds: 1. V. Thanabalasingam (10. 9)
- 220 Yds: 2. V. Thanabalasingam
- 120 Yds Hurdles: 2. T. Dharmarajah
- Long Jump: 2. V. Thanabalasingam
- High Jump: 1. V. T. Mahalingam (5' 7¼")
2. J. Winslow
- Putt Shot: 2. T. Kanagaratnam
- Pole Vault:
1. T. Dharmarajah (9 ft. 10 ins)
  3. J. Winslow
- Javelin Throw:
2. V. T. Mahalingam
  3. J. Kanagaratnam
- 880 Yards:
1. V. Arasaratnam (2mts 14. 9 secs)
- Hop-step & jump:
1. T. Tharmarajah-42ft. 9¼ in.
- 4 x 110 Relay
- J. C. C. - 2nd Place

மிஸ்கின்

MISKIN

EXPERT
IN
TAILORING

SPECIALIST
IN
CUTTING

TAILORS

27, Grand Bazaar, :: JAFFNA.

FOR THE BEST & HYGIENIC CAFE & BAKERY
IN JAFFNA

VISIT

Sri Ledchumy Cafe & Bakery

PROMPT IN SATISFYING CUSTOMERS

302, Hospital Road, — JAFFNA.

சுவைமிசு சுகாதார உணவு வகைகளுக்கு
(கேக், பிஸ்கற், பலகார வகைகளுக்கு)

ஸ்ரீ லட்சுமி கபே அன் பேக்கறிக்கு
விஜயம் செய்யுங்கள்

வாடிக்கையாளர்களின் வசதிக்கேற்ப ஓடர்கள் கவனிக்கப்படும்.
302, ஆஸ்பத்திரி வீதி, — யாழ்ப்பாணம்.

நவ நாகரிகத்துக்கேற்ற

- * புடவைத்தினிசுகள்
- * சாய்ப்புச் சாமான்கள்
- * அலங்காரப் பொருட்கள்
- * சப்பாத்து வகைகள்
- * றங்பெட்டி, சூட்கேஸ்
- * முடிமயிர் வகைகள்

இன்னும் உங்கள் தேவை எதுவானாலும் யாழ்ப்பாணத்தில்
நம்பிக்கையுடன் சகாய விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளக்
கூடிய நம்பிக்கையான இடம்

கணேசன் ஸ்ரோர்ஸ்,

[உரிமையாளர்: க. செ. கனகசபை]

78, கே. கே. எஸ். றோட், :: யாழ்ப்பாணம்.

T'phone :- 636

Feeling Thirsty ?

Have a Popsicle !

Have it at

MILK BAR

It's delicious—It gives relief

to

ONE AND ALL
YOUNG AND OLD

MILK BAR

22, 24, Main Street,
JAFFNA.

உ

K. P. லிங்கம்

நல்எண்ணெயை

உபயோகியுங்கள்

குணத்திலும்,

மணத்திலும்,

ருசியிலும்

சிறந்தது

தயாரிப்பாளர்:

K. பரமலிங்கம்

26, மானிப்பாய் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி : 457

தந்தி : சோதி

WHEN YOU THINK OF A RADIO

THINK OF :

Sulaiman Kando & Bro.

WE OFFER YOU A WIDE SELECTION OF
ALL POPULAR MAKES OF

Main & Battery Models for Demonstration.

○ **REPAIRS** to all makes of RADIOS undertaken
by a **TECHNICIAN**
with over 25 years of Experience.

No. 86, K. K. S. ROAD,
JAFFNA.

PHONE :
265

GRAMS :
'JAHAANS'

T'gram : 'ECHIRON'

Dial : 462

Remember

SAMUELS

For All Your Requirements of

**BUILDING MATERIALS,
PUMPS - PAINTS & VARNISHES,
HULLERS & SPARES**

SPECIALISTS IN: Drainage & Water-Service

(ESTIMATES FREE ON APPLICATION)

SAMUEL, SONS & CO. LTD.

ENGINEERS, MERCHANTS & BUILDERS

COLOMBO — JAFFNA — KILINOCHCHI

DIAL : 281 Exts : 3 lines

CABLES 'JEWELLERS'

உத்தரவாதமுள்ள

பவுண், வைர நகைகளுக்கு

தங்க மாளிகை

இலங்கை, இந்தியாவின் மிகப் பெரிய
வைர வியாபாரிகள்

எல். கே. எஸ். ஜுவல்லர்ஸ்

யாழ்ப்பாணம்

கிளைகள் :	கொழும்பு,	திருச்சி,	சென்னை,	காயல்பட்டணம்
போன் :	5658	49	2321	24

நா. துரையப்பாப்பத்தர் & சன்ஸ்

தங்க, வைர நகை வியாபாரிகள்,

131, கஸ்தூரியார் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

Telegrams: "ENDEANSONS"
N. DURAIAPPAN PATHAR & SONS,
MANUFACTURING JEWELLERS & DIAMOND MERCHANTS,
131, Kasturiar Road, JAFFNA.

தற்கால
நாகரிகத்திற்கேற்ற

தங்க, வைர
நகைகள்

சுத்தமாகவும் உத்தரவாதத்துடனும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

Phone: 640

Estd: 1951

MALAYA CAFE

[Prop: M. K. KATHIRAVELU]

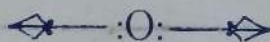
36, 38, Grand Bazaar,
- JAFFNA. -

The most up-to-date

VEGETARIAN CAFE

with a Wonderful Range of delicious varieties of
COOL DRINKS, FRESH MILK, SWEETS, Etc., Etc.

ORDERS EXECUTED AT SHORT NOTICE.

இன்றைய தலைசிறந்த

சைவ போசனமும்

குளிர்ந்த பானங்கள், பசும்பால், சிற்றுண்டிவகை முதலியன
எந்த நேரமும் கிடைக்கும்.

ஆடர்கள் குறித்த நேரத்தில் விசேஷமாகச் செய்து கொடுக்கப்படும்.

போன்: 640.

ஸ்தாபிதம்: 1951.

மலாயா கபே

[உரிமையாளர்: எம். கே. கதிரவேல்]

36, 38, பெரியகடை, :: யாழ்ப்பாணம்.

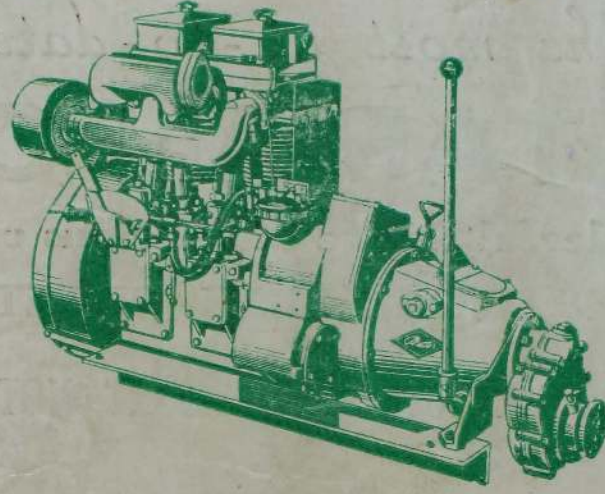

நவீன இயந்திரங்களில் பிரசித்தி பெற்ற
“பெற்றர்” டீசல் இயந்திரங்கள்

கைத்தொழில் அபிவிருத்திக்கு இன்றியமையாதனவாகும்.

தேவைக்கேற்ற விதங்களில் (H. P.) குதிரைச்சக்தி
 குறைந்ததும், கூடியதுமான முறையில்
 எங்களிடம் கிடைக்கப்பெறும்.

பெ
 ற்
 ற
 ி

பெ
 ற்
 ற
 ி

- * மீன்பிடி படகுகளுக்கேற்ற இயந்திரங்கள்
- * ஆலைகளுக்கேற்ற இயந்திரங்கள்
- * மின்சார விநியோக இயந்திரங்கள்
- * மற்றும் பல கைத்தொழில்களுக்கேற்ற இயந்திரங்களும்
 உப உறுப்புக்களும்
 எங்களிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மீன்பிடித்தொழிலுக்குகந்த

நைலோன் வலைகள், நைலோன் - கொறலோன் நூல்கள், மிதப்புக்கட்டைகளும்,
 இவைகளைச் சார்ந்த கருவிகளும் உபகரணங்களும்
 எங்களிடம் சகாயமான விலையில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஓட்டோஸ் லிமிட்டெட்

190, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

கிளை : { மில்வீதி,
 வவுனியா.